ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ (x +7) ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

www.sek-ist.gr 5 Σεπτέμβρη 2007 Νο 782 τιμή 2 ευρώ

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΟΜΟΝΟΙΑ 8μμ

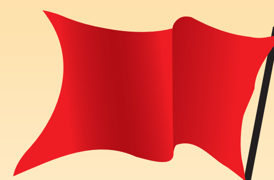
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΡΙΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
Εγνατία & Αριστοτέλους 8μμ

ΑΥΤΟΙ που έκαψαν τα δάση τα ασφαλιστικά ταμεία, την ειρήνη, τα δημοκρατικά δικαιώματα, τα πάντα **ΠΑΡΑΔΕΧΟΝΤΑΙ** οτι χάνουν την αυτοδυναμία τους και **ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΟΥΝ** για “ακυβερνησία”

Η λύση απο τα κάτω

με τους αγώνες και τα κινήματα, με την ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά

ψηφίζουμε

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

Η Πακιστανική Κοινότητα και η Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ στο συλλαλητήριο της 11 Νοέμβρη

Από την Πακιστανική Κοινότητα στο Επικρατείας της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της Ενωτικής Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συμμετέχει ως υποψήφιος ο Τζαβέτ Αχτάρ, εργάτης και μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος. Η Εργατική Αλληλεγγύη συνάντησε τον Τζαβέτ στα γραφεία της Πακιστανικής Κοινότητας και συνομίλησε μαζί του για την επιλογή να κατέβει υποψήφιος της ΕΝΑΝΤΙΑ.

"Κάθε μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας έτρεξε στον αγώνα για να αποκαλυφτούν οι απαγωγές, να μη σκεπαστεί το σκάνδαλο, να βγει ο πρόεδρός μας από τη φυλακή και να μην απελαθεί", μας είπε ο Τζαβέτ, "Ο αγώνας αυτός και οι νίκες που είχαμε μαζί με τη Συμμαχία ήταν πολύ σημαντικές. Η συμμετοχή μου στην ΕΝΑΝΤΙΑ είναι η συνέχεια του αγώνα".

Ο Τζαβέτ ζει και εργάζεται στη χώρα μας εδώ και 35 χρόνια. Από το 2004 δουλεύει σε εργοστάσιο της ΔΕΛΤΑ ενώ έχει την ελληνική υπηκοότητα από το 2003. Η δουλειά και η οικογένεια δεν τον εμπόδισαν να είναι ενεργό μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας όλα αυτά τα χρόνια. "Ο αγώνας να τιμωρηθούν οι ένοχοι των απαγωγών δεν έχει τελειώσει", μας είπε ο Τζαβέτ, "Μαζί με εσάς και όλο τον κόσμο που μας συμπαραστάθηκε, μπορούμε να συνεχίσουμε ως το τέλος, για δικαιώματα και ελευθερίες".

Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος συνεχίζει τον αγώνα της. Ο πρόεδρος της Κοινότητας, Τζαβέντ Ασλάμ, μας είπε: "Από τη μια πλευρά ήταν η κυβέρνηση, η πρεσβεία μας και η δικτατορία του Μουσάραφ και από τη άλλη είμασταν εμείς, η Συμμαχία και όλοι εσείς που μας στηρίξατε. Η Πακιστανική Κοινότητα ήταν και θα είναι πολύ ενωμένη. Ο πρέσβης και οι άλλοι άνθρωποι της πρεσβείας ήθελαν να μας διαλύσουν και δεν μπόρεσαν. Και είμαστε πολύ χαρούμενοι γιατί ο α' γραμματέας της πρεσβείας έφυγε από τις 9/8 ενώ έχουμε πληροφορίες ότι και ο πρέσβης έχει φύγει από τα καθηκοντά του από τις 24/8. Ο Τίκα Χαν, γενικός γραμματέας στο σωματείο δημοσιογράφων στο Ισλαμαμπάντ, πληροφόρησε εμάς στην Πακιστανική Κοινότητα ότι ως αντικαταστάτης έρχεται ο Ιφτιχάρ Κασμί στις 4 Σεπτέβρη δηλώνοντας ότι θα έρθει ως υπηρέτης της Κοινότητας και ότι θα κάνει ό,τι είναι δημοκρατικό. Αυτό είναι πολύ θετικό, γιατί δείχνει ότι μετά από όσα έγιναν και επειδή δεν υποκύψαμε σε εκβιασμούς και δολοπλοκίες της πρεσβείας, κανένας δε θέλει να τα βάλει μαζί μας.

Με τη δράση της η Πακιστανική Κοινότητα βοηθάει να ξαναγίνει το Πακιστάν δημοκρατική χώρα. Ο Ναβάζ Σερίφ, πρωθυπουργός του Πακιστάν πριν ανέβει στη εξουσία ο Μουσάραφ, που τώρα βρίσκεται εξόριστος στο Λονδίνο και πρόκειται να γυρίσει αυτό το διάστημα στο Πακιστάν, δήλωσε στον Τίκα Χαν ότι βρήκαμε τη δύναμη να ζητήσουμε να γυρίσουμε πίσω στο Πακιστάν χάρη στον αγώνα της Πακιστανικής Κοινότητας στην Ελλάδα που μαζί με τους συμπαραστάτες της δεν φοβήθηκαν να πούνε ότι ο Μουσάραφ είναι δικτάτορας. Αυτό νομίζω τα λέει όλα. Σας εύχομαι καλή επιτυχία στις εκλογές".

Θα είμαστε και αύριο στους δρόμους

Συναντηθήκαμε στα μέτωπα του αγώνα, στους αγώνες για την ειρήνη, την εκπαίδευση, το περιβάλλον, στους αγώνες για μια καλύτερη ζωή.

Σήμερα αφήνουμε τις επιμέρους ιδεολογικές διαφορές μας και συναντιόμαστε στο μετερίζι της εκλογικής μάχης.Δεν έχουμε την ιδεοληψία ότι θα σώσουμε τον κόσμο, παίρνοντας την κυβέρνηση.

Όμως θεωρούμε αναγκαία την εκλογική ενίσχυση των δυνάμεων που δίνουν κάθε μέρα την μάχη στα κινήματα, στους εργατικούς χώρους, στα πανεπιστήμια αλλά και τους αγώνες για ένα καλύτερο περιβάλλον μια καλύτερη ζωή για μας και τα παιδιά μας.

Σήμερα είναι η μάχη των εκλογών που πρέπει όλοι ενωμένοι να δώσουμε.Αύριο όμως μας περιμένουν τα προβλήματα που θέλουν αγώνα για την λύση τους.

Ένα είναι σίγουρο. Όλοι όσοι δίνουν την μάχη μέσα από το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α θα είναι και αύριο στους δρόμους.

Δεν θα οχυρωθούν πίσω από ένα γραφείο.Σαν ένας απλός αγωνιστής των κοινωνικών αγώνων, ένας πολίτης που χρόνια αγωνίζεται στο περιβαλλοντικό χώρο, συστρατεύτηκα στο ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α σε τούτη την εκλογική μάχη και καλώ όλους τους ενεργούς πολίτες να δώσουν την μάχη ετούτη μέσα από τις γραμμές του.

Να δώσουν με την ψήφο τους μια ηχηρή απάντηση σε όλους αυτούς που δεν βουλεύονται αλλά βολεύονται στην αγκαλιά του σημερινού συστήματος.

Ψήφο λοιπόν στην ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ψήφο στην άλλη αριστερά, την αριστερά του αγώνα.

Απόστολος Αλωνιάτης

Ούτε για τους αγρότες υπάρχει λύση με αυτό το σύστημα

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες σήμερα είναι τεράστια. Οι κυβερνήσεις αδιαφορούν και οι πολιτικές τους μας καταστρέφουν. Ιδιαίτερα μετά την Κοινή Αγροτική Πολιτική του Σημίτη το 2001, καμία καλλιέργεια δεν συμφέρει πλέον οικονομικά τον αγρότη. Ο,τι και να βάλει να καλλιεργήσει θα μπει μέσα.

Για κάθε στρέμα βαμβάκι για παράδειγμα που είναι και το κύριο αγροτικό προϊόν στην Ελλάδα, το κόστος παραγωγής είναι περίπου 220 ευρώ. Με την επιδότηση να είναι χαμηλή και την τιμή το ίδιο, αυτά τα λεφτά ίσα που τα βγάζει ο παραγωγός, για να μην πω ότι πληρώνει κι από πάνω. Το ίδιο ισχύει για όλα τα προϊόντα του τόπου μας. Είτε είναι βαμβάκι, είτε σιτάρι, είτε σταφύλι ο παραγωγός δεν θα βγάλει ούτε ένα ευρώ.

Ο μόνος λόγος που συνεχίζει κάποιος να βάζει ένα προϊόν είναι για να μην χάσει κι αυτή την επιδότηση. Κάποιοι στρέφονται σε άλλα προϊόντα όπως κρεμμύδια, πατάτες, ντομάτες κλπ, αλλά έτσι δημιουργείται υπερπροσφορά, μειώνεται η τιμή, πάλι ο παραγωγός δεν έχει κέρδος.

Οι μόνοι που έχουν συμφέρον από αυτή την κατάσταση και γι'αυτούς γίνονται οι νόμοι είναι οι μεγαλοαγρότες. Στα δικά τους χέρια θα δοθεί ολόκληρος ο τόπος. Ο μικρός και ο μεσαίος αγρότης θα φύγουν από τη μέση όπως ήδη έχει ξεκινήσει να γίνεται, με κόσμο που παρατάει τα χωράφια και ψάχνει άλλες δουλειές. Δεν είναι τυχαίο ότι το ποσοστό του αγροτικού πληθυσμού μειώνεται συνέχεια.

Δεν υπάρχει λύση σε αυτό το σύστημα. Πρέπει να πάμε προς τον κομμουνισμό, να πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας, να κανονίζουμε εμείς την παραγωγή μας. Προσωπικά στηρίζω την Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά γιατί απογοητεύτηκα από το ΚΚΕ. Η ΕΝΑΝΤΙΑ ανοίγει την προοπτική της ενότητας της αριστεράς, ανοίγει το δρόμο για να παλέψουμε γι'αυτό το στόχο.

Γιώργος Φρούσος,
αγρότης, Θήβα

Δευτέρα 27 Αυγούστου. Η διαδήλωση ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων θύμιζε τα συλλαλητήρια των καταλήψεων

Κάθε ψήφος για την ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α κάνει διαφορά

Οταν πριν από τρεις μήνες, γράψαμε (στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω Νο 63, Μάης- Ιούνης 2007) ότι «οι εκλογές, όποτε κι αν γίνουν, θα γίνουν σε συνθήκες δυσκολιών και προβλημάτων για την άρχουσα τάξη του ελληνικού καπιταλισμού», έμοιαζε μια πρόβλεψη παρακινδυνευμένη.

Τώρα, στη μέση αυτής της πετσοκομένης προεκλογικής περιόδου, όλοι συμφωνούν ότι αυτές οι εκλογές γίνονται σε κλίμα διαφορετικό από κάθε άλλη φορά από τη Μεταπολίτευση. Εκλογολόγοι, αναλυτές, δημοσκόποι συγκλίνουν στο ίδιο συμπέρασμα. «Οργή, απέχθεια, δυσφορία» είναι το τρίπτυχο, σύμφωνα με την Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, που βλέπουν όλοι αυτοί στους ψηφοφόρους. Η συσπείρωση στα δυο μεγάλα κόμματα πέφτει και ο κόσμος αναζητάει έκφραση για τα οργισμένα συναισθήματά του. Αν αυτά δεν είναι σημάδια για εκλογές σε συνθήκες κρίσης, τότε τι είναι;

Το ζήτημα που ανοίγει, και χρειάζεται ξεκάθαρες απαντήσεις, αφορά στα αίτια της κρίσης και στις λύσεις που προτείνει το κάθε κόμμα. Για κάποιους, όπως ο Παύλος Τσίμας στα Νέα της Δευτέρας, το πρόβλημα είναι η «συρρίκνωση» της πολιτικής και η «αμέριμνη» διακυβέρνηση του Καραμανλή με επικοινωνιακά τρικ. Σύμφωνα με τον ίδιο, η επιστροφή της πολιτικής δεν χρειάζεται να είναι καν «αριστερή», μπορεί να την κάνει ακόμα και ένας Σαρκοζί.

Πρόκειται για την πιο «αμέριμνη» ανάλυση, κατ' εικόνα και ομοίωση της κυβέρνησης που κατηγορεί. Τα υλικά της κρίσης που σήμερα φανερώνεται, συσσωρεύτηκαν τα προηγούμενα χρόνια μέσα από την τυφλή πίστη των κυβερνήσεων του Σημίτη και του Καραμανλή στις πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού και του πολέμου. Χρόνια τώρα, και όχι μόνο στην Ελλάδα, αυτή η πολιτική μεγαλώνει τις κοινωνικές ανισότητες, διαλύει τις κρατικές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και πρόνοιας, και διογκώνει τους μηχανισμούς του πολέμου και της καταστολής. Και τα τελευταία χρόνια γεννάει όλο και μεγαλύτερες αντιστάσεις μέσα στη νεολαία και την εργατική τάξη.

Μαμή

Σήμερα, αυτό το μείγμα φτάνει να παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Και βάζει στην ημερήσια διάταξη την επιστροφή της γνήσιας αριστερής πολιτικής που διεκδικεί την ανατροπή των καταστροφικών μηχανισμών της αγοράς και του ιμπεριαλισμού, του ίδιου του καπιταλισμού. Σε όλη την Ευρώπη είδαμε τα τελευταία χρόνια να αναδύονται πολιτικές δυνάμεις της «λησμονημένης» ριζοσπαστικής, εξωκοινοβουλευτικής, επαναστατικής αριστεράς. Τώρα φτάνει η σειρά της Ελλάδας.

Προφανώς, αυτό δεν γίνεται αυτόματα. Είναι μια σκληρή πολιτική μάχη. Και γι' αυτό η παρουσία της Ενωτικής Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σ' αυτές τις εκλογές κάνει μεγάλη διαφορά. Είναι μια μαμή που βάζει μπροστά να ξεγεννήσει αυτές τις εξελίξεις και εδώ.

Κάθε ψήφος στην ΕΝΑΝΤΙΑ βοηθάει να επαληθευτεί η πρόβλεψη ότι απ' αυτές τις εκλογές δεν θα βγει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Αντίθετα, θα βγει ενισχυμένη εκείνη η Αριστερά που μπορεί να παίρνει πολιτικές πρωτοβουλίες και να ανοίγει δρόμους για το κίνημα της αντίστασης στις βαρβαρότητες του «παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού».

Δεν είναι ώρα για να αφήσουμε την οργή να εξανεμιστεί στην αποχή, που διευκολύνει την αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος. Είναι ώρα για να δώσουμε αποφασιστικά τη μάχη και στις κάλπες με το ψηφοδέλτιο της ΕΝΑΝΤΙΑ στο χέρι.

Προεκλογικές συγκεντρώσεις της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 6/9
Πλατεία Ελευθερίας 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ 9/9
Δημοτικός Κήπος 7μμ

ΑΓΡΙΝΙΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ 9/9
Διαλέτη 3, 2ος όροφος 10πμ

ΒΟΛΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 10/9
Πανεπιστήμιο 7μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9
Δημαρχείο 7μμ

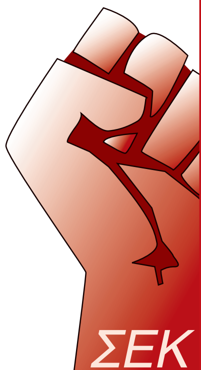
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 13/9
Πλατεία Κοραή 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΡΙΤΗ 11/9
Εγνατία & Αριστοτέλους 8μμ

ΑΘΗΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 10/9
Ομόνοια 8μμ

Οργανωθείτε

στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

γυρίστε στη σελίδα 16

ΣΕΚ

Αν αυτή είναι η πρώτη φορά που παίρνεις την Εργατική Αλληλεγγύη

εργατική αλληλεγγύη
Εκλογές - "Εξπρές" πανικού και εξαπάτησης
Μαυρίζουμε τους Καραμανλήδες & τους Καρατζαφέρηδες
Δεν γυρίζουμε
ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

γράψου συνδρομητής

Θέλω να μου στέλνετε την Εργατική Αλληλεγγύη

Ονομα:

Διεύθυνση:

Συνδρομή για 10 εβδομάδες ☐ 20ευρώ, εξάμηνη ☐ 50ευρώ, ετήσια ☐ 100ευρώ

εργατική αλληλεγγύη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εκδότης: Κώστας Πίττας
Διευθυντής: Πάνος Γκαργκάνας
Εκτύπωση: Μεσημβρινή Α.Ε.
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στους χώρους δουλειάς

«Οι σύντροφοι που συμπαραστάθηκαν στον αγώνα μας κατεβαίνουν στις εκλογές»

Περιοδείες σε νοσοκομεία, δημαρχεία, αμαξοστάσια, τράπεζες, και μία σειρά άλλους εργατικούς χώρους ξεκίνησαν από την περασμένη εβδομάδα τα μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α σε εκατοντάδες σημεία στην Αττική και σε πολλές άλλες πόλεις, με στόχο να μεταφέρουν παντού το μήνυμα ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά κατεβαίνει στις εκλογές για να στείλει μήνυμα αντίστασης και μέσα από την κάλπη.

«Κυρίαρχο θέμα στις συζητήσεις που ανοίξαμε στο **Κρατικό Νίκαιας** την περασμένη Τετάρτη, ήταν οι πυρκαγιές, οι ευθύνες της κυβέρνησης και η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τις καταστροφές», μας είπε η Αλεξάνδρα. «Πολλοί ήταν αυτοί που έλεγαν ότι πρέπει η οργή να εκφραστεί και εκλογικά. Ενας εργαζόμενος που ταλαντεύονταν ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και στην ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μας είπε ότι σκέφτεται πολύ σοβαρά το δεύτερο γιατί η επαναστατική Αριστερά έδωσε τον τόνο στο κίνημα και θα συνεχίσει να τον δίνει και μετά τις εκλογές. Μαζέψαμε 25 ευρώ ενίσχυσης ενώ 5 εργαζόμενοι ζήτησαν να τους φέρουμε ψηφοδέλτια. Η εικόνα ήταν πολύ ενθαρρυντική αν και προλάβαμε να πάμε μόνο στην Ψυχιατρική κλινική και στα εργαστήρια.»

Λαϊκό

«Την Πεμπτη 30/8 έγινε περιοδεία στο **Λαϊκό** νοσοκομείο. Βρεθήκαμε αγωνιστές από τις επιτροπές του Βύρωνα και Ζωγράφου, μαζί με τον υποψήφιο με το ψηφοδέλτιο της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α Γιάννη Τσαμούρη», μας είπε ο Κώστας. «Περάσαμε από τα τεχνικά γραφεία, πήγαμε σε νοσοκόμους, γιατρούς μέχρι και τους φοιτητές που κάναν την πρακτική τους. Παρά πολλοί ενημερώθηκαν για την ελπιδοφόρα κάθοδο της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στις εκλογές. Ιδιαίτερο ήταν το θέμα των πυρκαγιών καθώς και οι απόψεις των αντικαπιταλιστών για τις κοινωνικές παροχές, σε υγεία, παιδεία κλπ. Δώσαμε 11 Ε.Α και αρκετοί ενίσχυσαν χρηματικά την προσπάθεια. Είναι ένας χώρος με ανθρώπους που χρόνια είχαμε επαφή, και αυτό φάνηκε στον τρόπο που μας υποδέχονταν. Θα συνεχίσουμε να τους επισκεπτόμαστε, ακόμη και μετα τις 16/9 γιατί έτσι χτίζεται η εμπιστοσύνη των εργαζόμενων απέναντι στην αντικαπιταλιστική αριστερά» .

«Αυτό που μου έκανε εντύπωση την Παρασκευή το μεσημέρι στην περιοδεία της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στο **Τζάνειο**, ήταν ότι στις συζητήσεις που ανοίξαμε πολλοί συμφωνούσαν πολύ εύκολα μαζί μας», μας είπε η Μαρία. «Μία εργαζόμενη μάλιστα ήταν σα να είχε διαβάσει την προκήρυξή μας. Μας έλεγε ότι οι πρόωρες εκλογές έγιναν σε μία προσπάθεια να αποφύγει η κυβέρνηση τη συζήτηση για τα ομόλογα και τη συνέχεια των αγώνων, και μετά από τις πυρκαγιές πρέπει οπωσδήποτε να τιμωρηθούν. Επίσης ότι πρέπει τα σωματεία να οργανώσουν την απάντηση απέναντι στη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών όπως είναι και η δημόσια υγεία, απέναντι σε όποια κυβέρνηση και αν βγει. Ενας άλλος εργαζόμενος μας ενίσχυσε οικονομικά με 50 ευρώ, επιβραβεύοντας και με αυτό τον τρόπο την προσπάθειά μας και τις ιδέες μας».

Ενθοκάρτα

«Στην **Εθνοκάρτα** στην Καλλιθέα κάναμε περιοδεία μαζί με έναν συνδικαλιστή», μας είπε ο Δημήτρης. «Μας πήγε στα γραφεία των συναδέλφων του και μας παρουσίαζε λέγοντας 'οι σύντροφοι που συμπαραστάθηκαν στον αγώνα μας κατεβαίνουν στις εκλογές'. Το κλίμα ήταν πολύ θετικό. Εμείς τους εξηγούσαμε τι είναι η ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και ότι το δυνάμωμά της στις εκλογές θα σημάνει ακόμα πιο δυνατούς αγώνες, ακόμα πιο δυνατή επαναστατική αριστερά που θα στηρίζει και θα οργανώνει τις μάχες. Πολλοί ήταν αυτοί που μας ζήτησαν να ξαναπάμε για να τους προμηθεύσουμε ψηφοδέλτια».

Νίκαια

«Στο δημαρχείο **Νίκαιας** στην περιοδεία που οργανώσαμε δώσαμε 7 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης, χρεώσαμε προκηρύξεις της ΕΝ.ΑΝΤ.ΙΑ και 8 άτομα μας ζήτησανε ψηφοδέλτια», περιγράφει η Μαντώ. «Χαρακτηριστικές ήταν οι εκφράσεις απο 2 εργαζόμενους. "Εχω ψήσει τους φίλους μου να ψηφίσουν ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α." και "Ολη η Καισαρείας (οδός της Νικαιας) θα ψηφίσει ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.". Ο κοσμος θέλει να ψηφίσει και να στηρίξει το κομμάτι που πρωτοστάτησε στους αγώνες των προηγούμενων χρόνων και που το έμαθε μέσα από τη σταθερή μας παρουσία στο δήμο με την εφημερίδα. Τέλος κόπηκε και ένα κουπόνι των 20 ευρω από μια εργαζομενη που μας είπε πως με τους φίλους της συζητάνε ποιό κομμάτι της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς θα στηρίξουν».

Την ίδια ημέρα και ώρα αντίστοιχη περιοδεία γινόταν στον γειτονικό Δημαρχείο του **Κορυδαλλού**. «Η συζήτηση έγινε με όλους ακόμα και με μία εργαζόμενη που αρχικά δήλωνε ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει κανέναν», μας είπε η Χρύσα. «Το αποτέλεσμα ήταν να αγοράσει την Εργατική Αλληλεγγύη, όπως και άλλοι 10 συνάδελφοί της, τρεις ακόμα να πάρουν προκηρύξεις για να διακινήσουν και 6 εργαζόμενοι μας ζήτησαν να τους φέρουμε ψηφοδέλτια.»

Αγλαΐα Κυριακού

«Στο **Αγλαΐα Κυριακού** κάναμε για πρώτη φορά περιοδεία στους γιατρούς, στις νοσηλεύτριες και στα υπόγεια του νοσοκομείου», περιγράφει ο Γιώργος. «Η καλύτερη ανταπόκριση ήταν στα σιδερωτήρια, όπου συναντήσαμε καμιά δεκαριά εργαζόμενες, όλες γυναίκες. Τους εξηγήσαμε ότι η ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α είναι η αριστερά των φοιτητών και των εργαζόμενων που έδωσαν την μάχη με τον Καραμανλή και θα συνεχίσει να δίνει την κόντρα και να οργανώνει τη σύγκρουση. Δήλωσαν ότι κανείς άλλος δεν έχει πάει να συζητήσει μαζί τους και ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ γιατί κανείς από αυτούς δεν ενδιαφέρεται για αυτές που λιώνουν κάθε μέρα από τη ζέστη. Είπαν ότι θέλουν να μας στηρίξουν γιατί αγωνιζόμαστε για μία καλύτερη κοινωνία. Πήραν όλες προκηρύξεις και μας ζήτησαν ψηφοδέλτια. Σε έναν όροφο συναντήσαμε σε ένα γραφείο καμιά δεκαριά γιατρούς που ανοίξαμε την ίδια κουβέντα και πήραν όλοι την Εργατική Αλληλεγγύη».

«Στο **Ιπποκράτειο** έγινε περιοδεία της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α σε όλα τα τμήματα του νοσοκομείου» μας είπε η Λένα. «Σε ένα τμήμα διοικητικών όπου βρίσκονταν πέντε εργαζόμενοι δύο από αυτούς ύστερα από κουβέντα μας ζήτησαν ψηφοδέλτια για την Εύβοια και την Αιτωλοακαρνανία και μία άλλη αφού άνοιξε την Εργατική Αλληλεγγύη άρχισε μαζί με τους συναδέλφους της να σταυρώνουν επί τόπου υποψήφιους στην Αθήνα που γνώριζαν από προηγούμενες περιοδείες».

«Οι περιοδείες που έγιναν στην πόλη των **Ιωαννίνων** στους εργατικούς χώρους μας έφεραν σε επαφή με πολλούς εργαζόμενους που δήλωσαν διατεθειμένοι να στηρίξουν την ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και με την ψήφο τους αλλά και με την ενεργό τους συμμετοχή», μας είπε ο Θοδωρής. «Μια πολύ επιτυχημένη περιοδεία ήταν στα γραφεία των Δήμων, παρόλο που δεν είχαμε κάποια ιδιαίτερη προηγούμενη παρέμβαση στο συγκεκριμένο κτίριο. Ξεκινώντας συναντήσαμε μία εργαζόμενη στο ασανσέρ όπου πήρε προκηρύξεις και αγόρασε δύο φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης, ενώ συνολικά δώσαμε 8. Επιτυχημένες περιοδείες έγιναν και στη ΔΕΗ αλλά και στις Τράπεζες όπου δύο εργαζόμενοι εντάχθηκαν στην τοπική επιτροπή της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. η οποία διευρύνεται».

Ηράκλειο

«Στο **Ηράκλειο Κρήτης** ήταν εντυπωσιακή η περιοδεία που κάναμε στην Εφορία», περιγράφει ο Βασίλης. «Στον 4ο Οροφο έγινε ένα μικρό μαρξιστικό φόρουμ, όπου άνοιξε συζήτηση για το ποια θα είναι η επόμενη κυβέρνηση με κόσμο που ανήκει στο χώρο του ΠΑΣΟΚ. Η συζήτηση κράτησε για πάνω από μισή ώρα. Από την πλευρά της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α εξηγήσαμε ότι μέσα σε μία περίοδο κρίσης του καπιταλισμού αυτό που θα μετρήσει δεν θα είναι το ποιος θα βγει στην κυβέρνηση αλλά τί αριστερά θα υπάρχει για να οργανώνει δυνατούς αγώνες. Η συζήτηση που άνοιξε ήταν χαρακτηριστική της δίψας που υπάρχει για πολιτική συζήτηση και για εμάς αυτό ήταν η καλύτερη απόδειξη, ότι ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ δεν είναι για να κουνάει σημαιάκια στις προεκλογικές συγκεντρώσεις, αλλά κόσμος αριστερός που ζητάει απαντήσεις και είναι διατεθειμένος να συμμετέχει στην ανταρσίες απέναντι στην οποιαδήποτε κυβέρνηση. Μετά από την κουβέντα πέντε εργαζόμενοι αγόρασαν την εφημερίδα μας και μας ενίσχυσαν με κουπόνια των 30 ευρώ».

Κατερίνα Θωίδου

«Αρχηγοί μας είναι οι απλοί εργαζόμενοι που πρωστάτησαν στους αγώνες»

Στις 29 Αυγούστου έγινε η πρώτη εξόρμηση στον ΟΤΕ στο Μαρούσι από την ΕΝ.ΑΝΤ.Α. Μοιράσαμε προκηρύξεις, πουλήσαμε τριάντα εφημερίδες και μαζέψαμε περίπου 160 ευρώ ενίσχυση. Από τους 13 ορόφους του Μεγάρου του ΟΤΕ επισκεφτήκαμε δύο μόνο ορόφους που περιλαμβάνει τρεις πτέρυγες ή 140 γραφεία και μιλήσαμε με 200 υπαλλήλους.

Η διάθεση για συζήτηση ήταν τόσο μεγάλη που ενώ προγραμματίζαμε την επίσκεψη για δύο ώρες μόνο, κάναμε τρεις.

Πολύ έλεγαν ότι δεν ήθελαν να ψηφίσουν τα κόμματα της Βουλής στις εκλογές. Οι περισσότεροι σε καμία περίπτωση δεν ήθελαν να ψηφίσουν ούτε το ΠΑΣΟΚ, ούτε την ΝΔ. Διάβαζαν την προκήρυξη και αγόραζαν την εφημερίδα μόλις την προτείναμε.

Μερικοί μόνο ήθελαν να ψηφίσουν το ΠΑΣΟΚ για συναισθηματικούς λόγους μόνο, χωρίς πραγματικά να κατανοούν ότι θα επαναλάμβαναν το λάθος που έχουν κάνει για πολλές φορές στο παρελθόν. Όλοι ήταν πολύ αγανακτισμένοι με τις πυρκαγιές και τα δραματικά αποτελέσματα που θα ακολουθήσουν. Όλοι καταλαβαίνουν ότι οι πραγματικοί φταίχτες είναι οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η πολιτική τους που εφαρμόζεται εδώ και δεκαετίες. Όλοι καταλαβαίνουν ότι πρέπει να αντιδράσουμε μαζικά και αναζητούν τον φορέα που θα τους εκπροσωπήσει χωρίς κανένα προσωπικό όφελος. Μας ρωτάγανε ποιοι είναι οι αρχηγοί μας. Τους απαντάγαμε ότι εμείς δεν έχουμε αρχηγούς. Οι αρχηγοί μας είναι οι απλοί εργαζόμενοι και οι φοιτητές που πρωτοστάτησαν στους απεργιακούς αγώνες και φοιτητικές κινητοποιήσεις. Αυτοί είναι οι πραγματικοί αρχηγοί ! Και όσους έρθουν μαζί μας θα τους κάνουμε και αυτούς αρχηγούς!

Πολλοί μας ζητούσαν το ψηφοδέλτιό μας για να το δώσουν στους φίλους και γνωστούς για να μας ψηφίσουν. Τους υποσχεθήκαμε ότι θα το έχουν την επόμενη εβδομάδα.

Την επόμενη εβδομάδα σχεδιάζουμε να πάμε και σε άλλα γραφεία. Είμαι σίγουρη ότι θα έχουμε τα ίδια αποτελέσματα μπορεί και καλύτερα. Μας περιμένουν και δεν θα τους απογοητεύσουμε.

Αναστασία Μουστάκα

Αριστερά στην μάχη των εκλογών

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Περιοδείες στους εργατικους χώρους

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9

Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Βοτανικού 6πμ
ΟΛΠ 6.30πμ
ΔΕΗ Μυλλέρου 7πμ
Νοσοκομείο Παπαμακάριστος 8πμ
Νοσοκομείο Παίδων-Αγ.Σοφία-Αγλ.Κυριακού 8πμ
Νοσοκομείο Σισμανόγλειο 9πμ
Δημαρχείο Ν.Ηρακλείου 9.30πμ
ΕΡΤ 10πμ
ΟΣΕ Πειραιά 11πμ
Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ 5μμ
Στα σεμινάρια Δασκάλων:
Α' Διεύθυνση 5ο Γραφείο:
12ο Δημοτ. Σχολείο Γαλατσίου 10πμ
38ο Δημοτ. Σχολείο Γαλατσίου 11.45πμ
Α' Διεύθυνση 1ο Γραφείο:
72ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών 8πμ
162ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών 9.30πμ
Γ' Διεύθυνση 1ο Γραφείο:
31ο Δημοτ. Σχολείο Περιστερίου 11.45πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τράπεζες Αμπελόκηποι 9πμ
ΙΚΑ Αριστοτέλους 9.30πμ
Νοσοκομείο Ιπποκράτειο 10.30πμ
Δικαστικοί Υπάλληλοι 12.30μες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Δημαρχείο 9πμ
Τράπεζες 10πμ,
Νοσοκομείο Δουρούτη 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΔΕΗ 6πμ,
Νοσοκομείο ΠΕΠΑΓΝΗ 11πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Νοσοκομείο 10.30πμ
ΟΤΕ 10.30πμ
Αγροτική Διεύθυνση 10.30πμ

ΧΑΝΙΑ

Δημαρχείο 9πμ
Νομαρχία 10πμ

ΒΟΛΟΣ

Εφορία 10πμ
Δημαρχείο 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 6/9

Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Ελληνικό 6πμ
ΟΤΕ Αλεξάνδρας 6πμ
Γκαράζ Δήμου Περιστέρι 6πμ
Δήμος Κερατσίνι 6πμ
Νοσοκομείο Μεταξά 6.45πμ
ΟΤΕ Κώλετη 8πμ
Νοσοκομείο Συγγρού 8πμ
Δήμος Βύρωνα 8πμ
Εφορία, ΙΚΑ Βύρωνα 8πμ
Δήμος Πετρούπολης 8πμ
ΙΚΑ, Εφορία, Τράπεζες Πετρούπολης 8πμ
Δήμος Ιλίου 8πμ
ΔΕΗ, Εφορία Ιλίου 8πμ
Δήμος Περιστέρι 8πμ
ΙΚΑ, ΔΕΗ, Τράπεζες 9πμ
Δήμος Ελληνικού 8.30πμ
ΗΣΑΠ Πειραιά 8.30πμ
Νοσοκομείο Θριάσειο 8.30πμ
Νοσοκομείο Γενικό Πατήσιων 9πμ
Εργοστάσιο ΠΥΡΚΑΛ 11πμ
ΙΝΤΡΑΚΟΜ 9.30πμ
Νοσοκομείο Ευαγγελισμός 12μες
ΟΣΕ (Καρόλου) 1μμ
Δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 1μμ
Βιβλιοσυνεργατική 3μμ
Εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 6.30μμ
Α' Διεύθυνση 4ο Γραφείο: 10πμ
Α' Διεύθυνση 1ο Γραφείο:
64ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών 8πμ
145ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών 9.30πμ
Γ' Διεύθυνση 3ο Γραφείο:
35ο Δημοτ. Σχολείο Περιστερίου 11.45πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΤΕ Κέντρο 9πμ
Δήμος Νεάπολης 9πμ
Δήμος Συκιές 10πμ
Δήμος Πολύχνης 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Νοσοκομείο Χατζηκώστα 9πμ
ΙΚΑ 9πμ, Νομαρχία 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Βιομηχανική Ζώνη 11πμ
Πυροσβεστική 12μες

ΡΕΘΥΜΝΟ

Πυροσβεστική 10.30πμ
Τράπεζες 10.30πμ

ΒΟΛΟΣ

ΑΓΕΤ 3μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9

Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Α.Λιόσια 6πμ
Γκαράζ Δήμου Ταύρου 6πμ
ΙΚΑ Γαλάτσι 7.30πμ
ΙΚΑ Πατησίων 7.30πμ
Εφορία 3ης Σεπτεμβρίου 8πμ
Τράπεζες, Εφορία, ΙΚΑ Ζωγράφου 8πμ
Δήμος, Εφορία Ηλιούπολης 8πμ
Δήμος Αιγάλεω 8πμ
Εθνική Τράπεζα,
ΔΕΗ Παγκράτι 8πμ
Τράπεζες, ΟΤΕ Αιγάλεω 9πμ
Δήμος Κορυδαλλού 9πμ
ΙΚΑ, Εθνική Τράπεζα 9πμ
Πολεοδομία Αιγάλεω 10πμ
Διοικητικοί ΕΚΠΑ 8.15πμ
Δημαρχείο Ταύρου 8.30πμ
ALPHA BANK Πειραιά 9πμ
Εθνική Τράπεζα Πειραιά 11πμ
Μέγαρο ΟΤΕ 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ψυχιατρείο Σταυρούπολης 8.30πμ
Δημαρχείο 10πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΔΕΥΑΙ 7πμ
ΔΕΠ 9πμ
Εργοστάσιο Δωδώνη 11πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Εργοστάσιο CretaFarm 6πμ
Γκαράζ Δήμου 6.30πμ

ΧΑΝΙΑ

Ναύσταθμος 7πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 10/9

Τεχνική Βάση Ο.Α 8.30πμ
Δήμος Ζωγράφου 8πμ
Δημαρχείο Αγ.Δημήτριος 9πμ
ΕΥΔΑΠ Ζωγράφου 9πμ
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Φούλκορ 10πμ
Δημαρχείο Πειραιά 10πμ
Νοσοκομείο Αγ.Ολγα 11πμ
Νοσοκομείο Αττικόν 9πμ
Νοσοκομείο Σωτηρία 9πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΣΕ 9πμ
Μηχανοστάσιο Μενεμένης 9πμ

ΤΡΙΤΗ 11/9

Τράπεζα EUROBANK Ν.Ιωνίας 6.30πμ
Δημαρχείο Ν.Ιωνίας 8πμ
ΕΣΥΕ 10πμ
Εθνική Τράπεζα Κεντρικά 11πμ
Εμπορική Τράπεζα Κεντρικά 12μες
Νοσοκομείο Ιπποκράτειο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΚΑ Πύλη Αξιού 9πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9

Αγροτική Τράπεζα
(Πανεπιστημίου 4) 9πμ

Στηρίξτε την οικονομική εξόρμηση της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Το μήνυμα απλώνεται σε όλες τις πόλεις

Με ενθουσιασμό γίνεται πανελλαδικά γνωστή η συμμετοχή της Ενωτικής Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις εκλογές. Σε δεκάδες μεγάλες πόλεις αλλά και νησιά της χώρας, οι σύντροφοι των τοπικών επιτροπών της ΕΝΑΝΤΙΑ προχωρούν σε εξορμήσεις σε κεντρικούς δρόμους και εργατικούς χώρους, κάνουν μαζικές αφισοκολλήσεις, στήνουν εκλογικά περίπτερα συναντώντας τη μαζική στήριξη του κόσμου.

Το Σαββατοκύριακο έγιναν συζητήσεις, εξορμήσεις και αφισοκολλήσεις στη Θήβα. Τα μέλη της ΕΝΑΝΤΙΑ μας περιέγραψαν πόσο οργισμένος ήταν ο κόσμος καθώς τις ίδιες μέρες ένας νεαρός εργάτης από την Αλβανία έπαθε κρίση επιληψίας και δεν υπήρχε ούτε ένα ασθενοφόρο να τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Οι κάτοικοι της πόλης αναγκάστηκαν να τον μεταφέρουν οι ίδιοι με ένα αγροτικό και έτσι σώθηκε η ζωή του. "Στη Θήβα συγκροτείται τοπική επιτροπή στήριξης της ΕΝΑΝΤΙΑ που έχει ήδη ξεκινήσει παρεμβάσεις στην πόλη", μας είπε ο Μάριος Μιχαηλίδης, δάσκαλος και υποψήφιος με την ΕΝΑΝΤΙΑ στην Βοιωτία, "Το Σαββατοκύριακο έγινε εξόρμηση στο κεντρικό δρόμο της πόλης και ακολούθησε μαζική αφισοκόλληση σε συνοικίες.

Στην επιτροπή συμμετέχει αριστερός κόσμος από διαφορετικές δυνάμεις αλλά που για πολλά χρόνια ήταν αδρανής. Η αισιοδοξία και το αντικαπιταλιστικό μήνυμα της ΕΝΑΝΤΙΑ τον ενεργοποιούν ξανά. Αυτό το Σάββατο προγραμματίζουμε εγκαίνια περιπτέρου και θα ακολουθήσουν περιοδείες στα γύρω χωριά, όπως στα Λεύκτρα όπου θα γίνει και συζήτηση σε κεντρικό καφενείο. Επίσης έχει γίνει μία πρώτη σύσκεψη στην Λειβαδιά και θα ακολουθήσει επόμενη. Προσανατολισμός μας είναι να παρέμβουμε στο μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης της Βιομηχανικής Ζώνης όπου τα αφεντικά έχουν επιβάλει ότι η λέξη σωματείο είναι απαγορευμένη".

Περιοδεία έγινε το Σαββατοκύριακο και στο Ναύπλιο. Τα μέλη της ΕΝΑΝΤΙΑ μοίρασαν προκηρύξεις σε όλες τις καφετέριες στο λιμάνι και την παλιά πόλη και έβαλαν παντού αφίσες. Επισκέφτηκαν την Καλών Τεχνών, όπου οι ίδιοι οι φοιτητές πήραν και κόλησαν τις αφίσες της ΕΝΑΝΤΙΑ στη σχολή.

"Η αφίσα της ΕΝΑΝΤΙΑ για τα καμμένα δάση, με την οποία γεμίσαμε όλη τη χώρα στη Ζάκυνθο, έκανε πάταγο", μας είπε ο Διονύσης Κολποντίνος, οικοδόμος και υποψήφιος της ΕΝΑΝΤΙΑ στη Ζάκυνθο, "Ολοι όσοι μιλήσαμε τις τελευταίες ημέρες, φοιτητές των ΤΕΙ, καθηγητές, καθαρίστριες, ξενοδοχοϋπάλληλοι και συνδικαλιστές, πήραν προκηρύξεις, αφίσες και αυτοκόλλητα της ΕΝΑΝΤΙΑ για το χώρο τους και το περίγυρό τους. Από αυτή την εβδομάδα θα υπάρχει και εκλογικό περίπτερο της ΕΝΑΝΤΙΑ στην πλατεία Δημοκρατίας".

Την ίδια στιγμή στην Ικαρία όλοι οι κάτοικοι και οι επισκέπτες του νησιού μιλούν για την ΕΝΑΝΤΙΑ. "Αυτό έγινε γιατί αποφασίσαμε να βάλουμε αφίσες και να γράψουμε αντικαπιταλιστικά συνθήματα με την υπογραφή της ΕΝΑΝΤΙΑ σε όλο το νησί", μας είπε ο Νάσος Μπράτσος. "Φτάσαμε ακόμα και στα πιο δυσπρόσιτα μέρη, με αποτέλεσμα να κάνει τεράστια αίσθηση. Ολοι μετά ρωτούσαν να μάθουν τι είναι η ΕΝΑΝΤΙΑ και τι εκφράζει. Θα συνεχίσουμε με παρεμβάσεις στο νομό όσο και στους ετεροδημότες".

Από αυτή την εβδομάδα λειτουργεί εκλογικό περίπτερο και στην Αλεξανδρούπολη στην πλατεία Δημοκρατίας. "Το Σαββατοκύριακο γεμίσαμε την πόλη με αφίσες και χαρτόνια και ταυτόχρονα μοιράζαμε προκηρύξεις στον κόσμο που μας έβλεπε και αμέσως σταματούσε για να μας ρωτήσει για την κίνησή μας και το κατέβασμά μας στις εκλογές", μας είπε ο Γιώργος Μποτσίδης, οικοδόμος και υποψήφιος της ΕΝΑΝΤΙΑ στον Εβρο, "Επίσης μας πήρε συνέντευξη το κανάλι της Ξάνθης και η εφημερίδα Γνώμη του Εβρου. Θα συνεχίσουμε την παρέμβασή μας στην πόλη με κέντρο το περίπτερο και όχι μόνο. Προγραμματίζουμε ήδη εξόρμηση και στο Σουφλί".

"Στην Ξάνθη ξεκινήσαμε την ενημέρωση του κόσμου για την ΕΝΑΝΤΙΑ με εξόρμηση στην κεντρική πλατεία της πόλης, όπου μοιράσαμε εκατοντάδες προκηρύξεις και συζητήσαμε με πολύ κόσμο", μας είπε η Βάσω Αλεξοπούλου, καθηγήτρια, "Την Κυριακή βάλαμε αφίσες και χαρτόνια μαζί με φοιτητές, ενώ προγραμματίζουμε περιοδείες σε σχολεία και χωριά της μειονότητας".

Λένα Βερδέ

Συγκέντρωση της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α θα γίνει και στην Παλαιοχώρα Χανίων την Πέμπτη 6/9 στις 8μμ στο καφενείο "Ατόλη"

Πρόσκληση σε Συζήτηση
ΕΚΛΟΓΕΣ 2007
Δικηγόροι και Αντικαπιταλιστική Αριστερά
Ομιλητές: Χαράλαμπος Κουρουνδής
Γιώργος Πάσογλου
Τετάρτη 5 Σεπτεμβρίου 8.30μμ
κτήριο ΔΣΘ (Διαγώνιος)
Ψηφίστε Στηρίξτε
ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

γράμματα ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ergatiki@otenet.gr
τηλ. 210 5241001
fax. 210 5227177

Πολιτικό προπέτασμα καπνού θολώνει τα αίτια

Οι Αμερικανοί ντέντεκτιβς όταν πιάνουν δουλειά για να εξιχνιάσουν ένα έγκλημα το πρώτο κουβάρι που αρχίζουν να ξετυλίγουν το λένε χαρακτηριστικά «Follow the money» (ακολούθα το χρήμα).

Είναι γνωστό στους «παροικούντες» αλλά και στις οργανώσεις περιβάλλοντος ότι τον τελευταίο χρόνο υπάρχει μία ξέφρενη κούρσα αγοράς Ελληνικής Γης από μεγάλα συμφέροντα ελληνικά και ξένα. Υπεράκτιες εταιρίες και άγνωστα Funds που σε πολλές περιπτώσεις ξεπλένουν βρώμικο χρήμα, εμφανίζονται μέσω κάποιου εκπροσώπου και κάνουν κολοσσιαίες αγορές Γης. Ο «Ιός της Κυριακής» 17 Ιουνίου 2007 δημοσίευσε και ποσοτικά στοιχεία και σταχυολογώντας σαν παράδειγμα την Ιο, επειδή εκεί κάνει διακοπές ο Καραμανλής, όπου τον τελευταίο χρόνο αγοράστηκε το 13% της επιφάνειας του νησιού. Στην Ιο επειδή εμπίπτει στις διατάξεις για τις παραμεθόριες περιοχές πρέπει να είναι γνωστός ο αγοραστής του οικοπέδου. Αυτό τον έλεγχο ασκεί το Επαρχείο και φυσικά δεν το κάνει.

Οι τεράστιες αγορές σε όλες τις τουριστικές περιοχές ξεκίνησαν ένα χρόνο πριν την κατάθεση του χωροταξικού πλαισίου για τον τουρισμό από τον Σουφλιά που αφορά σε 1.000.000!!! τουριστικές κατοικίες. Αυτές θα κτιστούν από μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες, θα έχουν τους ευνοϊκούς όρους κάλυψης που έχουν τα ξενοδοχεία και κρατική χρηματοδότηση μέσω της ένταξής τους στον Αναπτυξιακό νόμο. Δηλαδή με τα δικά μας λεφτά. Από το ζοφερό σχέδιο «Ισπανοποίησης» δεν θα γλιτώσουν προστατευόμενες περιοχές «Natura 2000» βραχονησίδες και αρχαιολογικοί χώροι. Τα σχέδια «αξιοποίησης» σκαρφαλώνουν εώς τον Ολυμπο. Από τον τρόπο που γίνονται οι αγορές φαίνεται ότι υπάρχει κάποιου είδους συντονισμός μεταξύ των μεγάλων αγοραστών ώστε να μην αυξάνει τις παλιές τιμές ο μεταξύ τους ανταγωνισμός. Σε αυτό το κύκλωμα Τραπεζών- κατασκευαστών –μεσιτών- επενδυτών- πολιτικών ας αναζητήσει ο Πολύδωρας και η Μπακογιάννη τους υπαίτιους του οργανωμένου σχεδίου. Θα τους συνιστούσα μάλιστα σαν αποτελεσματικότερο εργαλείο αναζήτησης ένα καθρέφτη.

Υπάρχει όντως οργανωμένο σχέδιο για δύο λόγους:

1ο τα συμφέροντα αυτά έχουν κάθε λόγο να συντονίζονται για τον έλεγχο των τιμών αγοράς . Οι πυρκαγιές θα απαξιώσουν τη γη, θα οδηγήσουν τους πληγέντες σε εγκατάλειψη της γης τους και οι «επενδυτές» θα έρθουν σαν σωτήρες. Το αν θα χτίσουν σε καμένη γη ουδόλως τους ενδιαφέρει. Αν πάει κάποιος στο Χίλτον του Πουκέ δεν θα καταλάβει τίποτα για το τσουνάμι.

Πρωτοφανές

2ο Το μέγεθος της καταστροφής δεν έχει προηγούμενο. Η έκταση των δασών που κάηκαν είναι μεγαλύτερη στατιστικά από όσα καίγονται σε 10 χρόνια, πάνω από 2.500.000 στρέμματα. Ο αριθμός των ανθρώπινων ζωών που χάθηκαν και των οικισμών που καταστράφηκαν δεν έχει προηγούμενο παγκοσμίως για πάνω από έναν αιώνα.

Δύο λόγια για το υπόβαθρο αυτής της κατάστασης. Οι κυβερνήσεις από τις αρχές της δεκαετίας του '90 εσκεμμένα δεν εργάστηκαν πάνω στην νευραλγικά σημασίας ολοκλήρωση πρώτα του Δασολογίου και έπειτα του Κτηματολογίου που αποτελούν και νομική υποχρέωση της χώρας μας. Ηρθε ο Σημίτης στην αναθεώρηση του 2000 να κάνει μία πρώτη αποδυνάμωση του άρθρου 24 και ακολούθησε ο δασοκτόνος νόμος Σημίτη που αποχαρακτήρισε με διαδικασία κατεπείγοντος δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα δάσους.

Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού έχει εθιστεί κυριολεκτικά στην καταστροφική εκτός σχεδίου δόμηση και στην αυθαίρετη δόμηση, δημιουργώντας ένα τεράστιο υπόστρωμα παθητικών ή ενεργητικών συνενόχων.

Στο μεταξύ ο Σουφλιάς οδηγώντας στα άκρα τις συνειδητές περιβαλλοντοκτόνες μεθοδεύσεις των κυβερνήσεων των τελευταίων 20 περίπου ετών αντέστρεψε τη διαδικασία Δασολόγιο-Κτηματολόγιο –συνεδρίαση εθνικού συμβουλίου χωροταξίας – χωροταξικά. Υπέβαλε τρία χωροταξικά χωρίς την απαραίτητη προϋπόθεση του Δασολογίου-Κτηματολογίου. Το δε Συμβούλιο Χωροταξίας με ευθύνη του δεν συνεδριάζει επί τρία χρόνια και όταν μη κυβερνητικές οργανώσεις περιβάλλοντος που ήταν μέλη του Συμβουλίου πίεζαν να συγκληθεί το Συμβούλιο πριν τα χωροταξικά, τις πέταξε έξω από το Συμβούλιο κατασκευάζοντας την ευπειθή σύνθεσή του.

Στο επόμενο συλλαλητήριο για την καταστροφή του περιβάλλοντος και την απώλεια τόσων ζωών θα πρότεινα σαν συμβολισμό, όχι μαύρα ρούχα αλλά καθρέφτες, που θα τους καταθέσουμε στη βουλή για να τους βοηθήσουμε να βρουν τους ενόχους.

Ακης Παπασαράντης,
Μέλος Συντονιστικής Επιτροπής
Κίνησης Πολιτών Φιλοπάππου

Διαδήλωση ενάντια στην εγκληματική κυβέρνηση έγινε και στα Γιάννενα

Μην καταπίνετε δικαιολογίες

Μόλις γύρισα από την Ηλεία. Ήμουν εκεί τις μέρες της φωτιάς. Το χωριό μου το Σμύλα στην κοιλάδα της Ολυμπίας κυκλώθηκε από την πυρκαγιά και γλύτωσε, γιατί οι κάτοικοι "κράτησαν" τη φωτιά πάνω σε ένα γεφύρι (της Καρούτας, για όσους γνωρίζουν). Περάσαμε όλοι εφιαλτικές στιγμές κάνοντας βάρδιες και καταβρέχοντας τα πάντα, ενώ η πυρκαγιά πλησίαζε από παντού. Εμείς σωθήκαμε. Άλλοι δεν είχαν την τύχη μας.

Προσπαθώ να συγκρατήσω την οργή και τη θλίψη μου και να σας πω τι έγινε, για να μην πιστεύετε τους μύθους που κυκλοφορούν και τις θεωρίες συνωμοσίας. Για όλα φταίει η έλλειψη συντονισμού σε επίπεδο περιφέρειας και Υπουργείου και η απίστευτη έλλειψη προνοητικότητας όλων των υπευθύνων. Επί της ουσίας όμως: η φωτιά σε ένα ανύποπτο σημείο στο βουνό Λάπιθος (πολλά χιλιόμετρα μακριά από τη Ζαχάρω) ξεκίνησε Παρασκευή μεσημέρι και την βλέπαμε από την Ολυμπία. Ήταν αρχικά μια μικρή εστία. Την άφησαν να εξελιχθεί χωρίς να στείλουν αεροπλάνα ως το βράδυ. Τότε κάηκαν τα χωριά Μάκιστος και Αρτέμιδα και πέθαναν δεκάδες άνθρωποι.

Στη Ζαχάρω κατέβαιναν από το βουνό όσοι γλύτωναν, οδύρονταν στους δρόμους. Την επόμενη μέρα η φωτιά κατέβηκε ως το υπέροχο δάσος γύρω από τη λίμνη του Καϊάφα που κάηκε χωρίς να επέμβει κανείς. Στα χωριά πάνω από την Ολυμπία (Γούμερο, Χελιδόνι) έφτασε η φωτιά, που έκαιγε δύο μέρες την Πηνεία, το Σάββατο το πρωί. Το βράδυ κατέβαινε προς Πελόπιο. Την Κυριακή το πρωί η ίδια φωτιά έκαιγε το δάσος πάνω από το Πελόπιο, κεφαλοχώρι 5000 κατοίκων 5 χλμ από την Ολυμπία. Αεροπλάνα ήθραν το μεσημέρι και έκαναν ρίψεις για μια ώρα. Υπήρξε προσωρινή ύφεση. Τα αεροπλάνα έφυγαν και δεν ξαναγύρισαν. Μόνο ένα ελικόπτερο με ένα θαρραλέο ρώσο πιλότο έκανε βουτιές στη φωτιά. Το διπλανό χωριό Πλάτανος, 3 χλμ από την Ολυμπία, κάηκε νωρίς το απόγευμα. Το χωριό εκκενώθηκε, βρέθηκε ένας νεκρός.

Θέμα χρόνου

Ήταν θέμα χρόνου να φτάσει στην Ολυμπία. Δεν μπόρεσαν να την κρατήσουν ούτε στον τεράστιο εθνικό αυτοκινητόδρομο! Τον πέρασε και έκαψε σπίτια στην πόλη, το χώρο γύρω από το Μουσείο, τον Κρόνιο λόφο πάνω από το Στάδιο, το πρανές του Σταδίου, όλο το δάσος γύρω από την Ολυμπιακή Ακαδημία και τα αρχαία στο Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο. Ένα πυροσβεστικό αεροπλάνο έφτασε τελικά στις 7 το απόγευμα, όταν ήταν πια αργά. Το σύστημα πυρόσβεσης του αρχαιολογικού χώρου δεν αρκούσε για τέτοια φωτιά και υπολειτούργησε λόγω της διακοπής του ηλεκτρικού ρεύματος. Οι φύλακες του χώρου είχαν, εκτός από έναν, απολυθεί από τη νέα κυβέρνηση μετά το 2004. Η πυρκαγιά έφυγε τη νύχτα προς Αρκαδία, όπου καίει ακόμα.

Για να συνοψίσω: 1. Οι φωτιές δεν είχαν τίποτα το εξαιρετικό, απλά τις άφησαν να αναπτυχθούν χωρίς να επέμβουν τις πρώτες ώρες! 2. Υπήρχε καύσωνας και ξηρασία, ήταν αναμενόμενο και να ανάψουν και να εξελιχθούν οι φωτιές. 3. Στα σημεία που ξεκίνησαν δεν υπήρχε κανένα οικοδομικό ή οικονομικό ενδιαφέρον. 4. Τις προηγούμενες μέρες σε μεμονωμένα περιστατικά, η τοπική πυροσβεστική επενέβαινε άψογα και πολύ έγκαιρα. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΟΤΑΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΙΕΡΑΡΧΗΣΕΙ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. 5. Δεν είχαμε πολλές φωτιές: ήταν δύο-τρεις αρχικά, που εξαπλώνονταν! 6. Αντί η πυροσβεστική να αναχαιτίζει τη φωτιά κάνοντας αντιπυρικές ζώνες μπροστά στο μέτωπο, έτρεχε μάταια πίσω από τις φωτιές χωρίς σχέδιο! 7. Στα περισσότερα χωριά παλεύαμε μόνοι μας, χωρίς καμία βοήθεια. Τα πυροσβεστικά αυτοκίνητα δεν επαρκούσαν. Επειδή ζούμε σε συνθήκες επιβάρυνσης του περιβάλλοντος και αύξησης της θερμοκρασίας σε παγκόσμιο επίπεδο, τέτοια φαινόμενα δεν θα εκλείψουν. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΥΤΕ ΞΕΝΕΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΕΣ ΟΥΤΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ. Μην καταπίνετε αμάσητες τις δικαιολογίες της κυβέρνησης. Χρειαζόμαστε άλλου τύπου σχεδιασμό και πρόληψη, κυρίως όμως άλλο μοντέλο ανάπτυξης που να προτάσσει το σεβασμό στην οικολογική ισορροπία και το συνολικό όφελος - και όχι τα τοπικά μικροσυμφέροντα και τον ατομικό πλουτισμό.

Αθηνά Σκουλαρίκη

ΒΟΛΟΣ

Με γοργούς ρυθμούς

Με γοργούς ρυθμούς συνεχίζουμε να οργανώνουμε την εκλογική μας παρέμβαση στο Βόλο με τα υπόλοιπα μέλη της τοπικής επιτροπής ΕΝΑΝΤΙΑ. Η πρώτη κινηματική μας παρουσία στους δρόμους της πόλης ήταν στην πορεία για τις φωτιές την περασμένη Δευτέρα που καλούνταν από μία αριστερή δημοτική κίνηση, την παρέμβαση πολιτών, την ΕΝΑΝΤΙΑ και άλλους φορείς, όπου συμμετείχαν πάνω από 200 άτομα.

Ήδη έχουμε στήσει ένα διόλου ευκαταφρόνητο εκλογικό περίπτερο στο κέντρο της αγοράς, στην πλατεία του αγ. νικολάου στην Ερμού. Αυτό είναι και το κέντρο της δράσης μας, από όπου εξορμούμε κάθε μέρα κατά τις ώρες λειτουργίας της αγοράς. Η αποδοχή του κόσμου αρχικά ήταν διστακτική, καθώς η ΕΝΑΝΤΙΑ δεν ήταν γνωστή στο Βόλο, αλλά η εικόνα γρήγορα αντιστράφηκε με τη συστηματική παρουσία μας. Στον τομέα της μαζικής προπαγάνδισης σημαντικές είναι οι αφισοκολλήσεις που κάναμε σε όλους τους κεντρικούς δρόμους του Βόλου (Ερμού, Δημητριάδος, Ιάσωνος, Καρτάλη, Ιωλκού) καθώς και στον άλλοτε προσφυγικό δήμο της νέας Ιωνίας.

Η πόλη δίνει την εικόνα ότι μας ανήκει. Έχουμε επίσης φτιάξει και κρεμάσει διάφορα πανώ προεκλογικά αλλά και για τις πυρκαγιές σε κεντρικά σημεία της πόλης. Τις παρεμβάσεις μας συμπληρώνουν οι εξορμήσεις στις λαϊκές και στην παραλία. Στην τελευταία μάλιστα ταυτόχρονα με την εξόρμηση φτιάχναμε και πανώ με αποτέλεσμα όλος ο κόσμος να πλησιάζει και να ρωτά για την ΕΝΑΝΤΙΑ. Υπάρχει μάλιστα η σκέψη στην επόμενη εξόρμηση να απλώσουμε πανώ και να καλούμε τον κόσμο να γράψει ο ίδιος εκφράζοντας την οργή του. Επίσης επιχειρήσαμε να κάνουμε εξόρμηση πόρτα-πόρτα στη γειτονιά του παλιού λιμεναρχείου, όπου ο κόσμος ήταν πολύ φιλικός και έντονη ήταν η πρόσκληση του κόσμου να ασχοληθεί η αριστερά και με τα τοπικά ζητήματα. Τέλος, η περιοδεία σε εργατικούς χώρους του κέντρου ήταν εντυπωσιακή(οτε,τράπεζες,σωματείο λιμενεργατών) αλλά εκεί που άνοιγε περισσότερο η κουβέντα ήταν με τους εργαζόμενους στη νομαρχία. Τα επόμενα βήματα είναι εξόρμηση στην ΑΓΕΤ (τσιμεντοβιομηχανία) και στη βιομηχανική περιοχή. Όλα αυτά συζητιούνται και αποφασίζονται από ανοιχτά μαζέματα της τοπικής επιτροπής δύο φορές την εβδομάδα.

Νίκος Παπαθανασίου

ΙΚΑΡΙΑ

Φάντασμα του παρελθόντος

Οργισμένοι από την πύρινη τραγωδία που δοκίμασε τη χώρα μας και πεισμωμένοι για να δώσουμε τη μάχη για την πολιτική τιμωρία των υπευθύνων, δεν μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστο ένα γεγονός με ιδιαίτερη πολιτική σημασία.

Διαβάζοντας το ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθήνας, είδα μέσα στα ονόματα και τον Δημήτρη Τάσση (ήταν και το 2004 υποψήφιος). Οι Καριώτες τον θυμόμαστε καλά από το πέρασμά του από τη Νομαρχία Σάμου, αμέσως μετά την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη το 1993. Ήταν επί των ημερών του που βγήκε το άθλιο πόρισμα για την πολύνεκρη πυρκαγιά του 1993 στην Ικαρία και απέδιδε την τραγωδία σε «θέλημα Θεού». Ποιοι μπορεί να ήταν οι λόγοι που επιχειρήθηκε η συγκάλυψη των ευθυνών της προηγούμενης πολιτικής κατάστασης και γιατί το πόρισμα έμενε κρυφό (βγήκε στη δημοσιότητα χάρη στις προσπάθειες της οικογένειας Τσαγανού) μόνο αυτός μπορεί να ξέρει.

Όπως πάει να κουκουλώσει τώρα ο Καραμανλής το σκάνδαλο με τα ομόλογα, έτσι πήγε να κουκουλώσει τότε και το θέμα των ευθυνών για την πολύνεκρη πυρκαγιά του 1993, με την προκλητική γνωμάτευση για "θέλημα Θεού". Να λοιπόν τώρα που και αυτοί που μας κάψανε και αυτοί πήγαν να τα κουκουλώσουν, ξαναβγήκανε στην πολιτική πασαρέλα.

-ΕΝΑΝΤΙΑ λοιπόν στους δράκουλες και τα φαντάσματα του παρελθόντος

-Ψηφίζουμε ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στην Σάμο, την Ικαρία και τους Φούρνους

Νάσος Μπράτσος
δημοσιογράφος μέλος της ΕΣΗΕΑ, Υποψήφιος στο νομό Σάμου με την Ενωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά (ΕΝΑΝΤΙΑ)

Στα Νέα της περασμένης Τετάρτης στη στήλη του Μικροπολιτικού διαβάσαμε ότι κορυφαίος υπουργός της κυβέρνησης έλεγε κατ'ιδίαν ότι "πίσω από την Πάρνηθα βρίσκεται η Γένοβα".

Δεν είναι η πρώτη φορά που στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί να στοχοποιήσει τη Γένοβα. Ανάλογα παραμύθια είχε πει και ο αναπληρωτής κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και βουλευτής Ιωαννίνων Τασούλας στο ραδιόφωνο του 9.84, όταν ισχυρίστηκε ότι η Γένοβα είναι ηθικός αυτουργός βομβιστικής επίθεσης κατά του σπιτιού του Βουλγαράκη. Την προβοκάτσια ενάντια στη Γένοβα, είχε καταγγείλει εκείνες τις μέρες και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

Τότε ο πανικός ήταν να κουκουλωθεί το σκάνδαλο με τις απαγωγές των Πακιστανών στο οποίο η Γένοβα είχε παίξει καθοριστικό ρόλο και να βγεί λάδι ο Βουλγαράκης. Τώρα ο πανικός είναι για το κουκούλωμα των ευθυνών της κυβέρνησης που άφησε να καεί η μισή Ελλάδα.

Η προπαγάνδα τους είναι μαύρη. Οπως τα καμένα που αφήνουν πίσω τους. Οπως η ψήφος που τους αξίζει.

ΕΞΩ ΔΕΞΙΑ ΟΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ-ΠΡΑΣΙΝΟΙ

Ε όχι και κυβέρνηση εθνικής ενότητας!

Οι πυρκαγιές της προηγούμενης εβδομάδας με τα δεκάδες θύματα και τις ανυπολόγιστες υλικές ζημιές είναι ένα έγκλημα του Καραμανλή και της κυβέρνησής του. Οι περικοπές τόσο σε υλική υποδομή όσο και σε προσωπικό στην δασοπυρόσβεση, η προσπάθεια για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος που ανοίγει την όρεξη των κερδοσκόπων στη γη και η κλιματική αλλαγή που προκαλείται από το κυνήγι του κέρδους είναι οι αιτίες της καταστροφής.

Γι' αυτό και είναι απολύτως δικαιολογημένη η οργή του κόσμου απέναντι στον Καραμανλή και τους υπουργούς του. Όσο κι αν η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλει κλίμα εθνικού πένθους και ομοψυχίας καπηλευόμενη τα ίδια τα θύματά της ή να κινδυνολογήσει περί "ασύμμετρων απειλών" δεν μπορεί να κρύψει τις πολιτικές της ευθύνες. Αυτή την οργή του κόσμου που την είδαμε και στα συλλαλητήρια της προηγούμενης εβδομάδας, που οργανώθηκαν σε πολλές πόλεις και στα οποία πρωταγωνίστησε η αντικαπιταλιστική αριστερά, απειλεί με εκλογική συντριβή τόσο τη ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ και ανοίγει τη δυνατότητα για την αριστερά να γίνει αυτή ο εκφραστής της.

Η πρόταση των Οικολόγων Πράσινων για "κυβέρνηση εθνικής ενότητας" και τρίμηνη αναβολή των εκλογών δεν είναι απλά "ένα βήμα πίσω" από τις διαθέσεις του κόσμου, αλλά μια λάθος απάντηση. Καταρχήν ο πόνος για τα θύματα δεν πρέπει να μας τυφλώνει και να χάνουμε από τα μάτια μας ότι η κλιματική αλλαγή, η αδυναμία της κρατικής μηχανής και η κερδοσκοπία στη γη έχουν πολιτικές αιτίες. Είναι αποτέλεσμα του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, των περικοπών, της απελευθέρωσης των αγορών, του νεοφιλελευθερισμού και της πολεμοκαπηλείας, των στρατηγικών επιλογών δηλαδή της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και του "έργου" τους ως κυβερνήσεις . Είναι και οι δύο ένοχοι. Δεν τους δίνουμε κανένα συγχωροχάρτι και πολύ περισσότερο δεν διαχειριζόμαστε μαζί τους τη λύση του προβλήματος. Το κάλεσμα για "εθνική ενότητα" και "ομοψυχία"είναι ακριβώς αυτό που ζητάει ο Καραμανλής ελπίζοντας να κοπάσει η οργή του κόσμου. Δεν "θρηνούμε", αλλά δίνουμε τη μάχη απέναντι στα σχέδιά τους, οργανώνοντας το κίνημα και τη δράση των απλών ανθρώπων και όχι ζητώντας "θεσμικές" λύσεις όπως η "ευρύτατη σύσκεψη με πρωτοβουλία του προέδρου της δημοκρατίας". Είναι παράλογο να ζητάς κυβέρνηση εθνικής ενότητας την ώρα που όλο και περισσότερος κόσμος ζητάει κανείς από τους δύο να μην καταφέρει να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Πριν από ένα χρόνο στη Θεσσαλονίκη δώσαμε μια πετυχημένη εκλογική μάχη μαζί με πολλά μέλη των Οικολόγων Πράσινων μέσα στο νομαρχιακό σχήμα της Οικολογίας Αλληλεγγύης. Ήταν ένα σχήμα που είχε σαν στίγμα την πιο συνεπή αντιπολίτευση κατά της δεξιάς του Ψωμιάδη, τη σύγκρουση με τα μεγάλα συμφέροντα και την αναφορά στο κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης και του πολέμου και γι αυτό και πήρε το 4,6% στις εκλογές. Δυστυχώς η συνέχεια δεν ήταν ανάλογη. Αφού αρνήθηκαν να συζητήσουν για την προοπτική μιας εναλλακτικής αριστερής και οικολογικής συνεργασίας, οι Οικολόγοι Πράσινοι πήραν στο συνέδριο τους την απόφαση "για συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές, με στόχο να εκπροσωπηθούν στη βουλή ως άλλος πολιτικός πόλος, διακριτός από τη δεξιά, το ΠΑΣΟΚ και την αριστερά, για να αλλάξει το κέντρο βάρους στην πολιτική ατζέντα". Δυστυχώς μέσα από τέτοιες επιλογές καταλήγουν οι Οικολόγοι Πράσινοι να ακολουθούν την πορεία της πιο δεξιάς πτέρυγας των οικολόγων διεθνώς όπως πχ στη Γερμανία όπου και βρέθηκαν στην κυβέρνηση στηρίζοντας τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ στην Σερβία. Υπάρχει και άλλος δρόμος. Η οργάνωση του κινήματος που παλεύει πραγματικά ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος αλλά και η συγκρότηση μιας αριστεράς που παλεύει συνολικά ενάντια στο σύστημα που την προκαλεί αλλά και στους διαχειριστές του.

Σάκης Κολότσιος, Μπάμπης Κουρουνδής, Γιάννης Κούτρας, Γιάννης Μήτζιας Θεσσαλονίκη

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΕΜΠΡΗΣΤΗ

Στείλτε τον Καραμανλή να σβήνει τις φωτιές αντί να εκτοξεύει απειλές

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με μαζική πορεία προς το Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης περίπου 1000 διαδηλωτές εξέφρασαν το θυμό και την οργή τους για το έγκλημα των πυρκαγιών την Τρίτη 28/8. Η κινητοποίηση αυτή ήταν κομμάτι της συνολικότερης αντίστασης που οργανώθηκε μέσα από πορείες σε αρκετές πόλεις σε όλη την Ελλάδα, από τα Γιάννενα και την Πάτρα μέχρι το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο. Παρόλο που η διαδήλωση δεν προπαγανδίστηκε με κάποια αφίσα ή προκήρυξη, η συμμετοχή ήταν εντυπωσιακή τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά καθώς στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν εργαζόμενοι, φοιτητές των καταλήψεων, μαθητές και διάφοροι αγωνιστές της Αριστεράς.

Η παρουσία της ΕΝΑΝΤΙΑ με πανό που έγραφε 'ΟΙ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΗΤΑΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΤΩΡΑ – ΑΣΥΜΜΕΤΡΗ ΑΠΕΙΛΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ' και συνθήματα όπως 'Βύρωνα Κωστάκη τα έχετε χαμένα μέχρι να ξυπνήσετε θα είναι όλα καμένα' έδωσε έντονα αντικυβερνητικό χρώμα στην πορεία κόντρα στο κλίμα της εθνικής ενότητας που προσπάθησε να 'επιβάλλει' η ΝΔ τις τελευταίες εβδομάδες για να κουκουλώσει τις ευθύνες της. Επίσης το σύνθημα 'Στείλτε τα ΜΑΤ να σβήσουν τις φωτιές και όχι να χτυπάνε τους διαδηλωτές' θύμισε σε όλους ότι η ίδια κυβέρνηση που πέρσι αντιμετώπιζε τους καταληψίες φοιτητές με χημικά και καταστολή είναι υπεύθυνη για την τραγωδία των πυρκαγιών.

Συνολικά δόθηκαν 13 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης ενώ κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης βρήκαμε άτομα που εντυπωσιασμένα μας είπαν 'ως τώρα δεν ήξερα την ΕΝΑΝΤΙΑ αλλά τώρα που σας είδα στη δράση θα σας στηρίξω και στη μάχη των εκλογών'. Σίγουρα το επόμενο διάστημα θα έχουμε τη δυνατότητα να βρεθούμε με περισσότερο κόσμο που είναι οργισμένος με την κυβερνητική πολιτική και θέλει να αντισταθεί οργανωμένα.

Νίκος Τουρνάς,
Τοπική Επιτροπή ΕΝΑΝΤΙΑ Τούμπας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Η θλίψη του κόσμου για τις πρόσφατες πυρκαγιές μετατράπηκε σε οργή και στους δρόμους του Ηρακλείου την Τετάρτη 29 Αυγούστου. Αν και είχαμε μόλις τρεις μέρες να το οργανώσουμε το απόγευμα της Τετάρτης στα Λιοντάρια συγκεντρώθηκαν μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι, συνολικά σχεδόν 500 αγωνιστές ανταποκρινόμενοι στην πρωτοβουλία της ΕΝΑΝΤΙΑ να δοθεί ενωτικά με τις υπόλοιπες οργανώσεις και κόμματα της αριστεράς, φορείς και ανένταχτο κόσμο μια σκληρή απάντηση στους υπεύθυνους της τραγωδίας αυτής που δεν είναι άλλοι από την Ν.Δ. που βάζει τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από τις ανάγκες των ανθρώπων.

Στη συγκέντρωση συμμετείχε μπαίνοντας στην κεφαλή της πορείας με πανό ο Σύλλογος Φοιτητών Βιολογίας. Οι φοιτητές που μπλοκάραμε μαζί με την αναθεώρηση του άρθρου 16 και το 24 δηλαδή την οικοπεδοποίηση των δασών δε θα λείπουμε από αυτή τη μάχη. Οι Βιολόγοι το απέδειξαν.

Την ίδια στιγμή υπήρχε και ξεχωριστό κάλεσμα από κάποιους 'πολίτες' που ανυπόγραφα καλούσαν σε 'βουβή' διαμαρτυρία στην πλατεία ελευθερίας για να μην καπηλευτούν υποτίθεται τα κόμματα της αντιπολίτευσης την δυσαρέσκεια του κόσμου για 'μικροπολιτικές σκοπιμότητες' ενόψει των εκλογών. Βέβαια είναι δύσκολο να έχουμε εμπιστοσύνη σε αυτούς τους πολίτες που χωρίς να φανερώνουν καν στον κόσμο την ταυτότητά τους έχουν τα χρήματα να τυπώσουν πολυτελή, έγχρωμη αφίσα και να πληρώνουν για μεγάλες διαφημίσεις στον τοπικό τύπο. Το σημαντικότερο όμως είναι πως μια βουβή διαδήλωση αφήνει ανεπηρέαστους τους ενόχους. Αντιθέτως, με πανό, πικέτες και συνθήματα όπως 'Δεύτεροι στον κόσμο σε εξοπλισμούς, γι' αυτό και τώρα θρηνήσαμε νεκρούς' και το 'Τα δάση δεν τα έκαψε η τρομοκρατία, τα έκαψε το σύστημα και η πλουτοκρατία' απαντήσαμε στις φαιδρές, αλλά αποπροσανατολιστικές δηλώσεις της κυβέρνησης και κάναμε την σύνδεση ότι το σύστημα μπορεί να δίνει λεφτά για να σπέρνει τον θάνατο στην Μέση Ανατολή και ταυτόχρονα δεν διστάζει να αφήνει τα δάση να καίγονται μαζί με τους κατοίκους τους, αφού η δασοπροστασία από την εποχή του ΠΑΣΟΚ ακόμα θεωρείται 'άχρηστο έξοδο'.

Στο τέλος, αφού σταματήσαμε για λίγο στον χώρο της δεύτερης συγκέντρωσης ενωθήκαμε και ξεκινήσαμε μαζί πορεία προς το κέντρο της πόλης συνεχίζοντας να φωνάζουμε τα συνθήματά μας, αφού η αγανάκτησή μας για τις πυρκαγιές ήταν κοινή.

Μαρίνα Παναγιωτοπούλου,
Θράσος Τζιάρας

ΡΕΘΥΜΝΟ

Μετά την μεγάλη αντικαπιταλιστική συνέλευση στις 14 Ιούλη στην Αθήνα, η κίνηση της ΕΝωτικής ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς, φτιάχτηκε με ενθουσιασμό και στο Ρέθυμνο.

Για πρώτη φορά, αγωνιστές από διαφορετικούς χώρους, που όμως είχαμε βρεθεί τόσες πολλές φορές μαζί στο κίνημα, επιτέλους ιδρύσαμε και στο Ρέθυμνο τον αντικαπιταλιστικό πόλο, την ΕΝΑΝΤΙΑ.

Από τα μέσα του Αυγούστου κι όλας, ορίστηκε σαν κέντρο αγώνα ο δημοτικός κήπος όπου συνήθως κάθε Δευτέρα μαζευόμαστε τα μέλη από τις διαφορετικές συνιστώσες της κίνησης και οργανώνουμε την παρέμβαση στην πόλη.

Άμεση ανταπόκριση βρήκαμε στο κάλεσμα μας σε ντόπιο κόσμο για να θέσει υποψηφιότητα στο ψηφοδέλτιο, καθώς δυο επαγγελματίες σερβιτόροι και μια εργαζόμενη μητέρα, όλοι την ίδια μέρα αποφασίσανε τη συμμετοχή τους.

Τις τελευταίες εβδομάδες, τα κλιμάκια της ΕΝΑΝΤΙΑ έχουν επισκευθεί σχεδόν όλους τους εργατικούς χώρους του Ρεθύμνου. Απο το νοσοκομείο, το ΙΚΑ, το δημαρχείο, την εφορία, την πυροσβεστική, την νομαρχία, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ,την βιομηχανική ζώνη, την Λαϊκή μέχρι και τις σχολές της πόλης, σε όλους μοιράστηκε η διακήρυξη, οι κεντρικές προκηρύξεις αλλά και έντυπα της κίνησης τοπικά. Μαζί τους, δεν θα μπορούσε να λείψει και η εφημερίδα του κινήματος, η Εργατική Αλληλεγγύη, που τα φύλλα της τις τελευταίες εβδομάδες, φτάνουν όλο και σε περισσότερα χέρια. Ενδεικτικά, στις εξορμήσεις της περασμένης Πέμπτης και Παρασκευής, δώσαμε 56 φύλλα.

Οι αφίσες, κυριαρχούν στην πόλη και έχουν κάνει αίσθηση. Τοπικές αφίσες της ΕΝΑΝΤΙΑ μας έφτιαξε μέλος της κίνησης, ζωγράφος και εκπαιδευτικός, μαζί και 2 stencil απο τον Μάη του 68 και την Ιντιφάντα, όπου κολλήθηκαν στην πόλη και στο Πανεπιστήμιο.

Η πρώτη εμφάνιση της ΕΝΑΝΤΙΑ ήταν στην διαδήλωση την Τρίτη 28/8 που καλέσαμε για τις πυρκαγιές με αιχμή το σύνθημα "Να τιμωρηθεί η κυβέρνηση εμπρηστής". Παραπάνω απο 30 άτομα βρεθήκαμε και φωνάξαμε σε όλη την παλιά πόλη καθώς ο κόσμος αγόραζε την Εργατική Αλληλεγγύη. Την επόμενη μέρα, συμμετείχαμε στο λιγότερο πολιτικό και δυστυχώς χωρίς συνθήματα και πολιτικές ευθύνες συλλαλητήριο που καλέστηκε κυρίως απο τον Συνασπισμό, με πανό που έλεγε "Τα τσιμέντα και τα κέρδη δικά τους, οι νεκροί δικοί μας". Το Σάββατο, συνδιοργανώσαμε με άλλες αριστερές παρατάξεις και κυρίως τους φοιτητές της εστίας του Τιμίου Σταυρού συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην κατάληψη των εστιών αφού οι φοιτητές κινδυνεύουν άμεσα να μείνουν χωρίς στέγαση.

Την ίδια στιγμή, μέλη της κίνησης, φτιάξαμε και το εκλογικό μας περίπτερο, στο κέντρο της πόλης, απέναντι απο τον κήπο. Προς το παρόν είναι το μοναδικό εκλογικό περίπτερο που υπάρχει στην πόλη. Με μοιράσματα αλλά και μικροφωνική όπου παίζει "σποτάκια" της ΕΝΑΝΤΙΑ αλλά και μουσική του κινήματος, κάναμε αισθητή την παρουσία μας.

Λιγότερο απο δυο εβδομάδες έχουν μείνει μέχρι την μάχη των εκλογών και μέχρι τότε, πέρα από την μαζική εμφάνιση και τις μεγάλες εξορμήσεις είτε σε νέους εργατικούς χώρους (creta farm, γκαράζ δήμου κλπ) αλλά και στα ρακάδικα όπου μαζεύεται ο φοιτητόκοσμος και ο ντόπιος πληθυσμός, αποφασίσαμε την κεντρική προεκλογική εκδήλωση για την Κυριακή 9 του Σεπτέμβρη στον κήπο, όπου θα βάλουμε όλες μας τις δυνάμεις για να συσπειρώσουμε όλο το ριζοσπαστικό δυναμικό της πόλης.

Οι μάχες δεν τελειώνουν στις 16 Σεπτέμβρη, αντίθετα την επόμενη μέρα είναι που ξεκινάνε. Είτε με το ασφαλιστικό, είτε με το νόμο πλαίσιο για τα ΑΕΙ, είτε ενάντια σε όποια επίθεση δεχόμαστε απο την άρχουσα τάξη και τις κυβερνήσεις της. Είτε αυτή είναι της ΝΔ, είτε του ΠΑΣΟΚ (με όποιους κι αν συγκυβερνήσουν). Παλεύουμε για μια άλλη κοινωνία όπου οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη και το καλύτερο όχημα μας σε αυτή την προσπάθεια είναι η ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά. Venceremos...

Νίκος Σκιαδάς,
Ιφιγένεια Καφραμάνη,
Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ ΤΕΙ Ρεθύμνου

Το τρελοκομείο του καπιταλισμού

κείμενα Γιώργος Πίττας

Η “συλλογικότητα” του Αλογοσκούφη

«Η κοινωνία θα πληρώσει, το κόστος θα το πληρώσουμε συλλογικά...» Τάδε έφη Αλογοσκούφης σε συνέντευξη του στο ραδιοσταθμό Φλας την περασμένη Παρασκευή απαντώντας σε ερώτηση για την κάλυψη του οικονομικού κόστους των πυρκαγιών. Πραγματικά ανυπέρβλητη η αίσθηση συλλογικότητας αυτού του ανθρώπου.

Ας πάρουμε την αφορμή για να παραθέσουμε και ένα ζωντανό παράδειγμα για το πώς λειτούργησε η συλλογικότητα την ώρα της φωτιάς. Οπως καταγγέλλει διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Λεχαινών Ν.Χανιάς αναφερόμενος στη φωτιά που έκαψε την Αρχαία Ολυμπία «στις 11 εντελώς αδικαιολόγητα εγκατέλειψαν την περιοχή τα αεροσκάφη. Δύο καναντέρ έκαναν ρίψεις σε ξερά χόρτα δίπλα στην εθνική οδό, δύο άλλα έριχναν νερό λίγα χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Ολυμπίας όπου υπήρχε φωτιά αλλά δεν ήταν εξίσου σημαντική και δύο άλλα έσβηναν τη φωτιά σε βίλα επιχειρηματία στην περιοχή της Βαρβάσαινας»!

Με το περισσό θράσος που τον χαρακτηρίζει, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε και το εξής μνημειώδες: «Οι οργανικές θέσεις δεν είναι για να είναι μονίμως καλυμμένες όλες» είπε απαντώντας σε ερώτηση του δημοσιογράφου για τις 4000 κενές θέσεις στην

πυροσβεστική.

Ε, προφανώς μην τρελαθούμε κιόλας, είναι κοινός τόπος (τουλάχιστον για τον Αλογοσκούφη και τους φίλους του) ότι κάποιες οργανικές θέσεις έχουν την ιδιότητα να είναι εξαιρετικά χρήσιμες όταν είναι άδειες. Η καταγγελία του διοικητή πυροσβεστικής των Λεχαινών στην Καθημερινή μας δίνει άλλο ένα τρανταχτό παράδειγμα αυτής της λογικής.

Στην αρχαία Ολυμπία το ένα από τα δύο συστήματα πυρόσβεσης δούλεψε για λίγο μέχρι που έπεσε το ρεύμα. Το δεύτερο που αφορούσε και τον Κρόνιο λόφο δεν δούλεψε ποτέ. Το πάνελ που θα έθετε σε λειτουργία το δεύτερο αυτό σύστημα «βρισκόταν αρχικά σε ένα ειδικά κατασκευασμένο οίκημα έξω από το μουσείο. Ομως, όπως δηλώνουν οι υπάλληλοι του μουσείου μετά τους Ολυμπιακούς αγώνες προκειμένου να περικοπεί μια θέση εργασίας που απαιτούσε η επιτήρησή του επιλέχτηκε το πάνελ να μεταφερθεί εντός του μουσείου(!) Επιπλέον το πιθανότερο ήταν ότι δεν γινόταν συντήρηση και έτσι παραδόθηκαν στην πυρά οι αρχαιολογικοί χώροι» διαβάζουμε στην Καθημερινή.

Βασικοί νόμοι της αγοράς ρε αστοιχείωτοι!

Το αφόρητο κόστος των περικοπών

Η εικόνα του τρελοκομείου της Νέας Δημοκρατίας είναι η εικόνα του τρελοκομείου του καπιταλισμού. Αν όλα αυτά τα λεφτά που τρέχει να μοιράσει πανικόβλητη η κυβέρνηση του Καραμανλή στα χιλιάδες θύματα των πυρκαγιών, δίνονταν όλα τα προηγούμενα χρόνια για την πρόληψη και την πυρόσβεση θα είχαμε γλιτώσει το μεγαλύτερο μέρος αυτής της καταστροφής.

Τα στοιχεία είναι συντριπτικά: Το σύνολο των χρημάτων που δόθηκαν για δασοπροστασία στους 22 δήμους της Ηλείας φέτος ήταν 461.000 ευρώ που μεταφράζεται στο εξευτελιστικό ποσό 5.000-10.000 ευρώ ανά δήμο. Σήμερα ,το ίδιο ακριβώς ποσό διατίθεται για την άμεση αποζημίωση -χαρτζιλίκι ενός και μόνο πυρόπληκτου ανθρώπου. Και τολμάνε να μιλάνε για σπατάλες!

Αν συνυπολογίσει κανείς τους θανάτους, τους τραυματισμούς σωματικούς και ψυχολογικούς, την καταστροφή των σπιτιών, των καλλιεργειών, της ζωικής παραγωγής, της άγριας χλωρίδας και πανίδας το κόστος είναι ανυπολόγιστο. Κι όμως ο Αλογοσκούφης και το επιτελείο του όταν το μετρούσαν λίγους μήνες πριν, το έβγαζαν γύρω στα 460.000 ευρώ...

Τέτοιοι εγκληματίες θα έπρεπε να βρίσκονται το λιγότερο στη φυλακή. Ομως, η απίστευτη αυτή φυσική, κοινωνική, οικονομική καταστροφή δεν οφείλεται απλά και μόνο στον «κακό συντονισμό» και τη «βλακεία» των υπουργών της Νέας Δημοκρατίας. Ο πρώην υπουργός δημόσιας τάξης του ΠΑΣΟΚ Χρυσοχοΐδης κομπάζει για την «εξαιρετική κατάσταση» στην οποία βρίσκονταν η δασοπυρόσβεση στους Ολυμπιακούς αγώνες και ότι τα Καναντέρ, το ανθρώπινο δυναμικό και ο εξοπλισμός είναι αρκετά.

Τα λέει αυτά διότι ξέρει πολύ καλά ότι το έγκλημα γινόταν και επί ημερών κυβέρνησης Σημίτη στο βωμό της «ανταγωνιστικότητας της οικονομίας». Η κατάργηση της Δασοπυρόσβεσης και η ανάθεση των δασών στην Πυροσβεστική το 1998 έγινε για να «εξοικονομηθούν» ποσά που δαπανιόντουσαν για καθαρισμό δασών, αντιπυρικές ζώνες και τον απαραίτητο αριθμό δασοφυλάκων για να υλοποιούνται όλα αυτά. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πυροσβέστες που έφταναν στα καιγόμενα στην Ηλεία και αλλού δεν έβρισκαν έναν υπεύθυνο άνθρωπο να τους ενημερώσει για τα μονοπάτια, τους δασικούς δρόμους, τις ιδιαιτερότητες του τόπου.

Το 1997 είχε προηγηθεί ο νόμος «Καποδίστριας» που στην ίδια λογική της υποτιθέμενης «μη σπατάλης» κατήργησε τις κοινότητες και τις συνένωσε ανά πεντάδες, δεκάδες, κλπ σε δήμους προκειμένου να περιορίσει τα τοπικά αιτήματα και τις δαπάνες που περιελάμβαναν την προστασία του περιβάλλοντος. Τεράστια κομμάτια γης αποχαρακτηρίστηκαν και δόθηκαν βορά για εκμετάλλευση από τους «επενδυτές». Τέλος, είναι η ίδια πολεμοκάπηλη πολιτική που χρόνια τώρα επιμένει να αγοράζει F 16 αντί πυροσβεστικά αεροπλάνα, τανκς αντί πυροσβεστικά οχήματα και να προσλαμβάνει χιλιάδες μπάτσους αντί για πυροσβέστες.

Χρειάζεται να συγκρουστούμε συνολικά με την πολιτική που βάζει τα κέρδη και τους ανταγωνισμούς πάνω από τους ανθρώπους και το περιβάλλον.

- **«Το υπουργείο Εσωτερικών εφαρμόζει φέτος, νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά, το εθνικό σχέδιο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των πυρκαγιών...»**
  Κ.Καραμανλής 13 Μαρτίου 2007
- **«Να είστε σίγουροι ότι θα είναι πανέτοιμος ο μηχανισμός μας, ο κρατικός μηχανισμός από πλευράς μέσων και εμπειρίας...Θα έλεγα ότι φέτος ο μηχανισμός μας είναι πληρέστερος».**
  Π.Φούρλας 14 Μαρτίου 2007
- **«Είναι η πρώτη φορά που η πολιτεία τόσο έγκαιρα έρχεται όχι απλώς να προγραμματίσει, αλλά να οργανώσει τα μέτρα».**
  Π. Παυλόπουλος 14 Μαρτίου 2007

Το άλλο, με τον Πολύδωρα το ξέρετε;!

Οχι στο ρατσισμό ενάντια στους τσιγγάνους

Μια άθλια ρατσιστική εκστρατεία έχει ξεκινήσει τις τελευταίες μέρες με στόχο τους τσιγγάνους. Με τον πιο χυδαίο τρόπο κυβέρνηση, κανάλια και ακροδεξιοί επιδιώκουν να διοχετεύσουν την οργή του κόσμου ενάντια στους τσιγγάνους που υποτίθεται είναι «ασυνείδητοι» και τρέχουν να πάρουν αποζημιώσεις που δεν τους ανήκουν. Διογκώνουν την ιστορία, λες και το πρόβλημα των αστέγων, των πυροπαθών και της εξέλιξης της όλης κατάστασης εξαρτάται από τους τσιγγάνους.

Η αλήθεια είναι ότι αυτοί που έτρεξαν να πάρουν τις αποζημιώσεις των 3000 ευρώ και δεν ήταν πυρόπληκτοι ήταν φτωχοί άνθρωποι που είδαν μια ευκαιρία να βγάλουν λίγα παραπάνω χρήματα. Ανάμεσά τους υπήρξαν και τσιγγάνοι που αποτελούν το πιο φτωχό κομμάτι του πληθυσμού.

Και το πιο εγκαταλειμμένο. Ένα μεγάλο μέρος των τσιγγάνων δεν θα πάρει ποτέ αποζημίωση για κάτι που έχασε γιατί ούτως ή άλλως δεν έχει σπίτι, υπάρχοντα ή γη για να χάσει. Αυτό που στους περισσότερους μοιάζει με «εξαιρετικά δύσκολη» κατάσταση συνήθως για τους τσιγγάνους είναι η «νορμάλ» κατάσταση. Ακόμα και τα λεφτά που δόθηκαν από την ΕΕ για τους Ρομά στην Ελλάδα δεν κατέληξαν ποτέ σ' αυτούς, αλλά κάλυψαν άλλες τρύπες της κυβερνητικής πολιτικής. Για τους τσιγγάνους η μόνη «μέριμνα» όλα τα τελευταία χρόνια είναι οι έφοδοι των ΕΚΑΜ στο Ζεφύρι και τους υπόλοιπους οικισμούς. Είναι άδικο λοιπόν αυτοί που δημιουργούν το πρόβλημα να κρίνουν και να κλείνουν στη φυλακή τα θύματα της πολιτικής τους. Εξω οι τσιγγάνοι από τη φυλακή μέσα η κυβέρνηση του Καραμανλή

Αχόρταγοι “δωρητές”

Γέμισαν τα κανάλια και τις εφημερίδες με καταχωρήσεις οι εταιρίες που κοκορεύονται για τη «βοήθεια» που προσφέρουν στους πυροπαθείς. Ο Ομιλος Λάτση για παράδειγμα με 60 εκατομμύρια ευρώ και η Εθνική τράπεζα με 50 εκατομμύρια εμφανίζονται να είναι οι πιο μεγάλοι «δωρητές». Και όμως η αλληλεγγύη τους δεν αξίζει ούτε τα 10 ευρώ που δωρίζουν καθημερινά χιλιάδες ανώνυμοι άνθρωποι για τους πυροπαθείς από το υστέρημά τους.

Μόλις το Σαββατοκύριακο δημοσιεύτηκαν τα καθαρά κέρδη 20 εισηγμένων οικονομικών ομίλων τα οποία μόνο για το τελευταίο 6μηνο έφτασαν τα 4.65 δισεκατομμύρια ευρώ! Τα κέρδη της Γιούρομπανκ του Λάτση (χωρίς να υπολογίζονται οι άλλες εταιρίες του ομίλου) έφτασαν τα 417 εκατομμύρια ευρώ (αύξηση 31,1 %) και της Εθνικής στα 878 εκατομμύρια (αύξηση κερδών 60,7%). Και μιλάμε για ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ μόνο του πρώτου εξαμήνου του 2007, κέρδη που έβγαλαν στις πλάτες των τραπεζοϋπάλληλων και των χιλιάδων υπερχρεωμένων εργαζομένων και αγροτών.

Στάχτη στα μάτια είναι οι «δωρεές», που θα τις πάρουν πίσω και με το παραπάνω όταν φτάσει η στιγμή οι άστεγοι πυρόπληκτοι να προχωρήσουν στα νέα στεγαστικά δάνεια που θα καλύψουν το 50% των δαπανών για το ξαναχτίσιμο των σπιτιών τους. Η απάντηση σ' αυτή την κοροϊδία δεν είναι η περαιτέρω ελάφρυνση της φορολογίας των κερδών «προς όφελος της ανάπτυξης» που υπερασπίζεται το ΠΑΣΟΚ, αλλά η σκληρή φορολογία στα υπέρογκα προκλητικά αυτά κέρδη. Να πληρώσουν οι εταιρίες και οι τραπεζίτες.

* *Στους δωρητές να μην ξεχάσουμε την εκκλησία και το φοβερό ποσό του μισού εκατομμυρίου ευρώ. Πόσο άραγε να είναι το κόστος της θεραπείας του αρχιεπισκόπου;*

ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά

Η συνέντευξη τύπου για την παρουσίαση των συνδυασμών

Μαρία Στύλλου

Η πρώτη φορά που ψήφισα ήταν το 1961. Τότε ο προηγούμενος Καραμανλής έβαλε να ψηφίσουν τα δέντρα για να κερδίσει τις εκλογές. Αυτή τη φορά, ο επόμενος Καραμανλής έκαψε τα δέντρα, έκαψε τον κόσμο για να ικανοποιήσει τα αφεντικά του. Καταλαβαίνουμε πόσο έχει σκληρύνει το σύστημα, πόσο έχει γίνει απάνθρωπο, πόσο τα εγκλήματα της κυρίαρχης τάξης έχουν μεγαλώσει. Τότε μπορούσαν να αρκεστούν σε κάποιους έξτρα ψήφους βίας και νοθίας για να κυριαρχήσουν, τώρα μόνο πάνω σε πτώματα και πυρκαγιές μπορούν να κυβερνήσουν.

Αυτή είναι η εικόνα 45 χρόνια μετά, που δίνει και την εικόνα των διαφορών του κινήματος και της αριστεράς. Τότε το 1-1-4, το 15% ήταν κινήματα πολύ δυνατά. Αυτή τη στιγμή, τα κινήματα χρειάζεται να λειτουργήσουν έτσι όπως λειτούργησε η αντίσταση τα τελευταία 7 χρόνια. Τα εγκλήματα δε σταματάνε με τους παλιούς τρόπους και δε σταματάνε με την παλιά αριστερά. Για να σταματήσουμε το ολοκαύτωμα στην Εκπαίδευση, χρειάστηκαν καταλήψεις όχι ενός μήνα αλλά ενός χρόνου. Για να σταματήσει το ολοκαύτωμα του Μπους στη Μέση Ανατολή χρειάστηκε ένα τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα των εκατομμυρίων σε παγκόσμιο επίπεδο και στην Ελλάδα. Για να σταματήσουν τα ασφαλιστικά νομοσχέδια χρειάστηκε ένα εργατικό κίνημα που ξεκίνησε με τις φοβερές απεργίες το 2001 και συνεχίστηκε με τις απεργίες των τραπεζοϋπαλλήλων, των δασκάλων, των συμβασιούχων και όλων των κλάδων.

Η παλιά Αριστερά είναι πολύ αδύνατη για να μπορέσει να συσπειρώσει όλο αυτό το κίνημα και ταυτόχρονα να δώσει την προοπτική. Το ΕΝΑΝΤΙΑ δεν είναι ένα δημιούργημα εγκεφαλικό, βγήκε από τα σπλάχνα του κινήματος. Είναι μια αριστερά που συνδυάζει όλα αυτά τα κινήματα και μια αριστερά που βάζει στόχο όχι μόνο την έκφραση των κινημάτων αλλά να δώσουμε και μια προοπτική. Και η προοπτική είναι να τελειώνουμε με αυτό το σύστημα.

Αυτό μπαίνει σε όλη την Ευρώπη. Είμαστε ένα τεράστιο κίνημα που εκφράστηκε στη Γαλλία, στην Πορτογαλία, τη Γερμανία. Ακόμα και στην Ιταλία που προσπάθησαν να το πατήσουν, προβάλει τεράστια αντίσταση. Πήγαν η κυβέρνηση του Πρόντι με την Επανίδρυση να στείλουν στρατό στο Λίβανο και τους ξεπήδησε ένα κίνημα την ίδια ώρα. Το ΕΝΑΝΤΙΑ είναι αποτέλεσμα αυτού του κινήματος και βάζει αυτή την προοπτική. Ενα κίνημα που να έχει νίκες, να σταματάει τα εγκλήματα και ταυτόχρονα να μπορεί να βάλει την προοπτική, την αντικαπιταλιστική προοπτική.

Βάλαμε από την αρχή ένα μεγάλο στόχο. Να είμαστε σε όλες τις περιφέρειες, με πλήρη ψηφοδέλτια. Και τον πετύχαμε. Υπάρχει ένας δεύτερος στόχος, που είναι να πάμε καλά σε αυτές τις εκλογές. Δεν θέλουμε απλά να καταγράψουμε μια περιορισμένη αντίσταση, αλλά τη δυναμική αυτού του κινήματος που θέλει να καταγραφεί στις εκλογές. Από τη μεριά μου βάζω σα στόχο το 3%, να χτυπήσουμε τα όρια και τους περιορισμούς που βάζει αυτό το σύστημα, όπως τα χτυπήσαμε στο δρόμο. Χρειάζεται να θυμηθούμε το Μάη του '68. Είναι μόλις η αρχή. Χρειάζεται όμως μια αρχή δυνατή, δυναμική και με καλό αποτέλεσμα. Αυτό θα καθορίσει το μέλλον. Να θυμηθούμε, μέσα στις πυρκαγιές, αυτό που είπε η Ρόζα Λούξεμπουργκ. Βαρβαρότητα ή Σοσιαλισμός; Τη βαρβαρότητα την είδαμε. Για το σοσιαλισμό είναι που χρειάζεται να παλέψουμε.

Στην παρουσίαση των 308 υποψηφίων της στις 56 εκλογικές περιφέρειες όλης της χώρας και το ψηφοδέλτιο Επικρατείας, προχώρησε η ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά/ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α σε συνέντευξη τύπου που έδωσε την περασμένη Πέμπτη 30/8 στην ΕΣΗΕΑ. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από τις ομιλίες των 5 υποψηφίων της ΕΝΑΝΤΙΑ που εκπροσώπησαν το συνδυασμό στη συνέντευξη και παρουσίασαν τόσο τη σύνθεση των ψηφοδελτίων όσο και τους στόχους της συμμετοχής της κίνησης στις εκλογές. Προβάλλουμε επίσης το σύντομο χαιρετισμό του Τζαβέντ Ασλάμ, του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος που παρευρέθηκε στη συνέντευξη εκπροσωπώντας τον Τζαβέτ Αχτάρ, εργάτη και μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας που συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΕΝΑΝΤΙΑ.

Από αριστερά προς τα δεξιά: Αργυρώ Καγιά, Μαρία Στύλλου, Κώστας Παπαδάκης, Γιάννης Φελέκης, Δημήτρης Σαραφιανός, Τζαβέντ Ασλάμ

Κώστας Παπαδάκης

Η Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά μπαίνει για πρώτη φορά στη μάχη των εκλογών. Συγκροτήθηκε πρόσφατα μέσα από κινηματικές διαδικασίες ανοιχτές, όπου χιλιάδες άνθρωποι στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις της Ελλάδος, άνθρωποι που προέρχονταν από τη φλόγα των κινημάτων του τελευταίου χρόνου στον εκπαιδευτικό χώρο, στο κίνημα ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση και στα κινήματα των εργαζόμενων, των συμβασιούχων, στα κινήματα του περιβάλλοντος και στις δημοτικές κινήσεις, εμπλάκησαν στην προσπάθεια συγκρότησης ενός κοινού ενωτικού πόλου της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Από τις διεργασίες αυτές που ήταν πρωτόγνωρες στην μεταπολιτευτική ελληνική εμπειρία προέκυψε το σχήμα της ΕΝΑΝΤΙΑ το οποίο ήδη έκανε την πρώτη του κινηματική εμφάνιση τη Δευτέρα 27 Αυγούστου όταν διοργανώσαμε τη συγκέντρωση και πορεία διαμαρτυρίας για τις πολιτικές που γεννούν τους εμπρησμούς. Η ΕΝΑΝΤΙΑ είναι ένα σχήμα πολυσυλλεκτικό, κινηματικό, ανοιχτό και λειτουργεί με άμεσες συσπειρωσιακές διαδικασίες. Ο συνδυασμός μας απηχεί την καρδιά των κινηματικών εξελίξεων του τελευταίου ενός χρόνου και όχι μόνο. Αντιπροσωπεύει την ώριμη συγκρότηση πολιτικοϊδεολογικών διεργασιών χρόνων στο χώρο της αριστεράς, μπολιασμένων με την κινηματική εμπειρία που μας έφερε στους δρόμους με ένταση τα τελευταία χρόνια.

Είναι μια κίνηση που φιλοδοξεί να συμβάλει καθοριστικά στην συγκρότηση του πόλου της ριζοσπαστικής αριστεράς στην προσπάθειά της για να μεταβάλει τους πολιτικούς συσχετισμούς που αυτή τη στιγμή αναδεικνύουν δύο κόμματα εξουσίας με την ίδια πολιτική να μάχονται για την πρωτοκαθεδρία των εκλογών. Φιλοδοξεί να το κάνει μέσα από τη συγκρότηση μιας αριστεράς διαφορετικής από το ΚΚΕ και το ΣΥΝ γιατί δεν ταυτιζόμαστε με τα καθεστώτα του υπαρκτού σοσιαλισμού. Δεν ταυτιζόμαστε ούτε με τη στάση του ΚΚΕ απέναντι στις άλλες αριστερές δυνάμεις και στο κίνημα και δεν ταυτιζόμαστε ούτε με τη συνδιαχειριστική πολιτική του ΣΥΝ που προτάσει τον εξωραϊσμό του σημερινού κοινωνικού συστήματος από τον μετασχηματισμό του.

Η κίνηση αυτή δεν είναι και δεν θέλει να είναι μια κίνηση η οποία είναι φορέας της απόλυτης αλήθειας. Εχουμε συναίσθηση των περιστάσεων και γι'αυτό είμαστε ενωτικοί και θα εξακολουθήσουμε να είμαστε ενωτικοί μετά τις εκλογές καλώντας κάθε συνιστώσα του αριστερού χώρου και κάθε ανένταχτο αγωνιστή να πλαισιώσει και να ενταχτεί μέσα από τις πρωτοβουλίες αυτές.

Το ψηφοδέλτιό μας αποτελείται από 308 υποψήφιους, υπερκαλύπτει δηλαδή τους αναγκαίους αριθμούς για την πληρότητα των ψηφοδελτίων σε όλη την επικράτεια. Η σύνθεση είναι αντιπροσωπευτική με βάση τις κοινωνικές κατηγορίες που εκφράζονται μέσα από την ΕΝΑΝΤΙΑ και εκείνες στις οποίες απευθυνόμαστε. Το ψηφοδέλτιο Επικρατείας έχει 5 γυναίκες και 7 άντρες. Οσον αφορά τις υπόλοιπες 286 υποψηφιότητες, υπάρχουν 88 γυναίκες ενώ από την άποψη της κοινωνικής κατηγοριοποίησης περιλαμβάνουν 246 εργαζόμενους που είναι εργάτες, αγρότες, συμβασιούχοι, απολυμένοι, ιδιωτικοί υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, υπάλληλοι του ευρύτερου και του στενού δημόσιου τομέα, συνταξιούχοι, ελεύθεροι επαγγελματίες, έμποροι, καλλιτέχνες, άνθρωποι της τέχνης.

Περιλαμβάνει 42 φοιτητές προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών και σε αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψην ότι και για τις κατηγορίες των εκπαιδευτικών, των δημοσίων υπαλλήλων και των φοιτητών οι περιορισμοί του εκλογικού νόμου επιβάλλουν για τους μεν δημόσιους υπάλληλους την απώλεια δύο μισθών, στους δε φοιτητές τη συμπλήρωση ορίου ηλικίας 25 ετών. Αποστερούν έτσι το συνδυασμό μας από μία πολύ πλουσιότερη συμμετοχή των κατηγοριών αυτών που θα τη θέλαμε, γιατί και στις γραμμές μας είναι ενταγμένοι δεκάδες και εκατοντάδες εκπαιδευτικοί, φοιτητές και υπάλληλοι αλλά και στις κινηματικές διαδικασίες και στις διαδικασίες σύγκλισης της ΕΝΑΝΤΙΑ με πολύ ενεργό τρόπο.

Αργυρώ Καγιά

Η συντρόφισσα είπε πριν ότι ψήφισε πρώτη φορά το 1961, εγώ ψήφισα πρώτη φορά το 2001. Το λέω για να καταδείξω ότι στη σύσταση του ψηφοδελτίου βρίσκονται άνθρωποι που ηλικιακά ίσα που πρόλαβαν να είναι στα όρια της εκλογιμότητας και είναι πολλοί σε αυτό το ψηφοδέλτιο. Το τι διαφορετικό έχει να προσφέρει το ΕΝΑΝΤΙΑ είναι πραγματικά ένα στοίχημα. Αυτό που σίγουρα μπορώ να πω, μιλώντας σε ένα ακροατήριο που σίγουρα ξέρει μια πολυδιάσπαση της αριστεράς την τελευταία 40ετία, ότι το ΕΝΑΝΤΙΑ αποτελεί ένα πρωτότυπο μόρφωμα, με την έννοια ότι για πρώτη φορά έχει να δώσει μια ενωτική προοπτική της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Το ΕΝΑΝΤΙΑ δεν είναι μια παρθενογέννεση. Είναι ένα νεογέννητο μόρφωμα που δοκιμάζεται και θα δοκιμαστεί και στο μέλλον και το οποίο προσδοκεί να εμπνεύσει ένα κόσμο που έχει μάθει να μην αμφισβητεί με την πολιτική του καναπέ αλλά κατεβαίνοντας στο δρόμο, όχι σε βουβές προσυγκεντρώσεις αλλά σε πραγματικές πορείες που έχουν φωνή και ξέρουν να φωνάζουν τα αιτήματά του. Η στιγμή των εκλογών είναι απλά μια στιγμή στην πορεία του ΕΝΑΝΤΙΑ, το πραγματικό στοίχημα θα δοθεί από τις εκλογές και μετά, όταν θα κληθούμε να εμπνεύσουμε τον κόσμο να εκφραστεί μέσα από πραγματικά κοινωνικά κινήματα στους δρόμους.

Το σύνολο του ψηφοδελτίου είναι παιδιά μικρότερα ή και μεγαλύτερα που έζησαν κοινωνικά κινήματα όπως τα φοιτητικά της περσινής χρονιάς, άνθρωποι που συμμετείχαν στις απεργίες των τραπεζοϋπαλλήλων, στις απεργίες της πρωτοβάθμιας και δευτροβάθμιας εκπαίδευσης, στους συμβασιούχους, άνθρωποι που ξέρουν να δίνουν τη μάχη με πραγματικούς όρους στο δρόμο. Σε αυτή την προσπάθεια, αν καλούμε κάποιους να μας ψηφίσουν, είναι αυτούς που νιώθουν την ανάγκη να αμφισβητήσουν πρόσωπα και κόμματα στο δρόμο. Πρακτικά θεωρώ ότι κάθε πολίτης νιώθει αυτή την ανάγκη και άρα θεωρώ ότι δυνητικά απευθυνόμαστε σε όλο το ακροατήριο το οποίο μπορεί να αποκτήσει ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά.

Ζήσαμε την τελευταία τετραετία μια διακυβέρνηση της ΝΔ με την αμέριστη συμπαράσταση της αντιπολίτευσης αλλά και μια απουσία αντιπολίτευσης του αστικού αριστερού κοινοβουλευτισμού. Πιστεύω ότι το ΕΝΑΝΤΙΑ μπορεί να αποτελέσει ένα μόρφωμα που θα δώσει απαντήσεις στο μέλλον. Στις τελευταίες πυρκαγιές είδαμε όλοι έναν ήλιο κόκκινο πάνω από τα κεφάλια μας. Κι εμείς θέλουμε έναν ήλιο κόκκινο, αλλά όχι εκείνον της φωτιάς.

Γιάννης Φελέκης

Στη χώρα μας υπάρχουν χιλιάδες, ίσως και εκατομμύρια αγανακτισμένοι που δεν έχουν πια αυταπάτες για τα κόμματα που μας κυβερνούν εδώ και δεκαετίες. Για να πετύχουμε όμως το μεγάλο στόχο που ανέφερε η Μαρία Στύλου, υπάρχουν πολλά εμπόδια, ένα από τα οποία είναι τα ΜΜΕ που μας έχουν αποκλεισμένους. Αρα το μήνυμά μας είναι πολύ δύσκολο να φτάσει στα εκατομμύρια των ανθρώπων που θα ήταν έτοιμοι για κάτι τέτοιο.

Νομίζω η συνέχεια θα εξαρτηθεί από εμάς τους ίδιους και τις συνιστώσες του ΕΝΑΝΤΙΑ, κατά πόσο δηλαδή μετά τις εκλογές θα αποδείξουμε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους την αξιοπιστία μας και το εγχείρημά μας αυτό θα μας φέρει σε καλύτερη θέση για να απαντήσουμε στις όχι πια προκλήσεις αλλά βάρβαρες επιθέσεις που μας ετοιμάζει το κοινωνικό σύστημα, όποιος κι αν είναι ο διαχειριστής του.

Δόθηκαν μάχες, τους ανακόψαμε σε κάποιες επιθέσεις, σε άλλες προχώρησαν. Για μένα η στήριξη αυτού του εγχειρήματος εκλογικά, θα μας δώσει δυνατότητες μετά τις εκλογές να αντιμετωπίσουμε αυτά που έρχονται. Και μέσα από αυτή τη διαδικασία να συγκροτηθεί στον τόπο μας αυτό που μέχρι τώρα λείπει, σε συνεργασία με όλους τους συντρόφους στην Ευρώπη και ανά τον κόσμο, για να υπάρξει μια νέα οραματική αντικαπιταλιστική αριστερά ικανή να αντιμετωπίσει τον σημερινό διεθνοποιημένο άγριο καπιταλισμό. Σίγουρα οι σκόρπιες δυνάμεις είναι αδύνατο να αντιμετωπίσουν τη τεράστια οργάνωση και δυνατότητα που έχει το σημερινό σύστημα να αντιμετωπίζει το κίνημα.

Ελπίζω το εγχείρημά μας να το στηρίξουν οι άνθρωποι στους οποίους απευθυνόμαστε και στην επομένη των εκλογών να είμαστε από καλύτερη θέση να αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις που θα δεχτούμε.

Δημήτρης Σαραφιανός

Αν κοιτάξει κανείς τις δημοσκοπήσεις αλλά περισσότερο αν μιλήσει κανείς με τον κόσμο, αυτό που θα καταλάβει είναι ότι η αγανάκτηση που έχει διαμορφωθεί και με τις πυρκαγιές και με τα μέτρα που έχει πάρει η κυβέρνηση Καραμανλή όλο αυτό το χρονικό διάστημα, δεν έχει φέρει ενίσχυση της αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ. Αυτό δείχνει ότι ακόμα μεγαλύτερα τμήματα κόσμου καταλαβαίνουν ότι δεν υπάρχει πραγματική διέξοδος σε μια εναλλαγή των δύο μεγάλων πόλων του δικομματισμού.

Οτι ακολουθούν την ίδια ακριβώς πολιτική. Οτι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα οι εργαζόμενοι των 700 ευρώ είτε από την κυβέρνηση του Καραμανλή που έχει προωθήσει στο έπακρο την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την προσπάθεια για κατάργηση των ασφαλιστικών κατακτήσεων, αλλά ούτε και από μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ που τη ζήσαμε το προηγούμενο διάστημα και που με τους νόμους Γιαννίτση κατοχύρωσε την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Ο,τι ισχύει για τους εργαζόμενους, ισχύει για τους αγρότες που είδαν τη τελευταία δεκαετία να μειώνεται το αγροτικό δυναμικό κατά 6%. Τους φοιτητές που είδαν τα εργασιακά τους δικαιώματα που κατοχυρώνονται μέσα από το πτυχίο να μην έχουν καμιά αξία και όλο να εντατικοποιούνται οι σπουδές τους για ένα παντελώς αβέβαιο μέλλον. Που είδαν το ΠΑΣΟΚ να στηρίζει την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης και που δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από το να αλλάξει η Γιαννάκου και να έρθει στη θέση της ο Χρυσοχοΐδης που διέπρεψε ως υπουργός Δημόσιας Τάξης στην περιστολή των δικαιωμάτων και την κατάργηση των ατομικών ελευθεριών.

Ακόμα και για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών, αντί να έχουμε μια πολιτική που θα προστατεύει το περιβάλλον, από κοινού προώθησαν την πολιτική της αναθεώρησης του άρθρου 24, του αποχαρακτηρισμού των δασικών εκτάσεων, της ενίσχυσης των αυθαιρέτων, και για να καλύψουν την πολιτική του κέρδους απέναντι στο περιβάλλον προτάσουν πάλι το ιδεολόγημα της τρομοκρατίας.

Ο κόσμος έχει αρχίσει να καταλαβαίνει ότι χρειάζεται μια άλλη πολιτική, μια άλλη κατεύθυνση. Γι'αυτό είδαμε τα κινήματα της αγανάκτισης των φοιτητών, της αξιοπρέπειας των δασκάλων. Σε αυτά η ριζοσπαστική αριστερά έβαλε τη σφραγίδα της, μπόλιασε αυτά τα κινήματα με μια λογική ασυμβίβαστου αγώνα και έτσι μπόρεσαν τα κινήματα αυτά να έχουν επιτυχίες. Αλλά στο πολιτικό επίπεδο είναι γνωστό ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά δεν έχει κατορθώσει να διαμορφώσει μια δυνατότητα πολιτικής έκφρασης της αγανάκτισης του κόσμου προς μια κατεύθυνση που πραγματικά να ενισχύει τους ασυμβίβαστους αγώνες, κι αυτό λόγω του κατακερματισμού της. Γι'αυτό κι εμείς είμαστε στην λογική μας Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά. Διότι ακριβώς παλεύουμε και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μια ενιαία πολιτική έκφραση αυτού του ρεύματος που είναι πολύ πέρα και από τις δυνάμεις του ΕΝΑΝΤΙΑ.

Μια τέτοιου είδους πολιτική μπορεί να ανατρέψει τους συσχετισμούς στην Αριστερά γιατί τι έχει να περιμένει κανείς από μια πολιτική όπως του ΣΥΝ που δεν αποκλείει την κεντροαριστερή διαχείριση; Τι έχει να περιμένει από ένα ΚΚΕ που προσβλέπει στα καθεστώτα τοπυ υπαρκτού σοσιαλισμού και τα υποστηρίζει σήμερα; Τα ξέρει αυτά ο κόσμος και ξέρει ότι χρειάζεται μια άλλη αριστερά. Σε αυτό δίνει διέξοδο η ΕΝΑΝΤΙΑ. Οι κυβερνώντες ξέρουν ότι από την κυρίαρχη Αριστερά δεν έχουν φοβηθούν τίποτα, από μια άλλη αριστερά και την ενίσχυσή της έχουν πολλά να φοβηθούν και πολλά να κερδίσουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία στη χώρα μας.

Τζαβέντ Ασλάμ

Πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας

Οπως ξέρετε η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος έχει περάσει τόσο μεγάλη ανάγκη και έχει πληρώσει τόσο μεγάλη τιμή. Φυλακές τιμωρίες, χωρισμός από οικογένεια και παιδιά. Ηθελα να σας πω πως κερδίσαμε, πως συνεχίζαμε, πως είχαμε δύναμη με τη βοήθεια της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και του ΕΝΑΝΤΙΑ, τους φίλους και τις φίλες που βλέπετε εδώ. Γι'αυτό το λόγο εμείς, η Πακιστανική Κοινότητα θα είναι με όλη της τη δύναμη, μαζί με ΕΝΑΝΤΙΑ γιατί μας έδειξε πώς θα πάρουμε δικαιώματα. Η Πακιστανική Κοινότητα έχει έναν υποψήφιο στο ΕΝΑΝΤΙΑ για να αποδείξουμε ότι είμαστε δίπλα σε κάθε βήμα σας.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ

Κινηματικό “αντίο”

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, 8μμ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ **ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.**

Χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαία θα διαδηλώσουν το Σάββατο 8 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ. Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ καλούν στη συγκέντρωση στις 6 το απόγευμα στο Αγαλμα Βενιζέλου.

Ο Καραμανλής παριστάνει τον «σεμνό και ταπεινό» που πενθεί για τα θύματα των πυρκαγιών κάνοντας θυσιάζοντας μέχρι και το γεύμα των επίσημων εγκαινίων. Αλλά αυτές οι υποκρισίες δεν πρόκειται να κοροϊδέψουν κανένα. Η διαδήλωση της ΔΕΘ θα γίνει η αποχαιρεστήρια συγκέντρωση στην κυβέρνηση των εμπρηστών δολοφόνων.

Από το 1992, όταν οι απεργοί της ΕΑΣ αποφάσισαν να διαδηλώσουν στα εγκαίνια ενάντια στον Μητσοτάκη, η διαδήλωση στη ΔΕΘ έχει γίνει το «ραντεβού» των αγώνων που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία. Τα επόμενα χρόνια οι διαδηλωτές της ΔΕΘ έδιναν κάθε Σεπτέμβρη το στίγμα της αντίστασης και των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Στα χρόνια του Σημίτη, οι εργάτες από τα εργοστάσια που πάλευαν ενάντια στα κλεισίματα, οι εκπαιδευτικοί και οι φοιτητές, οι αντικαπιταλιστές και οι αντιπολεμικοί διαδηλωτές έφεραν την οργή και τις ελπίδες τους στις πύλες της ΔΕΘ, απέναντι σε μια κυβέρνηση που δίκαια ονομάστηκε «Σημιτσοτάκης». Αυτή η παράδοση συνεχίστηκε και στα τρία χρόνια του Καραμανλή και της «νέας διακυβέρνησης» της ΝΔ. Η διαδήλωση της ΔΕΘ το 2005 και το 2006 σηματοδότησε τις νικηφόρες μάχες του κινήματος ενάντια στην νεοφιλελεύθερη ατζέντα του Καραμανλή.

Είναι και κάτι άλλο: το σήμα της εκκίνησης για τους αγώνες που ακολουθούν. Αυτό το νόημα έχει και η φετινή διαδήλωση. «Αποχαιρετάμε» τον Καραμανλή και ετοιμαζόμαστε για τους αγώνες που θα ακολουθήσουν, δυναμώνοντας την προοπτική του αντικαπιταλισμού.

Ενας “θεσμός” που καθιέρωσε η απεργία της ΕΑΣ πριν 15 χρόνια

Στις αρχές Σεπτέμβρη του 1992 η κυβέρνηση του Μητσοτάκη βρισκόταν αντιμέτωπη με ένα τεράστιο κίνημα εργατικής αντίστασης στις επιθέσεις της. Ο δεύτερος αντιασφαλιστικός νόμος που είχε κατεβάσει μέσα στο καλοκαίρι είχε πυροδοτήσει γενική απεργία στις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες –στα εργοστάσια και τα ορυχεία της ΔΕΗ οι απεργοί αντιμετώπιζαν την αστυνομία ακόμα και τα ελικόπτερα του στρατού.

Η αιχμή αυτού του κύματος ήταν ο αγώνας των εργαζόμενων της ΕΑΣ –των μπλε λεωφορείων του λεκανοπεδίου. Η απόφασή τους να ανέβουν στη Θεσσαλονίκη για να χαλάσουν τη φιέστα των εγκαινίων της ΔΕΘ από τον Μητσοτάκη, ήταν μια από τις πιο συγκλονιστικές και κρίσιμες στιγμές των εργατικών αγώνων που γκρέμισαν τη ΝΔ.

Οι εργάτες της ΕΑΣ ήταν από την πρώτη στιγμή ένας από τους κύριους στόχους της κυβέρνησης του Μητσοτάκη. Ηθελε να διαλύσει το δυνατό συνδικάτο τους και να δώσει έτσι ένα «μάθημα» σε όλη την εργατική τάξη. Ηθελε να παραδώσει τις αστικές συγκοινωνίες στους ιδιώτες στα πλαίσια του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων. Μετά από μια σειρά αψιμαχίες το 1990 και 1991 το καλοκαίρι του 1992 ξέσπασε η κρίσιμη αναμέτρηση.

Η κυβέρνηση κατέβασε ένα πρόγραμμα «εξυγίανσης» της ΕΑΣ που πρόβλεπε χιλιάδες απολύσεις. Οι εργαζόμενοι αρνήθηκαν. Τότε, ο Μητσοτάκης αποφάσισε να λύσει με πυγμή το πρόβλημα: απέλυσε όλους τους εργαζόμενους και αποφάσισε να παραδώσει τα λεωφορεία στους ιδιώτες των ΣΕΠ –τους «νοικοκυραίους» όπως τους βάφτισε.

Στη Γενική Συνέλευσή τους, σε ένα κατάμεστο γήπεδο του Σπόρτιγκ- στις 23 Ιούλη αποφάσισαν το ξεκίνημα της απεργίας τους. Η πρόταση της ηγεσίας του συνδικάτου ήταν τριήμερες απεργίες. Εκατοντάδες εργαζόμενοι φώναζαν από τις εξέδρες: «Επαναλαμβανόμενες!» Ετσι κι έγινε. Η απεργία διαρκείας είχε αρχίσει.

Τα λεωφορεία έμειναν στα αμαξοστάσια. Η κυβέρνηση έβαλε τα στρατιωτικά λεωφορεία να κάνουν τη δουλειά. Οι ομάδες περιφρούρησης των απεργών τα έδιωξαν από τους δρόμους. Τον Αύγουστο τα ΜΑΤ κατέλαβαν τα αμαξοστάσια και στις 23 Αυγούστου επιτέθηκαν στους απεργούς και στους συμπαραστάτες τους που τα κρατούσαν αποκλεισμένα.

Ο αγώνας της ΕΑΣ είχε γίνει πια το σύμβολο των αγώνων που έδινε όλη η εργατική τάξη. Ομως, ήταν κάτι παραπάνω από σύμβολο. Η αντοχή των απεργών και η συμπαράσταση που κέρδιζαν ήταν ένας μεγάλος πονοκέφαλος για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που ακολουθούσαν την ίδια «υπεύθυνη, ρεαλιστική» πολιτική απέναντι στον Μητσοτάκη όπως με τον Καραμανλή σήμερα.

Στις 5 Σεπτέμβρη 1992 οι απεργοί στη συνέλευσή τους –πάλι είχαν γεμίσει το Σπόρτιγκ- αποφάσισαν με ενθουσιασμό το ανέβασμα στη Θεσσαλονίκη για τις 12 Σεπτέμβρη. Στην αρχή του καλοκαιριού η ηγεσία του ΕΚΘ είχε απορρίψει την πρόταση για συλλαλητήριο στη ΔΕΘ. Αναγκάστηκε να αλλάξει στάση και να καλέσει κι εκείνη.

Από κει και πέρα το συλλαλητήριο της ΔΕΘ έγινε σκληρό πεδίο αντιπαράθεσης ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους απεργούς. Κάθε λογής προπαγάνδα επιστρατεύτηκε από τους υπουργούς και τους κομματάρχες της ΝΔ. Από το κλασικό «θα γίνουμε ρεζίλι διεθνώς», μέχρι τις τοποκιστικές κορώνες «Να προστατέψουμε το κόσμημα της πόλης μας» έως τον εθνικισμό και την πατροδοκαπηλεία: «Θα γελάνε οι Σκοπιανοί».

Οι απεργοί απτόητοι μπήκαν στα πούλμαν και ξεκίνησαν. Οταν έφτασαν στη Λάρισα, η ηγεσία του συνδικάτου, ύστερα από τις πιέσεις της ΓΣΕΕ, πρότεινε τη ματαίωση της κινητοποίησης. Αυτό που ακολούθησε ήταν μια μαζική Γενική Συνέλευση στη κεντρική πλατεία της πόλης: Οπως περιέγραψε ένας απεργός στην Εργατική Αλληλεγγύη τότε: *«Ηταν πρωτοβουλία κάποιων αγωνιστών από τη βάση, που λίγο πολύ μεταξύ μας το συζητήσαμε και αποφασίσαμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε και μπορούσαμε να το επιβάλλουμε. Αρχίσαμε να φωνάζουμε ‘Ολοι τώρα στη Θεσσαλονίκη ...Σε λίγο το φωνάζαμε όλοι μας.»*

Ομως, οι ΕΑΣίτες δεν έφτασαν στη Θεσσαλονίκη. Τους σταμάτησαν οι ηγεσίες τους έξω από τα διόδια της πόλης, κινδυνολογώντας ότι θα γίνει «μακελειό» αν προσπαθήσουν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό στα διόδια. Το ότι αυτό ήταν κινδυνολογία, φάνηκε από την συγκέντρωση χιλιάδων φοιτητών και εργαζόμενων που έγινε στη Θεσσαλονίκη παρά την απαγόρευση των συγκεντρώσεων από τη ΝΔ, χωρίς να ανοίξει μύτη.

Ο Μητσοτάκης γλύτωσε την αναμέτρηση της ΔΕΘ το 1992. Ενα χρόνο μετά, όμως, η κυβέρνησή του ήταν βυθισμένη στην κρίση και στους καυγάδες. Αναγκάστηκε να κηρύξει πρόωρες εκλογές και τις έχασε πανηγυρικά. Οι αγώνες ήταν ο αποφασιστικός παράγοντας για την ήττα του μητσοτάκικου θατσερισμού, και οι εργάτες της ΕΑΣ ήταν στην πρώτη γραμμή αυτής της μάχης. Τον Σεπτέμβρη του 1993 περίπου 15.000 εργάτες, με επικεφαλής τους απεργούς του ΟΤΕ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, έστησαν την «αποχαιρετιστήρια» διαδήλωση στον Μητσοτάκη.

ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

στον Καραμανλή

Στα χρόνια του "Σημιτσοτάκη"

Οι διαδηλώσεις στη ΔΕΘ συνδέθηκαν με τις μεγάλες μάχες της εργατικής τάξης και της νεολαίας στη δεύτερη επταετία του ΠΑΣΟΚ και του Σημίτη.

Οι εργάτες που μαύρισαν φανατικά τη ΝΔ το 1993 έλπιζαν ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα σήμανε αλλαγή πορείας. Οι διαψεύσεις άρχισαν να έρχονται από το πρώτο χρόνο της νέας κυβέρνησης και να μετατρέπονται σε κύμα οργής από τα έργα και τις ημέρες του «εκσυγχρονισμού» του Σημίτη.

Τη σκυτάλη παίρνουν τα εργοστάσια που οδηγεί σε κλείσιμο η πολιτική της αγοράς. Πειραϊκή-Πατραϊκή, Γαβριήλ, Βαλκάν Εξπόρτ το 1994. Οι εργαζόμενοι από τη ΡΟΚΑ της Λάρισας και τα Πλαστικά Καβάλας συντονίζονται και ανεβαίνουν στην Θεσσαλονίκη στις 8 Σεπτέμβρη 1995. Το μπλοκ της Εργατικής Αλληλεγγύης και της ΟΣΕ –της οργάνωσης από την οποία προέρχεται το ΣΕΚ- υποδέχεται τους απεργούς στην Καμάρα και όλοι μαζί κατευθύνονται προς τη ΔΕΘ όπου έρχονται αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ.

Το 1997, 2.500 καθηγητές μαζί με τους εργάτες απ' τα μεταλλεία της Χαλκιδικής σχηματίζουν δυναμική διαδήλωση απ' το Λευκό Πύργο ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική του Αρσένη και την πολιτική ανεργίας του Σημίτη. Τον Σεπτέμβρη του 1998 το συλλαλητήριο υποδοχής του Σημίτη πραγματοποιείται στον απόηχο της μεγάλης μάχης ενάντια στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη των εκπαιδευτικών, μετά την κατάργηση της επετηρίδας. Χιλιάδες αδιόριστοι εκπαιδευτικοί, φοιτητές και εργαζόμενοι πολιορκούν για άλλη μια φορά τη φρουρούμενη από τα ΜΑΤ ΔΕΘ.

Στις 4 Σεπτέμβρη του 1999 εργαζόμενοι της Βαλκάν Εξπόρτ, της ΑΓΝΟ που πάλευαν ενάντια στις απολύσεις, των νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης πολιορκούν την Εκθεση. Μαζί τους βρίσκονται τα μπλοκ του ΠΑΜΕ και του ΣΕΚ. Το 1999 ήταν η χρονιά του νατοϊκού πολέμου στη Γιουγκοσλαβία, που στήριξε η κυβέρνηση του Σημίτη, και οι διαδηλωτές της ΔΕΘ έφτασαν στο λιμάνι της πόλης, το ορμητήριο της ιμπεριαλιστικής επέμβασης στα Βαλκάνια.

Το 2000 σηματοδοτεί την αρχή του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Αυτό το τόνο έδωσε στη συγκέντρωση της ΔΕΘ στις 2 Σεπτέμβρη το μπλοκ της «Πρωτοβουλίας Πράγα 2000» που οργάνωνε την συμμετοχή στην πολιορκία της συνόδου του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας στην πρωτεύουσα της Τσεχίας. Ηταν το ξεκίνημα μιας καυτής χρονιάς για τον Σημίτη. Την άνοιξη του 2001 ήρθαν οι μεγάλες πανεργατικές απεργίες που έκαναν κουρελόχαρτο το «πακέτο Γιαννίτση» την ολομέτωπη επίθεση που εξαπέλυσε η κυβέρνηση ενάντια στις συντάξεις και τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση. Ηταν η αρχή του τέλους για τον Σημίτη.

Τα δυο επόμενα χρόνια, ήταν γεμάτα ήταν για αυτόν όχι μόνο με τα σκάνδαλα που έφερνε η ταύτιση με την «ελεύθερη αγορά» αλλά και με τους αγώνες ενάντια στη λιτότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, τον πόλεμο. Το Φλεβάρη Μάρτη του 2003 εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους όλων των μεγάλων πόλεων ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ απαιτώντας «καμιά συμμετοχή της Ελλάδας». Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση συνέχιζε τη λιτότητα, τις επιθέσεις στις εργασιακές σχέσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις, ο Σημίτης και ο Γ. Παπανδρέου έσφιγγαν το χέρι του Κ. Πάουελ και του Μπους και του έδιναν τη βάση της Σούδας για τον πόλεμο στο Ιράκ. Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 2003 όλοι αυτοί οι αγώνες συναντήθηκαν στη Θεσσαλονίκη.

Ιούνης 2003

Τον Ιούνη, η κυβέρνηση του Σημίτη, που είχε την προεδρία της ΕΕ εκείνο το διάστημα, οργάνωσε την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στο Πόρτο-Καράς στη Χαλκιδική. Αυτοί στο πολυτελές θέρετρο της μίζας, και απέξω χιλιάδες διαδηλωτές να τους πολιορκούν, μαζί τους οι απεργοί μεταλλορύχοι της περιοχής. Την επόμενη μέρα, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν το κέντρο της Θεσσαλονίκης, ενάντια στην «Ευρώπη του πολέμου του κεφαλαίου και του ρατσισμού» αλλά και ενάντια στην κυβέρνηση του Σημίτη.

Η συνέχεια δόθηκε τον Σεπτέμβρη, στο ξεκίνημα της ΔΕΘ. Εκεί ο Σημίτης ήθελε να ανακοινώσει πανηγυρικά το «πακέτο παροχών» του. Ηταν ένα «πακέτο» που στην πραγματικότητα έδινε φοροαπαλλαγές στους πλούσιους, ενώ για τους εργαζόμενους η πολιτική της λιτότητας θα συνεχιζόταν. Οι χιλιάδες διαδηλωτές που τον «υποδέχτηκαν» στα εγκαίνια της ΔΕΘ, έκαναν θρύψαλα αυτή τη ψεύτικη εικόνα που προσπαθούσε να στήσει ο Σημίτης και οι υπουργοί του.

Η διαδήλωση της ΔΕΘ τον Σεπτέμβρη του 2003 ήταν το σήμα εκκίνησης για τον απεργιακό χειμώνα που ακολούθησε. Εκπαιδευτικοί, νοσοκομειακοί, εργαζόμενοι στους δήμους και σε όλο το δημόσιο κατέβηκαν σε απεργίες ενάντια στην πολιτική της λιτότητας. Οι εργαζόμενοι της Στατιστικής Υπηρεσίας απέργησαν για σαράντα μέρες ενάντια στα σχέδια της ιδιωτικοποίησης και διάλυσης των εργασιακών τους σχέσεων. Οι ιπτάμενοι συνοδοί και φροντιστές της Ολυμπιακής έδωσαν έναν ηρωικό αγώνα 72 ημερών ενάντια στην κατάργηση των συλλογικών τους συμβάσεων και κανονισμών εργασίας που προωθούσε η κυβέρνηση. Αυτοί οι εργατικοί αγώνες έφεραν σε ακόμα μεγαλύτερη απομόνωση και κρίση την κυβέρνηση του Σημίτη.

Η ΝΔ κέρδισε τις εκλογές του Μάρτη 2004 στηριγμένη στην απέχθεια για τα έργα και ημέρες της κυβέρνησης του Σημίτη και παριστάνοντας ότι έχει αλλάξει, είναι πια «κοινωνικό κέντρο». Σύντομα τα ψέματα αποκαλύφτηκαν. Το καλοκαίρι του 2004 χιλιάδες συμβασιούχοι βγήκαν στους δρόμους ενάντια στο Προεδρικό Διάταγμα του Παυλόπουλου που πέταγε τη μεγάλη τους πλειοψηφία στην ανεργία. Ηταν η πρώτη μάχη ενάντια στην πραγματική «ατζέντα» του Καραμανλή, τη συνέχιση δηλαδή των νεοφιλελεύθερων επιθέσεων από το σημείο που είχαν κολήσει επί Σημίτη. Αυτό το μήνυμα της αντίστασης έστειλαν και οι χιλιάδες διαδηλωτές που διαδήλωσαν τον Σεπτέμβρη του 2004 στη ΔΕΘ.

Τον Ιούνη και τον Ιούλη του 2005 οι τραπεζοϋπάλληλοι κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας ενάντια στο νόμο του Αλογοσκούφη για το ασφαλιστικό τους, ένα νόμο που προβλέπει πετσόκομα των συντάξεων και αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση. Μπορεί ο νόμος να ψηφίστηκε στη βουλή, αλλά από τότε έχει μείνει στα χαρτιά. Ο αγώνας των τραπεζοϋπάλληλων έκοψε τη φόρα της κυβέρνησης που ήθελε να προχωρήσει στην «μεταρρύθμιση» του ασφαλιστικού.

Στις διαδηλώσεις των απεργών τραπεζουπάλληλων ακούστηκε «Καραμανλή θυμήσου το '93». Σύντομα έγινε σύνθημα όλων των εργαζόμενων που έμπαιναν στη μάχη εκείνο το καλοκαίρι. Μαζί με τους τραπεζουπάλληλους κατέβηκαν σε απεργίες όλοι οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ ενάντια στο νόμο που χτυπάει τις συλλογικές συμβάσεις και το οχτάωρο στο όνομα της «εξυγίανσης» των ΔΕΚΟ.

Η διαδήλωση της 10 Σεπτέμβρη 2005 στη ΔΕΘ ήταν η απόδειξη ότι η οργή ενάντια στις επιθέσεις του Καραμανλή είχε γίνει πια ένα ορμητικό κίνημα. Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι από όλη την Ελλάδα διαδήλωσαν για ώρες εκείνο το απόγευμα. Η διαδήλωση ήταν τόσο μεγάλη, που όταν η κεφαλή της έφτασε στη πύλη της ΔΕΘ πολλά μπλοκ δεν είχαν καταφέρει ακόμα να ξεκινήσουν από το σημείο της συγκέντρωσης στο Αγαλμα Βενιζέλου.

Ολοι ήταν εκεί: οι τραπεζοϋπάλληλοι που είχαν τσαλακώσει τον Αλογοσκούφη, εργάτες από δεκάδες εργοστάσια στη βόρεια Ελλάδα που πάλευαν ενάντια στις απολύσεις, οι εργαζόμενοι της Ολυμπιακής που έδωσαν ένα πρώτο δυνατό μήνυμα στην κυβέρνηση ότι δεν πρόκειται να περάσουν τα σχέδια για κλείσιμο και ξεπούλημα της Ολυμπιακής. Εκεί ήταν και η Πακιστανική Κοινότητα με το πανό της, που κατάγγελνε ανοιχτά τις απαγωγές των Πακιστανών που είχαν κάνει μέσα στο καλοκαίρι οι ΚΥΠατζήδες του Βουλγαράκη παρέα με τους άγγλους πράκτορες.

Η πικέτα και το αυτοκόλλητο με το απαγορευτικό στον Καραμανλή που μοίραζαν οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης έγινε κυριολεκτικά ανάρπαστη, γιατί έκφραζε αυτό που σκέφτονταν οι χιλιάδες των διαδηλωτών, ότι είναι καιρός να τελειώνουμε με αυτή τη κυβέρνηση. Το ίδιο έκφραζε και το σύνθημα «Ρίξτε τον Κωστάκη μέσα στο λιμάνι γιατί αλλιώς θα γίνουμε Νέα Ορλεάνη». Η διαδήλωση της ΔΕΘ το 2005 ήταν σταθμός που έδωσε ώθηση σε όλους τους αγώνες που τον επόμενο χρόνο οδήγησαν τον Καραμανλή στη κρίση, αφού δεν μπόρεσε να εφαρμόσει στη πράξη καμιά από τις «μεταρρυθμίσεις» του.

Πέρσι τον Σεπτέμβρη, οι δρόμοι της Θεσσαλονίκης γέμισαν πάλι από διαδηλωτές. Φοιτητές που με τις καταλήψεις τους είχαν κερδίσει το πρώτο γύρο της αναμέτρησης με τη Γιαννάκου, συμβασιούχοι πυροσβέστες που απαιτούσαν μόνιμη και σταθερή δουλειά μετά τη τραγωδία των πυρκαγιών στη Χαλκιδική, αντιπολεμικοί διαδηλωτές που απαιτούσαν «Δουλειές όχι βόμβες» έδωσαν το παρόν. Επικεφαλής της πορείας μπήκαν οι εργάτες των Λιπασμάτων της Θεσσαλονίκης που έκαναν κατάληψη οχτώ μήνες στο εργοστάσιο για να μην πεταχτούν στο δρόμο.

Ο περσινός Σεπτέμβρης στη ΔΕΘ ήταν το καλύτερο ξεκίνημα για μια συγκλονιστική χρονιά. Η απεργία διαρκείας των δασκάλων, οι φοιτητικές καταλήψεις, βούλιαξαν τη ναυαρχίδα των μεταρρυθμίσεων του Καραμανλή.

Λέανδρος Μπόλαρης

Καραμανλής και Μπους “αδελφοποίησαν” Νέα Ορλεάνη με Πελοπόννησο

Πριν από δύο χρόνια, ο πλανήτης συγκλονιζόταν από την τεράστια καταστροφή στη Νέα Ορλεάνη των ΗΠΑ. Ο κυκλώνας Κατρίνα άρχισε να χτυπάει τις ανατολικές ακτές των ΗΠΑ στις 25 Αυγούστου και μέσα σε λίγες μέρες, μέχρι τις 31 Αυγούστου, οπότε και υποχώρησε είχε προκαλέσει πρωτοφανείς καταστροφές, κυρίως στην πολιτεία της Λουϊζιάνα. Περισσότεροι από 2.500 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Από αυτούς περίπου 700 συνεχίζουν να καταγράφονται ως αγνοούμενοι, αφού είτε οι σοροί τους δεν βρέθηκαν ποτέ, ή δεν μπόρεσε να γίνει αναγνώριση.

Ενάμισυ εκατομμύριο άνθρωποι αναγκάστηκαν να γίνουν εσωτερικοί πρόσφυγες. Περίπου 500 χιλιάδες ακόμα δεν έχουν επιστρέψει σπίτια τους. 500 χιλιάδες σπίτια καταστράφηκαν ολοσχερώς ή σε βαθμό που έγιναν μη κατοικίσιμα. Χάθηκαν 220 χιλιάδες θέσεις εργασίας, ενώ καταστράφηκαν 44 χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις.

Η εμπειρία της Κατρίνα ήρθε στο μυαλό πολλών ανθρώπων στη διάρκεια των καταστροφικών πυρκαγιών του τελευταίου διαστήματος στην Πελοπόννησο και την Εύβοια. Η σύνδεση είναι σωστή, γιατί και στις δύο περιπτώσεις ο συνδυασμός που προκάλεσε τις τραγωδίες είναι ο ίδιος: κλιματική αλλαγή, περικοπές στις δημόσιες δαπάνες και κερδοσκοπία στη γη και την αγορά ακινήτων.

Η κλιματική αλλαγή ήταν γνωστό ότι ανεβάζει την πιθανότητα να δημιουργηθούν κυκλώνες ενώ αυξάνει και την ένταση της καταστροφής. Οι κυκλώνες προέρχονται από την εξάτμιση του νερού στον Ατλαντικό Ωκεανό. Η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας έχει ανεβάσει τη θερμοκρασία του ωκεανού και έτσι ολόκληρο το φαινόμενο γίνεται πιο έντονο. Ομως για την κυβέρνηση Μπους η “κλιματική αλλαγή” ήταν απαγορευμένη έκφραση. Μέσα στο ίδιο καλοκαίρι ο Μπους είχε πιέσει τον ΟΗΕ να αφαιρέσει την προστασία του περιβάλλοντος από τις αρχές του.

Οι επιστήμονες παρόλα αυτά είχαν προειδοποιήσει την κυβέρνηση. Οχι μόνο γενικά για τη δυνατότητα καταστροφών, αλλά συγκεκριμένα για τον κυκλώνα Κατρίνα. Είχαν προτείνει να ελεγχθούν και να βελτιωθούν τα έργα προστασίας των νοτιοανατολικών πολιτειών και να οργανωθεί η εκκένωση της περιοχής. Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε, γιατί μπλοκάρισε πάνω στην απροθυμία της κυβέρνησης αλλά κυρίως πάνω στη διάλυση που είχαν προκαλέσει πάνω στον κρατικό μηχανισμό ο νεοφιλελευθερισμός και οι περικοπές.

Ο σχεδιασμός της κυβέρνησης “πο - ντάριζε” στο ότι ο κυκλώνας δεν θα είναι τόσο δυνατός και τα φράγματα που συγκρατούν τα νερά του ωκεανού και του ποταμού Μισσισσιππή θα αντέξουν. Τελικά, η καταστροφή προκλήθηκε διότι δεκάδες από τα φράγματα έσπασαν και το 80% της πόλης βρέθηκε κάτω από το νερό.

Λίγες μέρες μόλις, πριν από το χτύ - πημα του κυκλώνα, οι κρατικές υπηρεσίες συμβούλευσαν τον κόσμο να εγκαταλείψει την περιοχή. Κάποιοι μπόρε - σαν και το έκαναν. Ηταν οι πιο πλούσιοι και οι πιο εξασφαλισμένοι. Η Νέα Ορλε - άνη ήταν η 6η πόλη σε ποσοστό φτώχειας σε όλες τις ΗΠΑ. Το 27% των νοι - κοκυριών δεν είχε ιδιωτικό μέσο μετακίνησης. Πώς μπορούσαν να φύγουν από την πόλη; Ακόμη και αυτοί που είχαν αυτοκίνητο, πού θα πήγαιναν; Κανείς δεν είχε προθυμοποιηθεί να τους βοηθήσει, δεν είχαν επιταχθεί κτίρια για τη φιλοξενία τους και σίγουρα δεν είχαν να πληρώσουν ξενοδοχείο.

Επιδόματα

Ενα μεγάλο ποσοστό των φτωχών κατοίκων της Νέας Ορλεάνης ζούσαν χάρη σε επιδόματα της πρόνοιας ή σε πολύ χαμηλές συντάξεις. Ο κυκλώνας χτύπησε στα τέλη του Αυγούστου όταν είχαν καταναλώσει ακόμα και αυτά τα πενιχρά ποσά. Η καταστροφή μετατράπηκε σε έναν τεράστιο Καιάδα. Φτωχοί, ηλικιωμένοι και ανάπηροι είχαν καταδικαστεί σε θάνατο. Οι μαύροι ήταν η συντριπτική πλειονότητα των θυμάτων. Αποτελούσαν το 70% του πληθυσμού της Νέας Ορλεάνης ένα ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό των φτωχών της πόλης.

Ακόμα και όταν το κράτος κατάλαβε ότι όντως χρειάζεται να παρέμβει για να σώσει κόσμο, η διάλυση των υπηρε - σιών και οι ιδιωτικοποιήσεις έμπαιναν εμπόδιο. Η Υπηρεσία Πολιτικής Προ - στασίας είχε αφεθεί να διαλυθεί. Η λογική των νεοφιλελεύθερων υπαγορεύει ότι τέτοιες υπηρεσίες είναι άχρηστα έξοδα και η ίδια η αγορά μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα, μιας και οι εταιρίες από μόνες τους ενδιαφέρονται για τη σωτηρία τους. Οντως κά - ποιες εταιρίες είχαν ενδιαφερθεί και είχαν κάνει ασφάλεια για πλημμύρα και αποζημιώθηκαν. Οι ασφαλιστικές εταιρίες δεν χρεοκόπησαν αφού οι απλοί άνθρωποι στην περιοχή δεν είχαν τα λεφτά για να έχουν ασφαλιστεί για πλημμύρα. Πολλοί από όσους σώθηκαν περιέγραφαν σοκαρισμένοι στους δημοσιογράφους ότι σε ολόκληρη την Οδύσσειά τους, δεν συνάντη - σαν ποτέ κανένος είδους κρατικό λειτουργό. Ακόμη και η Εθνοφρουρά είχε μείνει με τεράστια κενά γιατί πολλές μονάδες της περιοχής είχαν σταλεί για ενίσχυση στην κατοχή του Ιράκ.

Παρότι υπήρχαν λεωφορεία στη Νέα Ορλεάνη που θα μπορούσαν να σώσουν πολύ κόσμο, δεν υπήρχε δημόσια υπηρεσία για να συντονίσει την επιχείρηση. Οι οδηγοί δεν ήταν δημόσιοι υπάλληλοι αλλά βρίσκονταν ανεξέλεγκτοι σε μια σειρά ιδιωτικές εταιρίες. Η αποτυχία εκκένωσης φαίνεται στο ότι ακόμη και στα νηπιαγωγεία, μόνο τα τρία στα δέκα κατάφεραν να μεταφέρουν τα παιδιά σε ασφαλές σημείο.

Αυτοί που πανηγύριζαν πάνω στην καταστροφή ήταν οι κερδοσκόποι των ακινήτων και οι κατασκευαστικές εταιρίες. Ο μεγάλος πληθυσμός των φτωχών και των μαύρων που βρισκόταν συγκεντρωμένος στη Νέα Ορλεάνη ήταν πάντα πρόβλημα για τα συμφέ - ροντα των ακινήτων αλλά και των ξε - νοδοχείων και των καζίνο. Τους χάλαγαν τη “μόστρα” μιας περιοχής που είχε πολλά ατού για να γίνει κέντρο ακριβής διασκέδασης και τυχερών παιχνιδιών. Υπήρχαν από καιρό σχέδια ανάπλασης της περιοχής σε στυλ ακριβών προαστίων. Σε ένα βαθμό, η Κατρίνα τούς βοήθησε να το πετύχουν. Σήμερα το μέσο εισόδημα της περιοχής έχει αυξηθεί αρκετά, επειδή έχουν επιστρέψει σε μεγαλύτερο βαθμό οι πλούσιοι. Στις “καλές περιοχές” όπου πριν την καταστροφή οι λευκοί ήταν το 54%, σήμερα είναι 68%. Ο γενικός γραμματέας της Υπηρεσίας Οικιστικής Ανάπτυξης, το δήλωνε ανοιχτά από τις μέρες της καταστροφής: “Να είστε σίγουροι. Η Νέα Ορλεάνη δεν θα ξαναγίνει τόσο ‘μαύρη’ όσο ήταν πριν από την Κατρίνα”.

Ολόκληρη η ανοικοδόμηση έγινε ένα πανηγύρι των κατασκευαστικών εταιριών και όλων των ιδιωτών. Γι’ αυτό και απέτυχε. Σε μια έρευνα ένα χρόνο μετά την Κατρίνα, μετρήθηκαν 100 χιλιάδες νοικοκυριά που συνέχιζαν να ζουν στα τροχόσπιτα που τους έβαλε η Πολιτική Προστασία. Ακόμη και τα σχολεία που ξαναχτίστηκαν δόθηκαν σε ιδιώτες. Οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για δωρεάν παιδεία στους φτωχούς και τους χτυπημένους από την Κατρίνα, μετατράπηκαν σε επιδόματα στα δίδακτρα, δηλαδή κατέληξαν στις τσέπες των ιδιωτών.

Ψηφίστηκαν ειδικοί νόμοι για τον περιορισμό του δικαιώματος στην κήρυξη πτώχευσης από μικρές επιχειρήσεις και ιδιώτες, γιατί οι τράπεζες έκριναν πως πολλοί έκαναν χρήση του ότι ήταν φτωχοί για να σταματήσουν να πληρώνουν τα δάνειά τους. Αντίθετα όμως, μεγάλες επιχειρήσεις όπως η Μακντόναλντς και τα σούπερ-μάρκετ Γουόλμαρτ κατάφεραν να απολύσουν χωρίς αποζημίωση τους εργαζόμενους στα καταστήματα που καταστράφηκαν. Σταμάτησαν να πληρώνουν τους μισθούς ήδη από τον πρώτο μήνα της καταστροφής, όταν ακριβώς οι άνθρωποι είχαν τη μεγαλύτερη ανάγκη.

Η καταστροφή της Νέας Ορλεάνης ήταν μεγάλο πλήγμα για τον Μπους. Η δημοτικότητά του δεν έχει καταφέρει να επιστρέψει σε φυσιολογικά επίπεδα μετά την Κατρίνα. Η αποτυχία στην αντιμετώπιση της καταστροφής ήρθε να ζευγαρώσει με τον πόλεμο στο Ιράκ και μάλιστα να ενισχύσει το μίσος για αυτόν τον πόλεμο. Εκοψε ακόμη περισσότερο τη δυνατότητα του Μπους να το παίζει “νταής” στο εξωτερικό όταν δεν μπορεί να σώσει τους ίδιους τους αμερικανούς πολίτες. Η Υπηρεσία Πολιτικής Προστασίας είχε μόλις υπαχθεί στην Αντιτρομοκρατική, η Εθνοφρουρά έλειπε και όλοι ήξεραν τα τεράστια ποσά που σπαταλάει η αμερικάνικη κυβέρνηση στον πόλεμο. Οι νεκροί της Κατρίνα πλησίασαν τους νεκρούς των Δίδυμων Πύργων και κανείς δεν τόλμησε να πει ότι οφείλονται σε “ασύμμετρη απειλή”. Η προσφορά βοήθειας από χώρες όπως η Κούβα και η Βενεζουέλα ήταν άλλο ένα χτύπημα στο γόητρο των ΗΠΑ.

Περικοπές

Χρειάζεται να κρατήσουμε ένα ακόμη σημαντικό δίδαγμα από την τραγωδία της Κατρίνα. Οι ΗΠΑ είναι η πατρίδα της ιδιωτικοποίησης και του νεοφιλελευθερισμού. Αποδείχθηκε ότι ο νεοφιλελευθερισμός δεν είναι ένας τρόπος για να λειτουργεί ο καπιταλισμός, αλλά ένας τρόπος για να μην λειτουργεί. Οι περικοπές και οι ιδιωτικοποιήσεις δένουν τα χέρια στο ίδιο το σύστημα για να αντιμετωπίσει την κρίση του και να δώσει απλές πρακτικές λύσεις σε καταστάσεις ανάγκης.

Οσο περισσότερο το κέρδος γίνεται κριτήριο για κάθε δραστηριότητα το σύστημα κλείνει τα μάτια σε πραγματικούς κινδύνους και “ρισκάρει”. Οπως ρισκάρησε ο Μπους ότι η Κατρίνα δεν θα είναι τόσο ισχυρή έτσι ρισκάρισε και ο Καραμανλής ότι δεν θα υπάρξει κύμα πυρκαγιών στα τέλη Αυγούστου. Οι εμπειρίες των καταστροφών, από την Κατρίνα ως την Πελοπόννησο δείχνουν πόσο απαραίτητο είναι να αντικαταστήσουμε τον καπιταλισμό, το σύστημα που παίζει τις ζωές μας στο τζόγο του κέρδους με ένα σύστημα στο οποίο θα σχεδιάζουμε συλλογικά την παραγωγή και θα αποφασίζουμε τις προτεραιότητες με βάση τις ανάγκες μας.

Νίκος Λούντος

ΡΟΖΑ ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ

Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα

"Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της Αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους".

Ρόζα Λούξεμπουργκ

Στις 9 Νοέμβρη του 1918 ο Φίλιπ Σάιντεμαν, ένας από τους ηγέτες του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας (SPD) ανακήρυξε, από το μπαλκόνι του Ραϊχσταγκ στο Βερολίνο, την γέννηση της Γερμανικής Δημοκρατίας. Δεκάδες χιλιάδες εργάτες που ήταν συγκεντρωμένοι από κάτω απάντησαν με χειροκροτήματα, φωνές και συνθήματα. Η αυτοκρατορία του Κάιζερ είχε μόλις σαρωθεί από την επανάσταση. Η κυβέρνηση είχε περάσει στα χέρια της Αριστεράς και στην καρέκλα του Πρίγκιπα Μαξ, του καγκελάριου του Κάιζερ, καθόταν τώρα ο Φρίντριχ Εμπερτ, ο γραμματέας του SPD.

Το τελευταίο πράγμα, όμως, που θα ήθελαν οι ηγέτες του SPD που κατελάμβαναν τώρα τις υπουργικές θέσεις ήταν να δούνε το αστικό κράτος να μετατρέπεται σε ερείπια. Ακριβώς το αντίθετο ήθελαν: ο πραγματικός τους στόχος ήταν να σώσουν τον γερμανικό καπιταλισμό από την απειλή της επανάστασης που μαινόταν εδώ και μέρες σε ολόκληρη τη χώρα. Στο τέλος τα κατάφεραν - αφού πρώτα επιστράτευσαν όλα τα όπλα των αστών: την συκοφαντία, την λογοκρισία, την καταστολή, τις δολοφονίες, τις σφαγές. Ενα από τα πρώτα θύματα αυτής της πολιτικής ήταν και η ίδια η Ρόζα Λούξεμπουργκ: δολοφονήθηκε τον Γενάρη του 1919, στην σφαγή της "Εξέγερσης του Σπάρτακου" με ένα θανάσιμο χτύπημα στο κεφάλι. Υστερα το πτώμα της ρίχτηκε σε ένα κανάλι. Μαζί της δολοφονήθηκαν εκείνες τις ημέρες εκατοντάδες σύντροφοί της -και χιλιάδες εξεγερμένοι εργάτες.

Και όμως, λίγα μόνο χρόνια πριν το SPD, το κόμμα του Εμπερτ και του Σάιντεμαν, θεωρείτο, παγκόσμια, το "διαμάντι" του εργατικού κινήματος. Ανάμεσα στα ιδρυτικά του μέλη ήταν ο ίδιος ο Ενγκελς, ο σύντροφος και πιο στενός συνεργάτης του Μαρξ. Την εποχή της Ρόζας το κόμμα είχε πάνω από ένα εκατομμύριο μέλη, εξέδιδε ενενήντα καθημερινές εφημερίδες, απασχολούσε εκατοντάδες επαγγελματικά στελέχη, είχε μαζική επιρροή μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και έπαιρνε πάνω από 4 εκατομμύρια ψήφους στις εκλογές. Στις εκδηλώσεις, τα άρθρα και τις προκηρύξεις οι ηγέτες του SPD δεν παρέλειπαν ποτέ να αναφερθούν στον Μαρξ ή την προοπτική του σοσιαλισμού. Στην πραγματικότητα, όμως, πίσω από τα μεγάλα λόγια κρυβόταν ένας φοβερός συντηρητισμός: η ηγεσία του SPD είχε ουσιαστικά συνθηκολογήσει με τον καπιταλισμό.

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ είχε συγκρουστεί από παλιά με αυτόν τον συντηρητισμό της ηγεσίας του SPD. Η Ρόζα γεννήθηκε το 1871 στο Ζαμόσκ, μια μικρή κωμόπολη της Πολωνίας. Στα δεκαέξι της εντάχθηκε στην επαναστατική οργάνωση Proletariat -και μπήκε, όπως ήταν φυσικό, στο στόχαστρο της αστυνομίας. Δυο χρόνια αργότερα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Πολωνία. Πήγε στην Ελβετία και ύστερα στην Γερμανία -όπου εντάχθηκε στο SPD.

Η πρώτη της μεγάλη σύγκρουση ήταν ενάντια στις μεταρρυθμιστικές ιδέες του Εντουαρντ Μπέρνσταϊν. Ο Μπέρνσταϊν δημοσίευσε το 1896 μια σειρά από άρθρα στα οποία υποστήριζε ότι η επανάσταση είναι πια "ξεπερασμένη". Ο καπιταλισμός, έλεγε, έχει αλλάξει ριζικά από την εποχή του Μαρξ. Οι ανώνυμες εταιρίες έχουν καταργήσει την παλιά έννοια του "αφεντικού". Χάρη στις πιέσεις των συνδικάτων η εκμετάλλευση τείνει να εκμηδενιστεί, ενώ το βιοτικό επίπεδο των εργατών έχει ανέβει κατακόρυφα. Οι οικονομικές κρίσεις που μάστιζαν παλιότερα το "ανώριμο" σύστημα έχουν εξαλειφθεί. Η απόσταση ανάμεσα στον καπιταλισμό και τον σοσιαλισμό, συμπέραινε ο Μπέρνσταϊν, έχει σχεδόν εξαλειφθεί. Το μόνο που θα χρειαζόταν ήταν να επιταχυνθούν και να διευρυνθούν οι μεταρρυθμίσεις.

Πρόσοψη

Η Ρόζα απάντησε στον Μπέρνσταϊν με ένα βιβλίο -που έμεινε στην ιστορία- με τον τίτλο "Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;". Το βιβλίο ήταν καταπέλτης. Ο καπιταλισμός, έλεγε η Ρόζα, έχει γίνει, πίσω από την πρόσοψη της ευημερίας, ακόμα πιο άγριος και επικίνδυνος από ότι στην εποχή του Μαρξ. Οι ανώνυμες εταιρείες, τα καρτέλ κι οι συγχωνεύσεις οξύνουν αντί να αμβλύνουν τις αντιφάσεις του. Ακόμα χειρότερα η δημιουργία όλων αυτών των τεράστιων επιχειρήσεων τείνει να μεταφέρει τους ανταγωνισμούς έξω από τα εθνικά σύνορα.

Η άποψή της αυτή επιβεβαιώθηκε με τον πιο τραγικό τρόπο τον Αύγουστο του 1914, όταν ο ανταγωνισμός για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις αγορές των αποικιών κατέληξε στο Α' Παγκόσμιο Πόλεμο -στο μεγαλύτερο σφαγείο της μέχρι τότε ιστορίας. Η ανθρωπότητα, όπως έλεγε η Ρόζα, "κατρακυλούσε πίσω στην βαρβαρότητα".

Στην μπροσούρα που έγραψε το 1915 με το ψευδώνυμο Γιούνιους η Ρόζα περιγράφει με τα πιο σκοτεινά λόγια αυτή την αστική κοινωνία που βυθιζόταν στη βαρβαρότητα του παγκόσμιου πόλεμου. "Λασπωμένη, ατιμασμένη, βουτηγμένη μέσα στο ίδιο της το αίμα, στάζοντας πύον: να πως παρουσιάζεται η αστική κοινωνία, να ποιο είναι το αληθινό της πρόσωπο. Δεν είναι πια όπως άλλοτε που φτιασιδωμένη και φορώντας το πέπλο της εντιμότητας επιδιδόταν στην κουλτούρα και στη φιλοσοφία, στην ηθική και στην τάξη, στην ειρήνη και το δίκαιο. Τώρα μοιάζει με άγριο ζώο που χορεύει την σάμπα της αναρχίας και σπέρνει τη χολέρα στον πολιτισμό και την ανθρωπότητα. Η αστική κοινωνία φανερώνεται ολόγυμνη, έτσι όπως πραγματικά είναι".

Η σοσιαλδημοκρατία, όμως, είχε το δικό της μερίδιο ευθύνης. Και δεν ήταν καθόλου μικρό. Τον Αύγουστο του 1914, όταν ξέσπασε ο Α' Παγκόσμος Πόλεμος οι ηγέτες του SPD ξέχασαν ξαφνικά όλες τους τις αντιπολεμικές διακηρύξεις και συντάχθηκαν στο πλευρό της αστικής τάξης. Το ίδιο ακριβώς έκαναν και οι περισσότεροι ηγέτες των αριστερών κομμάτων στις άλλες εμπόλεμες χώρες. Η κραυγή του Κομμουνιστικού Μανιφέστου "Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε" αντικαταστάθηκε από τα πατριωτικά εμβατήρια που καλούσαν τους εργάτες να σφάξουν τα αδέρφια τους από τις "εχθρικές χώρες". Το γερμανικό κοινοβούλιο ενέκρινε, με τις ψήφους και του SPD, σχεδόν ομόφωνα τις πολεμικές δαπάνες. Μόνο ένας βουλευτής έσπασε την κομματική πειθαρχία και ψήφισε ενάντια -ο Καρλ Λήμπκνεχτ, στενός συνεργάτης της Ρόζας.

Η προδοσία της Σοσιαλδημοκρατίας δεν ήταν "στιγμιαία". Ηταν η αναπόφευκτη συνέχεια της πολιτικής της συνθηκολόγησης που είχε υιοθετήσει όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η Σοσιαλδημοκρατία είχε εγκαταλείψει την προσπάθεια της ανατροπής του καπιταλισμού σαν "αναχρονιστική" και είχε, επιλέξει αντί για αυτό, τον δρόμο των "μεταρρυθμίσεων" που υποτίθεται ότι θα μετέτρεπαν αργά κι σταθερά τον καπιταλισμό σε ένα ολοένα και καλύτερο σύστημα. Ο πόλεμος διέλυε τώρα όλες αυτές τις αυταπάτες. Στην πραγματικότητα, έλεγε η Ρόζα, η Σοσιαλδημοκρατία είχε με αυτόν τον τρόπο βάλει την υπογραφή της στο κατρακύλισμα της ανθρωπότητας πίσω στην βαρβαρότητα. Γιατί, όπως έλεγε ο Ενγκελς

"Η αστική κοινωνία βρίσκεται μπροστά σε ένα δίλημμα: ή πέρασμα στον σοσιαλισμό ή ξανακατρακύλισμα της ανθρωπότητας στη βαρβαρότητα." Η πραγματική επιλογή δεν ήταν ανάμεσα σε δυο διαφορετικούς δρόμους προς τον σοσιαλισμό -έναν γρήγορο, βίαιο, επαναστατικό και έναν ήπιο, αργό και μεταρρυθμιστικό. Η πραγματική επιλογή ήταν ανάμεσα στον σοσιαλισμό και την βαρβαρότητα -την επαναστατική ανατροπή ή την καταστροφή που φέρνουν στο τέλος της διαδρομής πάντα οι αντιφάσεις του καπιταλισμού.

Το 1914 η Ρόζα Λούξεμπουργκ, ο Καρλ Λήμπκνεχτ, η Κλάρα Τσέτκιν ο Φράντς Μέρινγκ και μερικοί ακόμα σύντροφοί τους έφτιαξαν τον "Σπάρτακο" -μια ομάδα αντιπολίτευσης της ηγεσίας μέσα στο SPD. Το καθεστώς τους κυνήγησε άγρια. Η Ρόζα κλείστηκε στις φυλακές. Ο Λήμπκνεχτ στάλθηκε στο μέτωπο. Υστερα τον συνέλαβαν και αυτόν.

Πορείες

Ο πατριωτικός πυρετός, όμως, δεν κράτησε. Οπως έγραφε ένας ιστορικός της εποχής εκείνης: "Το 1915 υπήρχαν και πάλι πορείες στους δρόμους. Αλλά δεν ήταν οι πατριωτικές πορείες του Αυγούστου του 1914. Το κλίμα εκείνο είχε εξανεμιστεί. Ο κόσμος δεν έψαχνε πια για κατασκόπους. Εψαχνε για ψωμί". Τον χειμώνα του 1915-16 ξέσπασαν ταραχές ανάμεσα σε πεινασμένους εργάτες και την αστυνομία. Και το ίδιο έγινε την επόμενη χρονιά. Πενήντα πέντε χιλιάδες εργάτες συγκεντρώθηκαν έξω από το δικαστήριο την ημέρα που δικαζόταν ο Λήμπκνεχτ. Τον Δεκέμβρη του 1915 19 βουλευτές του SPD ένωσαν την φωνή τους μαζί με τους "σπαρτακιστές" ενάντια στις πολεμικές δαπάνες. Λίγο αργότερα το ίδιο το SPD διασπάστηκε πάνω στο ζήτημα του πολέμου. Στο μεταξύ οι εργάτες είχαν αρχίσει να απαντάνε στις "θυσίες" με απεργίες.

Τον Δεκέμβρη του 1918 ο Σπάρτακος μετατράπηκε σε ξεχωριστό κόμμα. Ο στόχος του νέου "Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας", όπως ονομάστηκε, ήταν να οδηγήσει το γερμανικό προλεταριάτο στη τελειωτική νίκη -με τον ίδιο τρόπο που οι Μπολσεβίκοι είχαν οδηγήσει το 1917 την Ρώσικη εργατική τάξη στον Κόκκινο Οκτώβρη. Αλλά δεν πρόλαβε. Τον Γενάρη του 1919 η ηγεσία του SPD ολοκλήρωσε την προδοσία της, οργανώνοντας την καταστολή της εξέγερσης του Βερολίνου -που έμεινε στην ιστορία σαν η "Εξέγερση του Σπάρτακου" και την δολοφονία της Ρόζας και του Λήμπκνεχτ. Και ύστερα συνέχισε να παίζει αυτόν τον φρικιαστικό ρόλο της "σταθεροποίησης του καπιταλισμού" μέχρις ότου ο "κίνδυνος του Μπολσεβικισμού" είχε πια εξαλειφθεί.

Το τι ακολούθησε το ξέρουμε πολύ καλά: αντί για την "ομαλότητα" ήρθε ο ναζισμός, η παράδοση της εξουσίας από τους αστούς στον Χίτλερ, το Ολοκαύτωμα, ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, τα εκατομμύρια των νεκρών, η μετατροπή της Γερμανίας και ολόκληρης της Ευρώπης σε ένα σωρό από ερείπια. Η απόλυτη βαρβαρότητα, δηλαδή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση..

Πόλη ....

Τηλέφωνο ....

Σωματείο - Σύλλογος.........................

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36)
Το ενιαίο μέτωπο - Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Αλσος 7.30μμ
Η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Γρηγόρης 7.30μμ
Λένιν
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Εδεσμα 7.30μμ
Το ενιαίο μέτωπο - Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
67 χρόνια απο την δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Γαρδένια 8μμ
67 χρόνια απο την δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9 Δημαρχείο 8μμ
6 χρόνια απο τις 11 Σεπτέμβρη: Το αντιπολεμικό κίνημα και η ήττα των αμερικανών στο Ιράκ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
6 χρόνια απο τις 11 Σεπτέμβρη: Το αντιπολεμικό κίνημα και η ήττα των αμερικανών στο Ιράκ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 23/9 7μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής

ΙΛΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 23/9 7μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής

Στις σχολές..

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 6/9 Κέντρο Νέων 6μμ
Στις εκλογές στις 16 Σεπτέμβρη στηρίζουμε ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΦΛΣ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 6/9 Κέντρο Νέων 6μμ
Στις εκλογές στις 16 Σεπτέμβρη στηρίζουμε ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α
Ομιλήτρια: Νεκταρία Σοφοκλέους

ΤΕΙ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 6/9 Κέντρο Νέων 6μμ
Στις εκλογές στις 16 Σεπτέμβρη στηρίζουμε ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α
Ομιλητής: Νίκος Σκιαδάς

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ιδέες για να αλλάξουμε τον κόσμο!

Φειδίου 14-16
(Πίσω από Τιτάνια-Ρεξ) τηλ. 210 5247584

Εξορμήσεις στις σχολές

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ φουαγιέ 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 6/9
ΑΘΗΝΑ
ΝΟΜΙΚΗ Λέσχη (Ιπποκράτους 15) 12μες
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Λέσχη 12μες

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9
ΑΘΗΝΑ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 12μες

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Σοσιαλισμός από τα ΚΑτΩ

- *Γάζα - Νίκη της Αντίστασης*
- *Αφιέρωμα: Σοσιαλισμός στον 21ο αιώνα*
  Βενεζουέλα, Κούβα, Οκτωβριανή Επανάσταση, Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
- *Η Ριζοσπαστική Αριστερά & οι εκλογές*

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138, Κάτω Πετράλωνα 6974601057, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Κεραμεικός 6972231125, Κουκάκι 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6972201618, Ν.Σμύρνη 6972245308, Π. Φάληρο 6977249308, Ιλίσια-Ζωγράφου 6948266294, Καλλιθέα 6992287187, Μοσχάτο 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πέυκη 6972327931, Μεταμόρφωση 6949922269, Χαλάνδρι 6972238651, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Αγ. Παρασκευή 6945125154, Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια 6932458155, Ν. Ηράκλειο 6947777158,

ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, Καματερό 6945677808, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6936742881, Αιγάλεω 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6936926038, Καλλίπολη 6934052292, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811,

ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9
ΠΕΥΚΑΚΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 5.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 6/9
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ πλατεία ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μαρκετ ΙΝ 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλ.Λαού 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 5.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
Κ.ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λαϊκή 11πμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περιβολάκι (Νεοσετ) 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 6.30μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 5.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7μμ
ΧΑΝΙΑ
Πλατεία Αγοράς 7.30μμ
ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Όλγας 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/9
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 2μμ
ΜΟΣΧΑΤΟ σταθμός ΗΣΑΠ 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 10.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ λαϊκή πλ.Σπάθα 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ πολυκατοικίες (οδός Αφροδίτης) 6μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Εμπορικό Κέντρο Mall 10πμ
ΠΟΛΥΓΩΝΟ πολυκατοικίες 6.30μμ
ΑΓ.ΠΑΥΛΟΣ πολυκατοικίες 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 5.30μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 9/9
ΕΞΑΡΧΕΙΑ πολυκατοικίες Νεάπολη 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ πολυκατοικίες 11.30πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ πολυκατοικίες 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πολυκατοικίες (οδός Ευφρονίου) 11.30πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ πολυκατοικίες (οδός Αγ.Κωνσταντίνου) 11.30πμ
ΚΑΡΕΑΣ εργατικές πολυκατοικίες 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πολυκατοικίες Ν.Ζωής 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πολυκατοικίες Κουντουριώτικα 6μμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 10/9
ΣΥΝΤΑΓΜΑ σταθμός Μετρό 7πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ

ΤΡΙΤΗ 11/9
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ λαϊκή 9πμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ.Ηρώων 7μμ

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

ΓΑΡΙΒΑΛΔΙ

ένας Τσε Γκεβάρα στον 19ο αιώνα

Ο Γκαριμπάλντι ήταν ο εθνικός ήρωας ο οποίος ηγήθηκε του κινήματος που ένωσε την Ιταλία στα μέσα του 19ου αιώνα. Η Ιταλία έγινε ενιαίο κράτος μόνο στα χρόνια μεταξύ 1859 και 1871. Πριν, ήταν ένα μωσαϊκό από διαφορετικά κράτη.

"Εμείς οι Ιταλοί λατρεύουμε τον Γκαριμπάλντι, από την κούνια μάς μαθαίνουν να τον θαυμάζουμε", έγραφε ο μεγάλος ιταλός μαρξιστής Αντόνιο Γκράμσι. "Αν κάποιος ρωτήσει ιταλούς νέους σε ποιον θα ήθελαν να μοιάσουν, η συντριπτική πλειονότητα σχεδόν σίγουρα θα διάλεγε τον ξανθό αυτό ήρωα".

Οι κατακτήσεις του Γκαριμπάλντι τον έκαναν διεθνή ήρωα στη διάρκεια της ζωής του. Γεννήθηκε πριν από 200 χρόνια στη Νίκαια, που τότε ήταν ιταλο-γαλλική περιοχή και ήταν γιος ενός ψαρά. Οπως πολλοί άνθρωποι στην Ευρώπη της εποχής, ο Γκαριμπάλντι βίωνε τη βάρβαρη κυριαρχία μιας ξένης δύναμης. Ομως οι ντόπιοι αντίπαλοι αυτής της ξένης κυριαρχίας συχνά δεν ήταν και πολύ καλύτεροι.

Ηταν συνήθως αριστοκράτες και μεγαλοεπιχειρηματίες, τελείως αδιάφοροι σε σχέση με τη δημοκρατία ούτε και με το να βελτιώσουν τις ζωές των εργαζόμενων. Ως νέος ο Γκαριμπάλντι βρισκόταν κοντά σε ένα μυστικό κίνημα γνωστό ως "La Giovine Italia" "Η νέα Ιταλία". Ηγέτης του κινήματος ήταν ο Τζουζέπε Ματσίνι. Πίστευε στην επαναστατική δράση που θα ένωνε την Ιταλία ως δημοκρατία και όχι ως μοναρχία. Ομως είναι πάντα δύσκολο να χτιστεί ένα μαζικό κίνημα μέσα σε δικτατορία, και η πρώτη εμπειρία ένοπλης εξέγερσης για τον Γκαριμπάλντι, στη Γένοβα το 1834, κατέληξε σε θλιβερή αποτυχία.

Την επόμενη χρονιά, ο Γκαριμπάλντι έφυγε για τη Νότια Αμερική, όπου πέρασε τα επόμενα 13 χρόνια παίρνοντας μέρος σε μια σειρά από εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Νέα από τα κατορθώματά του άρχισαν να επιστρέφουν στην Ιταλία, όπου απέκτησε φήμη ως "ο ήρωας των δύο κόσμων".

Η χρονιά 1848 ήταν σημείο καμπής για τους λαϊκούς αγώνες σε ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς ξεσπούσε η μία εξέγερση μετά την άλλη ενάντια σε μισητούς ηγεμόνες. Αυτή η πανευρωπαϊκή εξέγερση ξεκίνησε στη Σικελία. Ο Καρλ Μαρξ σημείωνε τότε: "Η αιματηρή εξέγερση του κόσμου στο Παλέρμο επηρέασε την παραλυμένη μάζα του λαού σαν ηλεκτρικό σοκ και ξαναξύπνησε τις μεγάλες επαναστατικές μνήμες και τα πάθη".

Στη Βόρεια Ιταλία ο καταλύτης ήταν η επανάσταση στην Αυστρία και η πτώση του ηγεμόνα της, του πρίγκιπα Μέτερνιχ. Ο αυστριακός στρατός είχε υπό την κατοχή του τη βόρεια Ιταλία και πολλοί στρατιώτες άρχισαν να λιποτακτούν. Τέσσερις μέρες μετά την πτώση του Μέτερνιχ, ξέσπασε εξέγερση στο Μιλάνο. Οι φτωχοί και οι χωρικοί υποστήριξαν το κίνημα, καθώς είχαν υποφέρει από την επιστράτευσή τους στον αυστριακό στρατό και από τη βαριά φορολόγηση προς την αυστριακή αυτοκρατορία. Την επιστράτευση οι γαιοκτήμονες μπορούσαν να τη γλιτώσουν αν πλήρωναν.

1860: Ο κόσμος πανηγυρίζει την πορεία του Γαριβάλδι στο κέντρο της Νάπολης

Ολόκληρη η Ευρώπη σε λίγο ήταν εξεγερμένη. Οπως έγραφε ο Μαρξ: "Κάθε φορά που έρχεται ταχυδρομείο, έρχεται και μια φρέσκια αναφορά επανάστασης, τώρα από την Ιταλία, τώρα από τη Γερμανία, τώρα από το πιο μακρινό νότιοανατολικό άκρο της Ευρώπης, κι έτσι διατηρείται συνολικά ο ενθουσιασμός του λαού".

Ενα από τα πιο ψηλά σημεία που έφτασε το επαναστατικό κίνημα ήταν η Δημοκρατία της Ρώμης, που ανακηρύχθηκε στη Ρώμη τον Ιανουάριο του 1849. Οχι μόνο εναντιώθηκε στη μοναρχία, αλλά ήταν υπέρ ενός δίκαιου συστήματος φορολογίας. Εμοιαζε παρόμοια με τη γαλλική επανάσταση του 1789, μέχρι και στο φύτεμα "δέντρων της ελευθερίας".Είχε εν τω μεταξύ γίνει μια νέα επανάσταση στη Γαλλία τον περασμένο Ιούνη. Οπως σημείωνε ο Μαρξ: "Η επανάσταση της Ρώμης ήταν μια επίθεση στην ιδιοκτησία και στην αστική κυριαρχία τρομερή όσο και η επανάσταση του Ιούνη [στη Γαλλία]".

Ομως η επανάσταση στη Γαλλία είχει ηττηθεί, κι έτσι "η επανεγκαθίδρυση της αστικής κυριαρχίας στη Γαλλία απαιτούσε την αποκατάσταση της κυριαρχίας του Πάπα στη Ρώμη". Οι ριζοσπαστικές ιδέες είχαν ήδη κυριαρχήσει στη Βενετία και τη Φλωρεντία. Αυτός ήταν ένας ακόμη λόγος ώστε 6.000 γαλλικά στρατεύματα να επιτεθούν στους ριζοσπάστες που είχαν τη Ρώμη στον έλεγχό τους. Εχοντας μόλις επιστρέψει από τη Νότια Αμερική, ο Γκαριμπάλντι ηγήθηκε εθελοντών από την εργατική τάξη σε μια ηρωική υπεράσπιση της πόλης για τρεις μήνες, ώσπου 20.000 επαγγελματίες στρατιώτες τελικά τους τσάκισαν.

Οι ιταλοί Δημοκράτες είχαν ηττηθεί για άλλη μια φορά από ισχυρές ξένες δυνάμεις. Ομως εκεί που είχαν τις μεγαλύτερες επιτυχίες ήταν σε περιοχές όπου η εργατική τάξη είχε πάρει μέρος στον αγώνα. Οι εργάτες έβλεπαν πως πολεμάνε για κάτι πολύ πιο σημαντικό από μια σημαία. "Ο Ούγγρος, ο Πολωνός, ο Ιταλός δεν θα είναι ελεύθεροι όσο ο εργάτης παραμένει σκλάβος", όπως έλεγε ο Μαρξ. Ο Γκαριμπάλντι και ο Ματσίνι κινήθηκαν όμως στην αντίθετη κατεύθυνση. Προσπάθησαν να σπάσουν το δεσμό ανάμεσα στην εθνική ανεξαρτησία και την πολιτική ισότητα.

Ενώθηκαν με τους εθνικιστές στο Πεδεμόντιο, στο Βορρά, των οποίων οι ηγέτες ήθελαν να κάνουν συμμαχία με τη Γαλλία για να διώξουν τους Αυστριακούς μόνο από τη βόρεια Ιταλία. Ο κόμης Καβούρ, πρωθυπουργός του Πεδεμόντιου, παραδέχθηκε ότι ήξερε πολλά περισσότερα για τη νότια Αγγλία παρά για τη νότια Ιταλία. Μάλιστα κάποτε ισχυρίστηκε ότι οι Σικελοί μιλούν αραβικά.

Οποιες και αν ήταν οι προτιμήσεις του, ο Καβούρ χρειαζόταν τον Γκαριμπάλντι και για τις στρατιωτικές του ικανότητες και για τη δημοφιλία του. Οταν ο Γκαριμπάλντι έκανε έκκληση για εθελοντές, ο κόσμος ερχόταν τρέχοντας. Μετά από μια σειρά εντυπωσιακές νίκες κατά των Αυστριακών στο Βορρά, ο Γκαριμπάλντι πήρε την άδεια να πάει τον Απρίλη του 1860 στη Σικελία που βρισκόταν ήδη σε εξέγερση. Εφυγε με μόλις χίλιους άνδρες, και υπάρχει από τότε μια υποψία ότι ο Καβούρ τον έστειλε παραπλανώντας τον, περιμένοντας να σκοτωθεί.

Ομως στη Σικελία ο Γκαριμπάλντι πέτυχε μια συντριπτική νίκη ενάντια σε έναν από τους ισχυρότερους στρατούς της Ευρώπης. Οι εξεγερμένοι αναγκάστηκαν να χρησιμοποιήσουν ανορθόδοξες τακτικές σε διάφορες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα να επιτίθενται στον εχθρό με τις ξιφολόγχες, μιας και τα τουφέκια ήταν πολύ παλιά και αναξιόπιστα.

Οπως και το 1848, η νίκη των εξεγερμένων έγινε εφικτή επειδή οι χωρικοί ξεσηκώθηκαν σε όλη τη Σικελία ενάντια στους γαιοκτήμονες και ενώθηκαν με τον Γκαριμπάλντι. Ομως από πολλές απόψεις, ήταν επανάσταση διαφορετικού τύπου από το 1848, το οποίο ήταν μια προσπάθεια "επανάστασης από τα κάτω". Παρόλο που κάποιο μέρος της γης μοιράστηκε στους χωρικούς, όταν κάποιοι χωρικοί πήγαν παραπέρα κάνοντας επιθέσεις στους γαιοκτήμονες και καταλαμβάνοντας τη γη τους, οι δυνάμεις του Γκαριμπάλντι κατέστειλαν αδυσώπητα τέτοιες πράξεις.

Η πετυχημένη εκστρατεία του Γκαριμπάλντι στην ηπειρωτική Ιταλία συνέχισε να του εξασφαλίζει δημοφιλία και ανάγκασε το Πεδεμόντιο να αποδεχθεί ότι ολόκληρη η χερσόνησος θα ενωθεί. Ομως αυτή η ιταλική ενοποίηση ήταν μια "επανάσταση από τα πάνω" και σταμάτησε στα μισά του δρόμου. Ο Γκράμσι την ονόμασε "παθητική επανάσταση".

Οπως θα έγραφε πολλά χρόνια μετά, ο συνεργάτης του Μαρξ, Φρίντριχ Ενγκελς: "Η αστική τάξη, που πήρε την εξουσία στη διάρκεια και μετά την εθνική απελευθέρωση, ούτε μπορούσε, ούτε ήθελε να ολοκληρώσει τη νίκη της. "Δεν διέλυσε τα υπολείμματα του φεουδαλισμού, ούτε αναδιοργάνωσε την εθνική παραγωγή στη βάση ενός σύγχρονου αστικού μοντέλου".

Ο Γκαριμπάλντι δεν ήθελε τίποτα σε αντάλλαγμα για τις τεράστιες επιτυχίες του. Απαρνήθηκε κάθε τιμή και κάθε οικονομική επιβράβευση. Παρόλο που αργότερα έδωσε μάχη για να επιτραπεί στη Ρώμη και τη Βενετία να ενταχθούν στο νέο έθνος της Ιταλίας, ουσιαστικά αποσύρθηκε σε ένα μικρό νησί ανοιχτά της Σαρδηνίας. Ούτε καν ο Αβραάμ Λίνκολν δεν μπόρεσε να τον δελεάσει, όταν του πρόσφερε θέση υψηλής διοίκησης στις δυνάμεις των Βορείων στη διάρκεια του αμερικάνικου εμφύλιου.

Οσο γερνούσε ο Γκαριμπάλντι, τα όρια της "επανάστασης από τα πάνω" στην οποία είχε ηγηθεί, γίνονταν ξεκάθαρα. Στο νότο ο κόσμος αντιστεκόταν στους νέους φόρους που έμπαιναν σε καταναλωτικά αγαθά όπως το αλάτι και ο καπνός για να χρηματοδοτηθεί ο Κριμαϊκός Πόλεμος, όπως αντιστεκόταν και στη στρατολόγηση. Σε πολλές περιοχές υπήρξαν πραγματικές εξεγέρσεις, με ένοπλες ομάδες να επιτίθενται στο στρατό και να ληστεύουν οπουδήποτε και οτιδήποτε μπορούσαν. Πάνω από 100 χιλιάδες πεδεμοντιακά στρατεύματα στάλθηκαν για να καταστείλουν το Νότο καταστρέφοντας χωριά. Ο κόσμος τους αντιμετώπιζε σαν ξένο στρατό κατοχής. Η Ιταλία γεννήθηκε ως "μπάσταρδο κράτος", σύμφωνα με τον Γκράμσι.

Η ζωή του Γκαριμπάλντι μας μεταφέρει σήμερα και ελπίδα αλλά και προειδοποίηση. Από τη Λατινική Αμερική μια σειρά χαρισματικοί ηγέτες έχουν κάνει την εμφάνισή τους στην παγκόσμια σκηνή. Ως τώρα δεν έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση "επανάστασης από τα κάτω" και οι συντηρητικές δυνάμεις που τους αντιπολιτεύονται μπορούν ακόμη να βγουν νικήτριες αν η επαναστατική διαδικασία δεν βαθύνει.

Ομως κάποιοι ήρωες και ηγέτες είναι πηγή έμπνευσης. Ο,τι ήταν ο Τσε Γκεβάρα για τον 20ο αιώνα, ήταν ο Γκαριμπάλντι για τον 19ο. Πέθανε, άφραγκος αλλά ακόμη ήρωας, το 1882.

Τομ Μπίαν, από την εφημερίδα Sosialist Worker

ΤΟ ΝΕΟ “ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ”

Η Συνθήκη που φοβάται να πει το όνομά της

Μια από τις λίγες, γνήσια δημοκρατικές στιγμές των προηγούμενων χρόνων ήρθε το Μάη και τον Ιούνη του 2005 όταν στα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία καταψηφίστηκε το Ευρωσύνταγμα.

Το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων ήταν προϊόν μεγάλων μαζικών κινημάτων που αμφισβήτησαν την σχεδόν ομόφωνη υποστήριξη στο Ευρωσύνταγμα από το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο στην Ευρώπη. Επίσης, σε μεγάλο βαθμό, επικεφαλής αυτών των κινημάτων βρέθηκε η ριζοσπαστική αριστερά γιατί το Ευρωσύνταγμα θα ενσωμάτωνε τον νεοφιλελευθερισμό στην «πολιτική αρχιτεκτονική» της ΕΕ.

*Γράφει ο **Αλεξ Καλλίνικος***

Αυτή η «εισβολή» της δημοκρατίας προκάλεσε πολλούς πονοκεφάλους στις ευρωπαϊκές ελίτ. Γι' αυτό το λόγο η τελευταία Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ τον Ιούνη αποφάσισε να επαναφέρει το Ευρωσύνταγμα σαν «Συνθήκη Μεταρρύθμισης» έτσι ώστε να μην χρειαστεί να μην τεθεί πουθενά υπό την έγκριση της λαϊκής ψήφου.

Ισως σκεφτείτε ότι η όλη αυτή διαδικασία θα είναι κάπως δυσάρεστη για την βρετανική κυβέρνηση. Στο κάτω-κάτω, ήταν η δέσμευση του Τόνι Μπλερ να κάνει δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα αυτό που ανάγκασε τον Ζακ Σιράκ, πρόεδρο τότε της Γαλλίας, να κάνει το ίδιο, με καταστροφικά αποτελέσματα για τον Σιράκ.

Αυτή την πολιτική επαναβεβαίωνε το εκλογικό μανιφέστο του Εργατικού Κόμματος το 2005. Ομως, ο Γκόρντον Μπράουν έχει κάνει σαφές ότι δεν θα γίνει κανένα δημοψήφισμα για την «Συνθήκη Μεταρρύθμισης».

Το πρόσχημα που χρησιμοποιείται είναι ότι η Συνθήκη Μεταρρύθμισης είναι διαφορετική από το Ευρωσύνταγμα. Ομως, αυτά είναι ανοησίες. Τα δυο κείμενα προβλέπουν τις ίδιες ακριβώς αλλαγές στις υπάρχουσες δομές της ΕΕ. Οπως δήλωσε ο Βαλερί Ζισκάρ ντ Εστέν, ο αρχιτέκτονας του Ευρωσυντάγματος: «Μ' αυτόν τον τρόπο οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις φέρνουν μερικές διακοσμητικές αλλαγές στο Ευρωσύνταγμα για να το κάνουν πιο ευκολοχώνευτο.»

Στην πραγματικότητα από κάποιες απόψεις η Συνθήκη Μεταρρύθμισης είναι ακόμα χειρότερη, όπως δείχνει και μια νέα ανάλυσή της από τον Πιέρ Καλφά του ATTAC. Για παράδειγμα, το Ευρωσύνταγμα δεν περιείχε καμιά αναφορά στο Χριστιανισμό, παρά την έντονη εκστρατεία πιέσεων της Καθολικής Εκκλησίας.

Ισλαμοφοβία

Ομως, η Συνθήκη Μεταρρύθμισης επικαλείται τη «θρησκευτική κληρονομιά» της Ευρώπης. Είναι διπλά εξοργιστικό. Καταρχήν, υποσκάπτει την αρχή του διαχωρισμού της εκκλησίας από το κράτος που πρέπει να είναι βασική για κάθε κοσμική κοινωνία. Δεύτερον, η επίκληση μιας, στην ουσία, χριστιανικής κληρονομιάς κάνει τους πιστούς άλλων θρησκειών, και πάνω από όλα τους Μουσουλμάνους, πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Αυτό το εδάφιο της Συνθήκης είναι δώρο στην εκστρατεία για τον αποκλεισμό της Τουρκίας από την ΕΕ στην οποία ηγείται ο γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζύ.

Πέρα από τα παραπάνω, ο Καλφά αποδεικνύει λεπτομερώς ότι η Συνθήκη επαναλαμβάνει ότι πρόβλεπε το Ευρωσύνταγμα με σκοπό να κάνει την ΕΕ παγκόσμιο κέντρο του νεοφιλελεύθερου ιμπεριαλισμού δίπλα στις ΗΠΑ. Πηγαίνει ακόμα πιο πέρα από το προηγούμενο κείμενο, απαιτώντας «την σταδιακή κατάργηση όλων των περιορισμών στο παγκόσμιο εμπόριο και στις άμεσες ξένες επενδύσεις». Επανεπιβεβαιώνει ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία δεν υπόκειται σε κανένα δημοκρατικό έλεγχο, θα έχει ως μοναδικό σκοπό της την καταπολέμηση του πληθωρισμού. Ακόμα και η FED, η κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ, έχει ως σκοπό τη διατήρηση της πλήρους απασχόλησης.

Η Συνθήκη Μεταρρύθμισης, όπως και το Ευρωσύνταγμα, δίνει το δικαίωμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που δεν εκλέγεται από κανέναν, να επιβάλει την ιδιωτικοποίηση όλων των δημόσιων υπηρεσιών. Επίσης, δένει την ΕΕ στο ΝΑΤΟ και «σε μια νέα ατλαντική συμμαχία». Οι υπογράφοντες τη Συνθήκη δεσμεύονται να διευρύνουν τις στρατιωτικές τους δυνατότητες με σκοπό την πραγματοποίηση περισσότερων αποστολών στο εξωτερικό «ως συνεισφορά στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Τα επιχειρήματα λοιπόν για το γιατί πρέπει να γίνουν δημοψηφίσματα για την Συνθήκη είναι συντριπτικά. Και αυτό μας φέρνει στους πραγματικούς λόγους που ώθησαν την Σύνοδο Κορυφής του Ιούνη να σερβίρει ξανά το Ευρωσύνταγμα με αυτή τη μορφή. Ολα δείχνουν ότι αν η Συνθήκη κριθεί από δημοψηφίσματα, υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες να απορριφτεί σε μια τουλάχιστον χώρα. Για να ισχύσει χρειάζεται την επικύρωση και από τις 27 χώρες-μέλη της ΕΕ.

Γι' αυτό το λόγο ξεσηκώνεται κατακραυγή απέναντι στην απόρριψη του δημοψηφίσματος από τον Γκόρντον Μπράουν. Η αλήθεια είναι ότι είναι λίγο στριμωγμένος γιατί τηρώντας αυτή τη στάση διατρέχει το κίνδυνο να προκαλέσει την οργή των ΜΜΕ του Μέρντοχ και της Ντέηλι Μέηλ, την υποστήριξη των οποίων επιζητά συστηματικά ο Μπράουν.

Ομως, οι κεραυνοί δεν εξαπολύονται μόνο από την ευρωσκεπτικιστική δεξιά. Τέσσερα συνδικάτα διαμαρτυρήθηκαν για την εξαίρεση που απέσπασε για τον εαυτό της η Βρετανία από την ισχύ των πολύ ασθενικών κοινωνικών δικαιωμάτων που περιλαμβάνει η Συνθήκη Μεταρρύθμισης. Μερικοί βουλευτές του Εργατικού Κόμματος, όπως ο πρώην υπουργός Εξωτερικών Κηθ Βαζ, απαιτούν δημοψήφισμα. Ισως αυτό να είναι το σημείο που το «γκελάρισμα» του Μπράουν θα αρχίσει να χάνει τη δυναμική του.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

ΑΘΗΝΑ

Κεντρικό Χαυτεία Σταδίου & Αιόλου
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό
ΠΑΝΟΡΜΟΥ σταθμός Μετρό
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό ΦΙΞ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*
Κ.ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρ. πλατεία (αρχές Φωκίονος)
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βεϊκου
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Τοσίτσα & Πατησίων
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 8μμ*
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ κεντρική πλατεία,
- *Εγκαίνια: ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9 8μμ*
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*
- *Εκδήλωση: ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9 8μμ*
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου
ΕΛΛΗΝΙΚΟ κεντρική πλατεία Σουρμένων
ΓΛΥΦΑΔΑ Αγ.Τρύφωνας
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 7.30μμ*
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως & Εθν.Αντιστάσεως
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 7.30μμ*
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 7.30μμ*
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 7.30μμ*
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ πλατεία ΗΣΑΠ
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 8μμ*
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ πλατεία Σωτήρος
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*
ΦΑΡΟΣ ΨΥΧΙΚΟΥ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ κάτω πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 8μμ*
ΜΑΡΟΥΣΙ πλατεία ΗΣΑΠ
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Κεντρικό Πλατεία Κοραή
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Ακτή Μουτσοπούλου (απέναντι απο carrefour)
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας πλατεία Ταξιάρχη
ΝΙΚΑΙΑ πλατεία Περιβολάκι πλατεία Σπάθα
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλατεία Λαού
ΠΕΡΑΜΑ πλατεία Ηρώων
ΡΕΝΤΗ κεντρική πλατεία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κεντρικό Εγνατία &Αριστοτέλους
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 6.30μμ*
Τσιμισκή & Ναυαρίνου,
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Πάρκο Οσίας Ξένης
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 6.30μμ*
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 7μμ*
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ Πάρκο πλ.Ελευθερίας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Κεντρική πλατεία (Νομαρχία)

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

πλατεία Ελευθερίας

ΧΑΝΙΑ

πλατεία 1866

ΡΕΘΥΜΝΟ

Μοάτσου, δημοτικό πάρκιν

ΠΑΤΡΑ

πλατεία Ολγας

ΒΟΛΟΣ

πεζόδρομος Ερμού (Αγ.Νικόλαος)
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 6.30μμ*

ΛΑΜΙΑ

πλατεία Πάρκου
- *Εγκαίνια: ΣΑΒΒΑΤΟ 8/9 6.30μμ*

ΘΗΒΑ

κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΣΑΒΒΑΤΟ 8/9 7μμ*

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

πλατεία Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Λεωφόρος Δημοκρατίας

Ο ΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ

Κυνηγημένοι απ'τη Βασόρα

Σαν κλέφτης ξαναπήγε ο Μπους στο Ιράκ τη Δευτέρα 3 Σεπτέμβρη, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την τελεταία επίσκεψή του. Η παρουσία του έγινε χωρίς προειδοποίηση, ενώ δεν πήγε καθόλου στην πρωτεύουσα, Βαγδάτη, αλλά μόνο στην επαρχία Ανμπάρ. Δεν πήγε στη Βαγδάτη, είτε γιατί φοβήθηκε την ασφάλειά του, είτε γιατί ήθελε να δείξει ότι οι σχέσεις του με τη σημερινή κατοχική κυβέρνηση βρίσκονται στο τέλος τους. Οποια και αν είναι η εξήγηση, η επίσκεψη Μπους ήταν μια ακόμη απόδειξη ότι τα πράγματα για την κατοχή πάνε όλο και χειρότερα.

Οι εξελίξεις στη Βασόρα είναι η πιο μεγάλη απόδειξη. Οι τελευταίοι 500 βρετανοί στρατιώτες εγκατέλειψαν το Μέγαρο της πόλης, τη μέρα που ο Μπους έφτανε στο Ιράκ. Παρέδωσαν τον έλεγχο της Βασόρας στον ιρακινό στρατό. Τώρα οι 5.500 βρετανοί στρατιώτες, όλοι όσοι βρίσκονται στο Ιράκ, είναι συγκεντρωμένοι στο αεροδρόμιο της Βασόρας, 18 χιλιόμετρα έξω από την πόλη. Για να βγουν από το αεροδρόμιο, χρειάζεται να υπάρξει έκτακτη ανάγκη και είναι υποχρεωμένοι να δεχθούν πρόσκληση από τον ιρακινό στρατό. Επισήμως η κυβέρνηση του **Γκόρντον Μπράουν** λέει ότι οι στρατιώτες θα αρχίσουν το επόμενο διάστημα να επιστρέφουν στη Βρετανία.

Ομως ο επικεφαλής του διεθνούς ρεπορτάζ του BBC παραδέχεται ότι παρά τις φιλότιμες προσπάθειες είναι δύσκολο να μην αναφερθεί η λέξη "ήττα" σε σχέση με την αποχώρηση των Βρετανών. *"Το θέμα είναι ότι δεν είναι σημερινή η ήττα, είναι μια ήττα που συνέβη πριν από μερικά χρόνια. Επρόκειτο για ήττα όταν οι Βρετανοί ήταν τόσο δυσανάλογα λίγοι, τόσο φτωχά εφοδιασμένοι για να αντιμετωπίσουν αυτές τις πολιτοφυλακές που δεν έχουν σταματήσει να πολεμάνε τόσον καιρό. Πρέπει να πούμε ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι πολύ χειρότερα. Υπήρχαν άνθρωποι στο Λευκό Οίκο που έλεγαν πως οι Ιρακινοί θα έπαιρναν στο κυνήγι τους Βρετανούς, πυροβολώντας την ώρα που αποχωρούν".*

Αυτό που περιγράφει ο δημοσιογράφος είναι ότι οι Βρετανοί ποτέ δεν είχαν πραγματικά τον έλεγχο της Βασόρας. Πίσω από τη βιτρίνα της "ηπιας" κατοχής, κρυβόταν το γεγονός ότι οι πολιτοφυλακές των σιιτικών κομμάτων είχαν στα χέρια τους την πόλη. Σήμερα οι περιγραφές κάνουν λένε πως η πολιτοφυλακή του Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ (SCIRI) ελέγχει τους κομάντος του στρατού, ο στρατός του Μάχντι που βρίσκεται υπό την ηγεσία του ριζοσπάστη κληρικού **Μοκτάντα αλ-Σαντρ** ελέγχει την αστυνομία της πόλης ενώ η πολιτοφυλακή του κόμματος Φάδιλα ελέγχει την ασφάλεια των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων.

Πανικός

Οταν το στέλεχος του BBC λέει ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι χειρότερα, λέει καθαρά ότι οι Βρετανοί έφυγαν γιατί ανά πάσα στιγμή θα έπρεπε να φύγουν με το ζόρι και με πολλές απώλειες. Τώρα έχουν συγκεντρωθεί στο αεροδρόμιο, έτοιμοι για τη μεγάλη αποχώρηση.

Η Βασόρα δεν είναι μια οποιαδήποτε πόλη. Είναι ουσιαστικά η οικονομική πρωτεύουσα του Ιράκ. Βρίσκεται μέσα στην πιο πετρελαιοπαραγωγική περιοχή και από το λιμάνι διακινείται ο μεγαλύτερος όγκος πετρελαίου προς τον υπόλοιπο κόσμο. Γι' αυτό και η αποχώρηση των Βρετανών έχει προκαλέσει μεγάλη γκρίνια και κόντρα μεταξύ αμερικάνων και βρετανών στρατηγών. Οι μεν κατηγορούν τους Βρετανούς ότι ποτέ δεν προσπαθησαν σοβαρά να επιβάλουν την τάξη στη Βασόρα. Οι δε κατηγορούν τους Αμερικάνους ότι δημιούργησαν τα πολιτικά προβλήματα και την αστάθεια της κατοχής που πλήρωσαν οι ίδιοι στη Βασόρα.

Οι Αμερικάνοι δηλώνουν έτοιμοι να αναδιατάξουν τα στρατεύματά τους για να καλύψουν και τη Βασόρα σε περίπτωση που υπάρξει πρόβλημα. Κάτι τέτοιο θα είναι το τελικό χτύπημα στη "συμμαχία των προθύμων". Το αντιπολεμικό κίνημα της Βρετανίας δεν εμπιστεύεται τον Γκόρντον Μπράουν, ούτε είναι πρόθυμο να αφήσει την επιστροφή των στρατιωτών όποτε ο στρατός κρίνει απαραίτητο. Στις 8 Οκτώβρη, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στη Βρετανία οργανώνει πανεθνική κινητοποίηση έξω από το Κοινοβούλιο στο Λονδίνο. Είναι η μέρα που επιστρέφουν οι βουλευτές από τις θερινές διακοπές και για "καλή επιστροφή" θα ακούσουν μαζικά το σύνθημα "Φέρτε τα στρατεύματα πίσω τώρα".

Ν.Λ.

ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΞΑΝΑ ΤΟ ΙΡΑΝ

Το ρεπορτάζ των Τάιμς του Λονδίνου την Κυριακή 2 Σεπτέμβρη φέρνει ξανά στην άμεση επικαιρότητα την πιθανότητα αμερικανικής επίθεσης κατά του Ιράν. Οι Τάιμς μεταφέρουν δηλώσεις υψηλόβαθμου στελέχους του Πενταγώνου και κάνουν λόγο για ένα σχέδιο πολέμου τριών ημερών στο οποίο οι ΗΠΑ σκοπεύουν να χτυπήσουν 1.200 ιρανικούς στόχους. Δεν πρόκειται για "χειρουργικά χτυπήματα" κατά των πυρηνικών εγκαταστάσεων αλλά για συνολικό χτύπημα που θέλει να "αφανίσει" ολόκληρο τον ιρανικό στρατό.

Μια ακόμη πηγή των Τάιμς λέει πως μέσα στην κυβέρνηση Μπους, η "θερμοκρασία ανεβαίνει" υπέρ του πολέμου. Αυτό είχε φανεί από κάποιες πρόσφατες κινήσεις. Μέσα στον Αύγουστο υπήρξε η απειλή ότι οι "Φρουροί της Επανάστασης" ένα πολιτικοστρατιωτικό σώμα του Ιράν θα μπει στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων. Ακολούθησε δήλωση του Μπους ότι η Τεχεράνη απειλεί να ρίξει τη Μέση Ανατολή στη σκιά ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος και προειδοποίησε ότι οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους θα αντιμετωπίσουν το Ιράν "πριν είναι πολύ αργά".

Από την άλλη πλευρά, η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας(ΔΕΑΕ), την περασμένη βδομάδα ενημέρωσε ότι η συνεργασία με το Ιράν στο ζήτημα των πυρηνικών πηγαίνει πολύ καλά. Οι Ιρανοί συνεργάζονται με τους επιθεωρητές, ενώ ο ρυθμός εμπλουτισμού του ουρανίου έχει μειωθεί. Αυτές οι πληροφορίες έδιναν τη δυνατότητα σε μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να χαλαρώσουν τον οικονομικό αποκλεισμό σε βάρος του Ιράν.

Η ηγεσία του Ιράν έχει υποσχεθεί να δώσει περισσότερες πληροφορίες για το πυρηνικό της πρόγραμμα τον ερχόμενο Νοέμβρη, συνεχίζοντας τη συνεργασία με την ΔΕΑΕ. Ηδη εμφανίζονται όμως δημοσιεύματα που κάνουν πιθανή μια επίθεση στο Ιράν πριν από το Νοέμβρη. Μεταφέρεται μάλιστα ότι ο **Ντικ Τσένι**, ο αντιπρόεδρος του Μπους, πρότεινε να ξεκινήσουν μαζικές επιθέσεις "τη βδομάδα με τη μέρα της Εργασίας (επίσημη αργία στις ΗΠΑ που φέτος έπεσε στις 3 Σεπτέμβρη)", δηλαδή τη βδομάδα που κυκλοφορεί η εφημερίδα που έχετε στα χέρια σας. Προφανώς ένα τέτοιο σενάριο είναι εξωφρενικό. Είναι γνωστό ότι ο Τσένι είναι, μέσα στην κυβέρνηση Μπους, ο πιο φανατικός εκπρόσωπος της άποψης για επίθεση στο Ιράκ. Υπάρχουν και άλλες τάσεις, με την **Κοντολίζα Ράις** να φαίνεται υπέρμαχος της χρήσης πιο σκληρών μέτρων αποκλεισμού.

Δεν είναι ξεκάθαρο ακόμα αν οι απειλές των τελευταίων βδομάδων είναι πραγματικές ή αν είναι λεονταρισμοί που σκοπό έχουν να κρατήσουν τις εσωτερικές ισορροπίες της κυβέρνησης Μπους. Το σίγουρο είναι ότι η αστάθεια στο Ιράκ ανοίγει όλα τα ενδεχόμενα. Η συμμαχία των κομμάτων που συμμετέχουν στην κατοχική κυβέρνηση της Βαγδάτης μετά την τελευταία κυβερνητική κρίση του Αυγούστου, στηρίζεται πιο πολύ από ποτέ στα κόμματα που έχουν δεσμούς με το Ιράν. Η δύναμη του καθεστώτος της Τεχεράνης μεγαλώνει στην ευρύτερη περιοχή αντί να περιορίζεται. Ο Αχμαντινετζάντ έχει ζητήσει επίσημα να επισκεφτεί τη Βαγδάτη το επόμενο διάστημα και η κυβέρνηση Μάλικι δε φαίνεται διατεθειμένη να αρνηθεί. Η εικόνα του χειρότερου εχθρού των ΗΠΑ στην περιοχή να γίνεται δεκτός με δόξα και τιμή στην κατεχόμενη χώρα δε θα είναι και η καλύτερη για το γόητρο των Αμερικανών. Το αντιπολεμικό κίνημα πρέπει να είναι έτοιμο να αντιμετωπίσει και την πιο ακραία αντιμετώπιση από πλευράς ΗΠΑ σε αυτή την κατάσταση που έχει φύγει από τον έλεγχό τους.

Διαδήλωση στο Βερολίνο για το Αφγανιστάν

Μεγάλη πανεθνική αντιπολεμική διαδήλωση οργανώνεται το Σάββατο 15 Σεπτέμβρη στο Βερολίνο με αίτημα να επιστρέψει τώρα ο γερμανικός στρατός από το Αφγανιστάν. Την πρωτοβουλία έχει πάρει η "Αριστερά - Die Linke", το νέο κόμμα που δημιουργήθηκε πρόσφατα από την ένωση των δύο μεγαλύτερων αριστερών δυνάμεων της χώρας, του WASG και του PDS. Στη διαδήλωση όμως έχουν δηλώσει συμμετοχή δεκάδες αντιπολεμικές επιτροπές από όλη τη χώρα, οι κατά τόπους πρωτοβουλίες του ATTAC και πολλές άλλες οργανώσεις.

Το αντιπολεμικό κίνημα της Γερμανίας αξιοποιεί το γεγονός ότι το Σεπτέμβρη και τον Οκτώβρη στο γερμανικό κοινοβούλιο θα συζητιέται αν θα εγκριθεί η επέκταση της παρουσίας του γερμανικού στρατού στο Αφγανιστάν. Οι χριστιανοδημοκράτες και οι σοσιαλδημοκράτες, τα δύο μεγάλα κόμματα που συμμετέχουν στον μεγάλο κυβερνητικό σχηματισμό της Γερμανίας είναι υπέρ της συνέχισης της γερμανικής συμμετοχής. Οι πρωτοβουλίες της "Αριστεράς" εκφράζουν την πλειοψηφία του κόσμου στη Γερμανία που είναι ενάντια στην κατοχή του Αφγανιστάν.

Στην Ελλάδα, το ζήτημα της συμμετοχής του ελληνικού στρατού στην κατοχή του Αφγανιστάν προσπαθούν να το κρύψουν ακόμα περισσότερο. Ούτε καν αντίστοιχη συζήτηση στη Βουλή, όπως στη Γερμανία, δεν γίνεται. Η πρωτοβουλία του αντιπολεμικού κινήματος στη Γερμανία, δείχνει τα καθήκοντα που έχει το κίνημα και στην Ελλάδα. Οποιος και αν κερδίσει στις εκλογές θα πρέπει να απολογηθεί για ελληνική συμμετοχή στην κατοχή του Αφγανιστάν και να αναγκαστεί να γυρίσει το στρατό πίσω.

εργατικη αλληλεγγυη

Καμιά ψήφο για τη μαύρη δεξαμενή της Δεξιάς

Ο Καρατζαφέρης ποζάρει στις προεκλογικές του γιγαντοαφίσες φορώντας γάντια του μποξ, με τα οποία υποτίθεται ότι δίνει «γροθιά στο κατεστημένο» και σε άλλες μας καλεί να πάμε μαζί του «χέρι-χέρι» γιατί «διαφέρει». Παριστάνει τη ριζοσπαστική δύναμη που τα βάζει με την «πλουτοκρατία και τα μεγάλα τζάκια». Λέει αυτές τις υποκρισίες, τη στιγμή που ο ίδιος δηλώνει επίσημα μια τεράστια περιουσία, πενήντα και παραπάνω ακίνητα έχει στην ιδιοκτησία του. Στην πραγματικότητα, το κόμμα του Καρατζαφέρη, ο ΛΑΟΣ, είναι η ντόπια ποικιλία του Λεπέν στην Ελλάδα και αυτό που του αξίζει είναι το πιο άγριο μαύρισμα στις 16 Σεπτέμβρη.

Από την πρώτη στιγμή ο ΛΑΟΣ έγινε η στέγη για κάθε λογής φασίστες, νοσταλγούς της χούντας. Αλλωστε η σχέση του Καρατζαφέρη με αυτά τα κυκλώματα πάει αρκετά πίσω στο χρόνο, από τις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν από το κανάλι του καλούσε τη ΝΔ να δώσει κανέναν υφυπουργείο στα «παιδιά» της Χρυσής Αυγής. Το χέρι-χέρι του Καρατζαφέρη σημαίνει ένα χέρι στους μαύρους δεσποτάδες και τις παρεκκλησιαστικές οργανώσεις και το άλλο χέρι σε καραμπινάτους φασίστες όπως τον Κ. Πλεύρη, ή τον Μ. Βορίδη του πρώην «Ελληνικού Μετώπου» που προσπαθούν να «ανακυκλωθούν» μέσα από την συμμετοχή σε ένα «καθώς πρέπει» κοινοβουλευτικό κόμμα.

Το ότι οι φασίστες φορέσαν το κοστούμι του κοινοβουλευτικού, δεν τους κάνει λιγότερο επικίνδυνους. Στη διπλανή στήλη υπάρχει η καταγγελία της ΕΝΑΝΤΙΑ Ζωγράφου, για τις απειλές που εξαπέλυσαν τραμπούκοι του Καρατζαφέρη. Δεν είναι η πρώτη φορά. Στις 15 Ιούνη, για παράδειγμα, τρεις ακροδεξιοί τραμπούκοι, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ του ΛΑΟΣ, είχαν επιτεθεί σε συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης στου Ζωγράφου, τραυματίζοντας τον Γιώργο Τσαμούρη.

Ο κόσμος που ήταν μαζεμένος στην πλατεία έπιασε τον ένα από τους τραμπούκους. Και ποιος εμφανίστηκε ως δικηγόρος του στο αστυνομικό τμήμα; Ο Βορίδης, υπαρχηγός του Καρατζαφέρη και πρώην φύρερ του Ελληνικού Μετώπου. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε αυτό το καρκίνωμα να επεκταθεί στις γειτονιές μας, με τα γραφεία και τις οργανώσεις του ΛΑΟΣ να αποτελούν ορμητήρια για επιθέσεις σε μετανάστες, αγωνιστές της Αριστεράς.

Το άλλο μεγάλο ψέμα που λεει ο Καρατζαφέρης είναι ότι η είσοδος του ΛΑΟΣ στη βουλή θα αποτελέσει πλήγμα για τον «διπολισμό». Η αλήθεια είναι ότι ο Καρατζαφέρης αποτελεί τη δεξαμενή της μαύρης αντίδρασης που θα επιστρατευθεί για να δώσει «χέρι-χέρι» βοήθεια στη Νέα Δημοκρατία για να σχηματίσει κυβέρνηση σε περίπτωση που έρθει πρώτη μεν, αλλά χωρίς να εξασφαλίζει την απόλυτη πλειοψηφία στη βουλή. Αυτό θα γίνει είτε με την επίσημη συναίνεση του ίδιου του Καρατζαφέρη είτε χωρίς αυτήν.

Για τη ΝΔ και τη δεξιά τέτοιου τύπου «μεταγραφές» είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Ας θυμηθούμε μόνο ότι το 1990 ο Μητσοτάκης σχημάτισε πλειοψηφία στη βουλή εξαγοράζοντας ένα άλλο μπουμπούκι της εθνικοφροσύνης, τον Κατσίκη της τότε ΔΗΑΝΑ. Το ίδιο μπορεί να γίνει και σήμερα με τους πολιτευτές του Καρατζαφέρη.

Γι' αυτό, ούτε μια ψήφος από την οργή και την αγανάκτηση που νιώθουν χιλιάδες άνθρωποι δεν πρέπει να σπαταληθεί στο ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη. Μαυρίζουμε τον Καραμανλή και το μαύρο δεκανίκι του. Πραγματικά, αυτά τα δυο πάνε «χέρι-χέρι».

Λ.Μ.

Τραμπούκικη επίθεση στου Ζωγράφου

Την Παρασκευή 31 Αυγούστου, μέλη του ΛΑΟΣ, στην πλατεία Γαρδένια του Ζωγράφου, απείλησαν τους συντρόφους και τις συντρόφισες της ΕΝΑΝΤΙΑ, με προπηλακισμούς και καταστροφή του προεκλογικού περίπτερου που έχει στηθεί στην πλατεία.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φασίστες του Καρατζαφέρη κάνουν τέτοιου τύπου επιθέσεις. Δυόμισι μήνες πριν στις 15 Ιούνη είχαν προχωρήσει ακόμα περισσότερο. Είχαν επιτεθεί σε συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης στο ίδιο σημείο, με κραυγές του τύπου «έτσι γ.. το ΛΑΟΣ». Το αποτέλεσμα ήταν ο άγριος ξυλοδαρμός του Γιώργου Τσαμούρη, που κατέληξε στο νοσοκομείο.

Η παρουσία της ΕΝΑΝΤΙΑ ενοχλεί φαίνεται τους τραμπούκους του Καρατζαφέρη στου Ζωγράφου γιατί ξεσκεπάζει το πραγματικό τους πρόσωπο. Ο Γιάννης Τσαμούρης, πατέρας του τραυματισμένου από την επίθεση της 15/6, κατεβαίνει υποψήφιος της ΕΝΑΝΤΙΑ στη Β' Αθήνας. Δυναμώνοντας την Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά στην κάλπη και στους αγώνες, είναι η καλύτερη εγγύηση ότι οι φασίστες θα γυρίσουν πίσω στους υπονόμους που ανήκουν, και στου Ζωγράφου και σε κάθε γειτονιά.